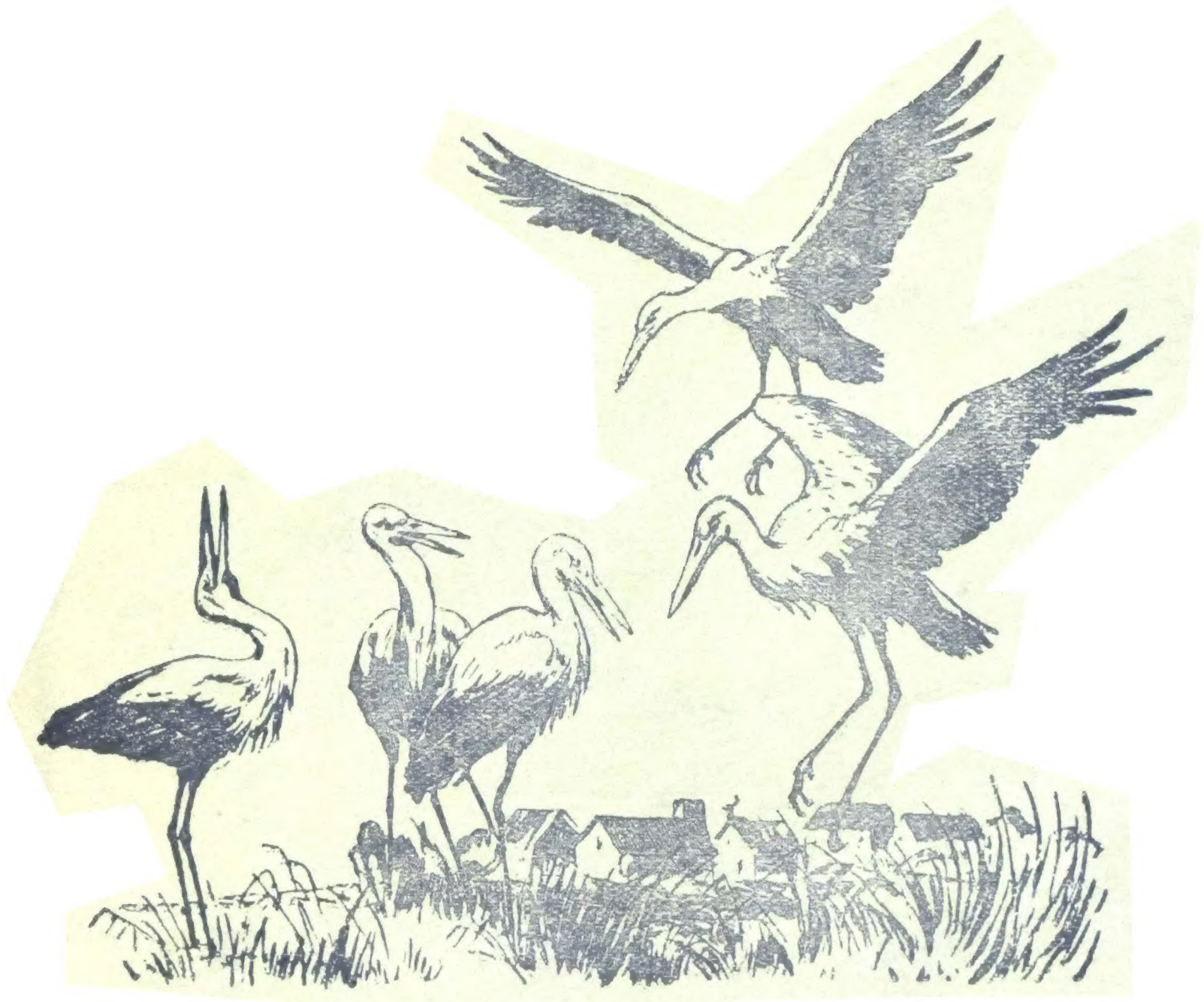

ബാലമിത്രം

പ്രസാദം പദ്യ.

മിഥുനം, കർക്കടകം ഹൃദയം

ലക്കം ൭, ൮.

മാന്യ പരിക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

ഈ മാസികയുടെ പരിക്കാരായിരുന്നു ഇതിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവരോടും ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞരായിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള കടലാസ്സിന്റെയും മറ്റു സാമാനങ്ങളുടെയും വിലക്കൂടുതൽകൊണ്ട് മാസിക മുൻ പരിസംഖ്യയ്ക്കു നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു പതുരെ നഷ്ടമാണെങ്കിലും പരിസംഖ്യ കൂട്ടാതെ മാസികയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകണമെന്ന ഭാരവാഹികൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മാന്യ പരിക്കാർ തങ്ങൾ അടച്ചിട്ടുള്ള പരിസംഖ്യയുടെ കാലാവധി തീർന്നാലുടനെ ഒരാണ്ടത്തേക്കുള്ള പരിസംഖ്യ മുൻവേർ അയച്ചതന്നു മാസികയുടെ നടത്തിപ്പിൽ സഹായിക്കണമെന്ന നിബ്ബന്ധപൂർവ്വം അപേക്ഷിക്കുന്നു. പരിസംഖ്യയുടെ കാലാവധി തീരുന്ന മാസത്തിൽ ആ മാസത്തെ മാസികയോടുകൂടെ ഒരു മണിയോർഡർഫാറും അടക്കം ചെയ്തു അയക്കുന്നതും, മണിയോർഡർപ്രകാരം പണം അയക്കാതെയും മാസിക ആവശ്യമില്ല എന്നുള്ള വിവരം അറിയിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്ന പരിക്കാർക്കു പിന്നത്തെ മാസിക വി. പി. ചുമത്തി അയക്കുന്നതുമായിരിക്കും. ഇപ്രകാരമുള്ള എത്രയും കൃത്യമായ പ്രവസ്ഥയോടുകൂടിയല്ലാതെ മേലാൽ മാസികയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

മേലാൽ ഒന്നിൽ കൂടുതൽ ഒരേ മേൽവിലാസത്തിൽ അയച്ചാലുള്ള സെന്റജന്യൂനീറക്കോ, എജൻറന്മാർക്കുള്ള കമ്മീഷനോ കൊടുക്കുവാൻ യാതൊരു നിവൃത്തിയും ഇല്ല എന്നുള്ള വിവരവും അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കാലസ്ഥിതിയെ പരിഗണിച്ചു മേൽ വിവരിച്ചപ്രകാരമുള്ള നിഷ്കർഷ നടപടികളെ സഹകാരപൂർവ്വം വീക്ഷിച്ചു മാസിക നടത്തിപ്പിൽ സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

പ്രസാധകൻ,
മാനേജർ,
സി. എം. എസ്സ്. പ്രസ്സ്,
കോട്ടയം.

വിഷയവിവരം

	പുറം.		പുറം.
1. എന്റെ അടുത്തു വരിക	133	11. അവധിക്കാലം ചിലവിടേണ്ട വിധം	151
2. മുഖമിത്രം	134	12. മഹത്തരമായ ജീവിതം—മൂന്നു കഥകൾ	152
3. കവിതാനുപകരണം	135	13. കൊച്ചുകുരങ്ങുകൾ ചന്ദ്രനെ പിടിച്ച കഥ	153
4. പെരുമീൻ	136	14. ഞങ്ങൾ അണ കാണാൻ പോയത്	154
5. ഹിന്ദിപാഠമാല	140	15. ബുദ്ധിമാനായ തേനീച്ച	156
6. റിക്കി-ടിക്കി	142	16. കാട്ടുപോത്ത്	158
7. ചില ജാലവിദ്യകൾ	146	17. കൊച്ചുക്കുഞ്ഞിനു വായിക്കാൻ— മൂന്നു ആട്ടിൻകുട്ടികൾ	160
8. സിനീമാ	147	18. ഒരു കളിപ്പാട്ടം	163
9. മത്സരപ്പരീക്ഷ	148	19. പത്രാധിപരുടെ ഏഴുത്ത് കവർ പേജ്	3
10. അവധിക്കാലം എങ്ങനെ കഴിക്കണം?	150		

എന്റെ അടുത്ത വരിക

അങ്ങ് എന്റെ തളപ്പകിയാണ്. ഞാൻ അങ്ങയുടെ കിളിക്കുഞ്ഞും തന്നെ. ഞാൻ അങ്ങയ്ക്കായി കാത്തു കാത്തിരിക്കുന്നു.

കുന്നുകളുടെ വീട്ടിൽ കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നു. തളപ്പള്ളി പയലിൽ മേയുന്നു. കിടാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അമ്മ എന്ന ഏക ചിന്തയേ ഉള്ളൂ.

പേഴാമ്പൽ മഴത്തുള്ളികൾക്കുപേണ്ടി മേഘങ്ങളെ നോക്കിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ അങ്ങയ്ക്കുപേണ്ടി നോക്കിപ്പാക്കുന്നു.

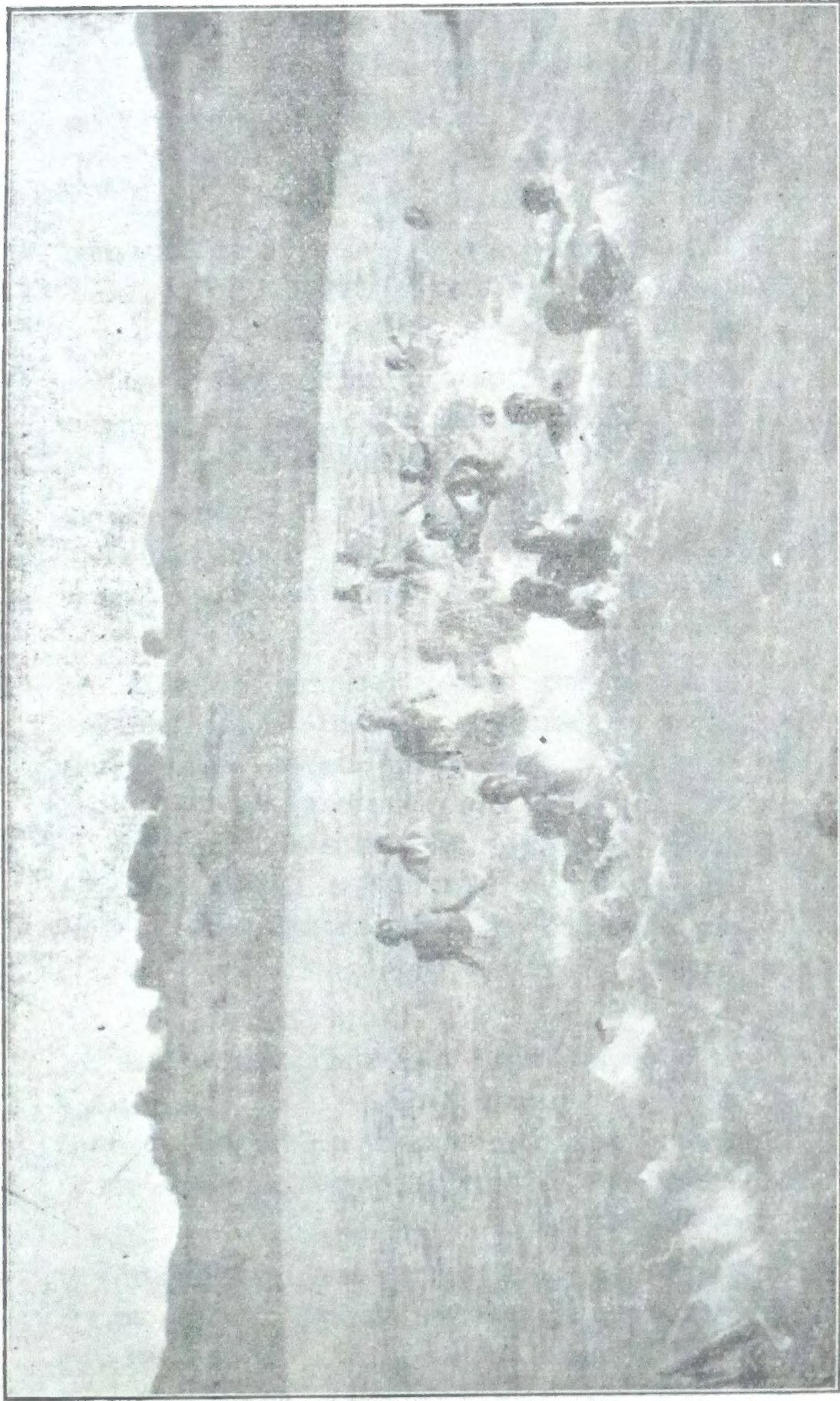
ഇങ്ങനെ പലേവിധത്തിൽ ഇൻഡ്യയിലെ ഭക്തകവികൾ ഇന്ദ്രശ്ചന്ദ്രനോട് മനോഹരമായ തിരുത്തു പാശ്ചാത്യ പണ്ണിയിരിക്കുന്നു.

മാൻ നീപ്പഴകളെക്കുറിച്ച് പാശ്ചാത്യനായ പോലെ എന്റെ അമ്മാവ് അങ്ങയ്ക്കായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന് ഒരു യഥാർത്ഥകവിയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ദൈവത്തെ കാണണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുമുണ്ട്. പക്ഷെ, എല്ലാവർക്കും അതു സാധ്യമാകയില്ലെന്നു പലർക്കും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഉയർന്ന ചില കുലങ്ങളിൽ ജനിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കോ പ്രത്യേകമായി ദൈവികപരിശീലനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കോ മാത്രമേ ദൈവത്തെ കാണുകയും അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു.

അതു ശരിയല്ല. ആർക്കും ഇന്ദ്രശ്ചന്ദ്രനെ കാണുകയും അവിടുത്തെ കൃപാകടാക്ഷം ഉണ്ടാകുകയും വേണമെന്നു യഥാർത്ഥമായ ആഗ്രഹമുണ്ടോ അവർക്കെല്ലാം അവിടുത്തെ അടുത്തു ചെല്ലുകയും അവിടുത്തെ കാണുകയും ചെയ്യാം.

ഭാരപ്പെടുകയും വിഷമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യരും എന്റെ അടുത്തു വരട്ടെ. ഞാൻ അവർക്ക് ആശ്വാസം നൽകും. എന്റെ അടുത്തു വരുന്നവരെ ഞാൻ ഒരിക്കലും തള്ളി അയച്ചുകൊടുക്കുകയില്ല എന്നു ക്രിസ്തുഭഗവാൻ പറയുന്നു. ദൈവത്തിനു എല്ലാ മനുഷ്യരോടുമുള്ള സ്നേഹത്തെ ഇതിൽ കൂടുതൽ തെളിവാക്കാനില്ല.

ബാലമിത്രം

പുസ്തകം ചുവ

മിഥുനം, കർക്കടകം 1117.

ജൂലൈ, ആഗസ്റ്റ് 1942.

ലക്കം 6, വ

കവിതാനുപാഖ്യാനം

III

(വിചാർ, സി. ഐ. ഗോപാലപിള്ള, എം. എ.)

നാം അധിവസിക്കുന്ന ലോകത്തെ എത്രയും സൂക്ഷിച്ചു പരിശോധിച്ചാൽ പേണ്ടിയാണ് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്നത്. കണ്ണ്, ചെവി, മൂക്ക്, നാക്ക്, തൊലി എന്നിവയാണ് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ. കണ്ടും കേട്ടും മണിച്ചും രുചിനോക്കിയും തൊട്ടു നോക്കിയും നാം ഓരോ വസ്തുവിന്റെയും സ്വഭാവം ഗ്രഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ കണ്ണിനും ചെവിക്കുമാണ് പ്രാധാന്യം കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതാണ് ഞാൻ നേത്രപരിശീലനത്തെയും ശ്രോത്രപരിശീലനത്തെയും പറ്റി ആദ്യമേ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ മറ്റു മൂന്നിന്ദ്രിയങ്ങളെയും പേണ്ടവിധം പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. കവികൾക്ക് അഞ്ചിന്ദ്രിയങ്ങളുടേയും ശക്തി നല്ലവണ്ണം വികസിച്ചിരിക്കും. പ്രപഞ്ചസൗന്ദര്യത്തെ അഞ്ചിന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴിയായും അവർ ആസ്വദിക്കുന്നു. എന്നാൽ, എല്ലായ്പ്പോഴും അഞ്ചിന്ദ്രിയങ്ങളും ഒപ്പം പ്രവർത്തിച്ചു എന്നു വരികയില്ല.

മഹാകവി ഉജ്ജ്വൽ ഒരു പ്രഭാതത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നതു നോക്കുക :—

“ഭഗവാനെ ജഗന്നാഥാ ! ഭവാന്റെ കൃപ
(യൊന്നിനാൽ
കിടക്കവിട്ടിതാ ഭാസനൈഴനേൽക്കുന്നു വി
(നെയും
ഉദിക്കുന്നു വിഭോ സൂര്യൻ പാടുന്നു പറവ
(ക്കലം
വീശുന്നു പുലർവേളക്കാറ്റിന്റെ ഭാഗ്യമി
(തൊക്കയും.”

ഇവിടെ സൂര്യോദയഭംഗി കവിയുടെ നേത്രത്തെയും കിളികളുടെ കൂജനം ശ്രോത്രത്തെയും മന്ദമാരുതസഞ്ചാരം രചിക്കുന്ന (തൊലി)യും പ്രീണിപ്പിക്കുന്നു. മൂന്നിന്ദ്രിയങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ തന്നെ മഹാകവി കുമാരനാശാൻ പ്രഭാതവർണ്ണന ചെയ്യുന്നതു കാണുക :—

“പുറവേലിതൻ പടപ്പിന്മേൽനിന്നും
ചെറുവണ്ണാത്തിപ്പള്ളണൻ പാടി
തളിർനിരചേരും മരം തചോടി
കുളിർപായുപൂതി കിഴക്കുനിന്നും
പ്രവീരഭൂതാരയാം പൂപ്പുദിക്കിൽ
കവിളും വിളിത്തടങ്ങി മേന്മേൽ.”

വേലിപ്പടപ്പിൽ കൂടുകെട്ടിയിരുന്ന പണ്ണാത്തിപ്പള്ളണ പക്ഷി ചിലയ്ക്കുന്നതു കവി കേൾക്കുന്നു. മരം തടവിക്കൊണ്ടു തണുത്ത കാറ്റു വീശുന്നതു കവിയുടെ ദേഹത്തു തട്ടുമ്പോലെ തോന്നുന്നു. കിഴക്കുദിക്കിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ മങ്ങിത്തടങ്ങുന്നതും വെള്ള വീശുന്നതും കവി കാണുന്നു. ഇവിടെയും മൂന്നിന്ദ്രിയങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. എന്നു മാത്രമല്ല, മുന്പേ ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ള നിരീക്ഷണശക്തിയുടെ പ്രസരവും കാണാൻണ്ട്. ഒരു പറയക്കുടിലിന്റെ പരിസരങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുന്ന കവി പലതരം പക്ഷികളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഒരു പണ്ണാത്തിപ്പള്ളിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു കാണിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാധാരണമായ നിരീക്ഷണവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിന്റെ ഫലമാകുന്നു. “ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി” എന്നു കവിത വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു ശേഷി

യുദ്ധോക്തവോധം ഈ ഘട്ടത്തിന്റെ രസികതപം നിങ്ങൾക്കു ബോധപ്പെടും. ഇനി, മഹാകവി പള്ളത്തോൾ ഉണ്ണികൃഷ്ണന്റെ രൂപം പണ്ണിക്കുന്ന ഒരു കവിതാഭാഗം കാണിച്ചുതരാം. അതിൽ ഏതെല്ലാം ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പരിശോധിക്കണം.

“പെൺതിങ്കൾ ബിംബത്തിൽ സെതുമ്പ്ര
(കാശവും

മുന്തിരിസ്സത്തിന്റെ മാധുര്യവും
പുന്തച്ചൽത്തെന്നലിൽ പൂണ്ണുക്കുളിർമയും
മാന്തളിർത്തൊത്തിന്റെ മാർദ്ദവവും
പാനിൽ നവരത്ന തോരണം കെട്ടുന്ന
വാർ മഴവില്ലിന്റെ നല്ലുഴക്കം
വാടാതെ സന്ധ്യയ്ക്കു മന്ദം വിരിയുന്ന
വാസന്തിപ്പൂവിന്റെ വാസനയും
മറുമാനന്ദമേകുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ
മറുമൊത്തിട്ടുണ്ടീകൊച്ചുമെയിൽ.”

പെരുമീൻ

(ടി. കെ. ജോസഫ്, ബി. എ., എൽ. ടി.)

ഇപ്പോൾ കാലവർഷത്തിന്റെ മഴക്കാരുള്ളതു കൊണ്ട് നക്ഷത്രം കാണാൻ പ്രയാസം. സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും കാണാം, വെളുപ്പിന് പെരുമീൻ കിഴക്കുദിച്ചു നില്ക്കുന്നതും കാണാം. പെരുമീൻ ശുക്രൻ അല്ലെങ്കിൽ വെള്ളി എന്നു പറയുന്ന ഗ്രഹമാണെന്നു മുൻപിലത്തെ ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നറിഞ്ഞല്ലോ. ‘മാനന്തു നോക്കുവിൻ’ എന്ന ആദ്യത്തെ ലേഖനം എഴുതിയ സമയത്ത് ഈ ശുക്രനെ സന്ധ്യയ്ക്കു പടിഞ്ഞാറാണു കണ്ടത്. അന്ന് അത് “അന്തി വെള്ളി” (സന്ധ്യയ്ക്കു കാണുന്ന ശുക്രൻ) ആയിരുന്നു. പിന്നെ അതുതന്നെ പടിഞ്ഞാറു വിട്ടു കിഴക്കു വന്ന് “ഉഷവെള്ളി” (ഉഷയ്ക്കുവോൾ കാണുന്ന ശുക്രൻ) ആയി. ആ ഉഷവെള്ളിക്കാണു പെരുമീനെന്നു പേരു പറയുന്നത്. അന്തിവെള്ളിക്കു പെരുമീനെന്നു സാധാരണ പറയാറില്ല. ഒരേ ഗ്രഹമല്ല, രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങൾ ആണ് വെളുപ്പിനു കിഴക്കും സന്ധ്യയ്ക്കു പടിഞ്ഞാറും കാണുന്നത് എന്നു തെറ്റി ധരിച്ച് പണ്ടത്തെ ഗ്രീക്കുകാർ ഉഷവെള്ളിക്ക് (പെരുമീനിന്) ഫോസ്ഫറസെന്നും (Phosphorus), അന്തിവെള്ളിക്ക് ഹെസ്പറസെന്നും (Hesperus) പേരു കൊടുത്തു. ഉഷവെള്ളിക്ക് റോമാക്കാർ ലൂസിഫർ (Lucifer) എന്നാണു പേരിട്ടത്.

ഇങ്ങനെ ഉദാഹരണങ്ങൾ എത്ര വേണമെങ്കിലും കാണിക്കാം. പ്രപഞ്ചസൗന്ദര്യം ആസ്വദിപ്പാൻ പശ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കുള്ള സന്നദ്ധതയെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കാൻ ഇത്രയും മതിയാകുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. പശ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ വഴിപോലെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഓരോ കവിതകളിൽ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും കിടക്കുന്ന രസികതകൾ പുണ്ണമായനുഭവിക്കാനുള്ള ചിത്തസംസ്കാരം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിക്കൊള്ളും.

അഭ്യാസം.

“ഓമനത്തിങ്കൾക്കിടാപോ” എന്ന താരാട്ടു മുഴുവൻ വായിച്ചുനോക്കി, അതിന്റെ കർത്താവായ ഇരയിമ്മൻതമ്പി ഏതെല്ലാംപ്രകാരത്തിൽ സൗന്ദര്യത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുവിൻ.

ഇങ്ങനെ വെള്ളി (ശുക്രൻ) കുറേമാസം വെളുപ്പിനും പിന്നെ കുറേമാസം സന്ധ്യയ്ക്കും കാണാൻ കാരണമെന്ത്? അതു ഭൂമിക്കും സൂര്യനും ഇടയ്ക്കു നിന്നുകൊണ്ടാണ് സൂര്യനു ചുറ്റും പോകുന്നത്. അതാണ് ഇങ്ങനെ വെളുപ്പിനും സന്ധ്യയ്ക്കും കാണാൻ കാരണം. വിവരിച്ചു പറയാം. സൂര്യൻ നടുക്ക്, പിന്നെ ബുധൻ (1), വെള്ളി(2), ഭൂമി(3)—എന്നിങ്ങനെയാണല്ലോ ഇവ ആകാശത്തു നില്ക്കുന്നത്. ബുധന്റെ കാഴ്ച ഇപ്പോൾ എടുക്കണ്ട ; സൂര്യൻ, വെള്ളി, ഭൂമി എന്ന മൂന്നെണ്ണത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽ മതി. ഭൂമി ചുറ്റുന്ന (revolve) പട്ടത്തിനകത്ത് ശുക്രനും ബുധനും ചുറ്റുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവ അകത്തെ ഗ്രഹങ്ങൾ (Inferior planets) ആണ്. ചൊപ്പാ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ പുറത്തുപോയി (orbit) യ്ക്കു വെളിച്ചിയിൽ ചുറ്റുന്നു (revolve). അവയെല്ലാം പുറത്തെ ഗ്രഹങ്ങൾ (Superior planets). കാലത്തെ എഴുന്നേറ്റ് സൂര്യനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു നില്ക്കുക. അപ്പോൾ വെള്ളിയെ സൂര്യനു മുകളിൽ—അതായത് സൂര്യനു പടിഞ്ഞാറു—കാണാം. സൂര്യന്റെയും ഭൂമിയുടെയും ഇടയ്ക്കുകൂടെ മേലോട്ട്, കഴിഞ്ഞ മൂന്നു നാലു മാസംകൊണ്ടു കേറിയാണ് അതു മുകളിലെത്തിയത്. മേടമാ

സം ഒന്നാം തീയതി മുതൽ വെള്ളി സൂര്യന്റെ അപ്പുറത്തോട്ടു പോയിത്തുടങ്ങി. അതായത്, വെള്ളി സൂര്യന്റെ ഇങ്ങോട്ടു തിരിയുകയോ ചുറ്റി മുക്തിലെത്തിയിട്ട്, പിന്നെയും മുന്നോട്ടു തന്നെ വട്ടം ചുറ്റി സൂര്യന്റെ അങ്ങോട്ടു തിരിയുക പോകുന്നു. അങ്ങനെ മുക്തിയിൽനിന്നു വെള്ളി മറുപുറത്തു പോകുമ്പോൾ അതു കീഴോട്ടിറങ്ങിയിറങ്ങി സൂര്യനോടടുക്കുകയാണ് എന്നു ഭൂമിയിൽ നില്ക്കുന്ന നമുക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ വെള്ളി (തണ്ടാൻ തെങ്ങു കേരുന്നപോലെ) നേരേ മേലോട്ടു കേറുകയും പിന്നെ നേരേ കീഴോട്ടിറങ്ങുകയും ചെയ്യുകയല്ല, സൂര്യനു ചുറ്റും വട്ടത്തിൽ പോകയാണ്. സൂര്യനു പടിഞ്ഞാറായിരിക്കുമ്പോൾ ശുക്രൻ ഉപ്വെള്ളിയും, സൂര്യനു കിഴക്കായിരിക്കുമ്പോൾ അന്തിവെള്ളിയും ആയി കാണാം.

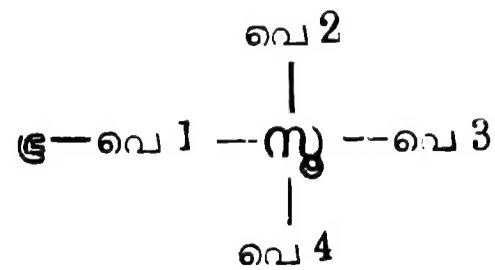
ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം നോക്കാം. സൂര്യനു പകരം ഇടത്തുകൈ ചുരുട്ടി മുഷിയാക്കി കണ്ണിന്റെ നേക്ക് കുറേ അകറ്റിപ്പിടിക്കുക. അപ്പോൾ കണ്ണു ഭൂമിയായി. കണ്ണിനും മുഷിക്കും ഇടയ്ക്ക് വലത്തുകൈ മടക്കി ആ കൈയുടെ തള്ളവിരലു പിടിക്കുക. ആ വിരൽ വെള്ളിയുടെ സ്ഥാനത്തായി. അവിടെനിന്ന് തള്ളവിരൽ മുഷിയുടെ മുക്തിയിൽക്കൂടെ മുഷിക്കു ചുറ്റും സാധധാനത്തിൽ കൊണ്ടുപോകണം. മുഷിക്കിപ്പുറത്തുനിന്നു മുക്തിലെത്തി, മുഷിക്കുങ്ങോട്ടു ചെന്ന്, മുഷിക്കു താഴെ പന്ന് ആ തള്ളവിരൽ വീണ്ടും മുഷിക്കിങ്ങോട്ടു പഴയ സ്ഥാനത്ത്, ഒരു വട്ടം ചുറ്റി, പന്നു ചേരും. അങ്ങനെ വട്ടം ചുറ്റുമ്പോൾ, തള്ളവിരൽ മേലോട്ടു കേറി കീഴോട്ടിറങ്ങിയിട്ട് പിന്നെയും മേലോട്ടു കേറുന്നെന്നു കണ്ണിനു തോന്നുമല്ലോ. വെള്ളി (ശുക്രൻ) സൂര്യനു ചുറ്റും പോകുമ്പോഴും അങ്ങനെതന്നെ ആണു നമുക്കു തോന്നുന്നത്.

ഇപ്പോൾ വെളുപ്പിന് വെള്ളിയെ നോക്കുകയും മുഷിക്കു ചുറ്റും തള്ളവിരലു ചുറ്റിക്കയും (revolve) ചെയ്ത് കുറേ ആലോചിച്ചാൽ, വെള്ളി കേറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നെന്നു തോന്നുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാക്കും. വെള്ളി സൂര്യനിൽനിന്നു മേലോട്ടു കേറുകയും താഴോട്ടിറങ്ങുകയും ചെയ്യുകയല്ല, ഭൂമിയെയും മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളെയുംപോലെ, സൂര്യനു ചുറ്റും ചുറ്റുകയാണ്. (ചുറ്റുക=revolve, കറങ്ങുക=rotate). ഭൂമി ഒന്നു ചുറ്റുന്നതിന് ഒരാണ്ടു വേണമെന്നറിയാമല്ലോ. വെള്ളി ഒന്നു ചുറ്റുന്നതിന് (revolve) 225 ദിവസം മതി.

വെള്ളി വെളുപ്പിനോ സന്ധ്യയ്ക്കോ മേലോട്ടു കേറിയാൽ അങ്ങ് ഉച്ചി വരെ ചെല്ലുകയില്ല. ഉച്ചി ചക്രവാളത്തിൽനിന്നു 9൫-ാമത്തെ ഡിഗ്രി (15 നാഴിക) യാണെന്നു നിങ്ങൾ പഠിച്ചുകാണുമല്ലോ. വെള്ളി കേറിയാൽ 47 ഡിഗ്രി (ഏകദേശം 7½ നാഴിക) വരെയേ എത്തൂ. അന്നു മാത്രമേ അത് (ഏകദേശം) ഏഴരനാഴിക വെളുപ്പിന് ഉദിക്കുകയുള്ളൂ.

ഒരു ചുറ്റു ചുറ്റുന്നതിന് 225 ദിവസം മതിയെങ്കിലും ഈ കേറുമിറങ്ങുകൾക്ക് 584 ദിവസം (ഒരാണ്ടും ഏഴു മാസവും) വേണം. വെള്ളിയുടെ കൂടെ അതേ വാക്കിന് ഭൂമിയും ചുറ്റുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ കൂടുതൽ ദിവസങ്ങൾ വേണ്ടിവരുന്നത്. ആ സംഗതി അല്പം ആലോചിച്ചു മനസ്സിലാക്കൂ. ആലോചിച്ചുകൊള്ളവിൻ.

നമുക്കു സൂര്യനും ഇടയ്ക്കു വെള്ളി നില്ക്കുക മുതലായ നാലു നിലകളെപ്പറ്റി മുൻപു പറഞ്ഞല്ലോ. ആ നിലപാടുകൾക്കു പ്രത്യേകം പേരുകൾ ഇംഗ്ലീഷിലുണ്ട്. നമുക്കും അവയ്ക്കു പേരിടാം. വെള്ളി (അതുപോലെ ബുധനും) സൂര്യനെ ചുറ്റുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന നാലു നിലപാടുകൾ ഇങ്ങനെയാണ് (ഏകദേശം) :—

ഭൂ-വെ 1-സൂ എന്ന നിലയിൽ അവ മൂന്നാം ഒരേ ചൊപ്പിനായിരിക്കും. അപ്പോൾ വെള്ളി ഭൂമിക്കും സൂര്യനും ഇടയ്ക്കായിരിക്കും എന്നു മാത്രമല്ല, വെള്ളി നമ്മോട് ഏറ്റവും അടുത്തുവന്നു നില്ക്കുന്നതും അപ്പോഴാണ്. ഈ നിലയ്ക്ക് ഇങ്ങോട്ടു തിരിയുവാൻ, അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പുറയോം എന്നു പേരിരിക്കട്ടെ. അപ്പോൾ ഭൂ-സൂ-വെ 3-എന്ന നിലപാടിന് അപ്പുറയോം എന്നു പേരിടണം. വെ 2 എന്ന സ്ഥാനത്തിനു താഴെയാണ് ഇപ്പോൾ വെളുപ്പിനു വെള്ളി നില്ക്കുന്നത്—അതായത് സൂര്യനു മുക്തിയിൽ പടിഞ്ഞാറോട്ടു മാറി. മേടം 1-ാംനു അത് പടിഞ്ഞാറ് ഏറ്റവും അകലെ (മുൻപു പറഞ്ഞ 47 ഡിഗ്രി അകലെ) വെ 2-ൽ ആയിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറെ അതിർശം എന്ന് ഈ നിലയ്ക്കു പേരിരിക്കട്ടെ. അപ്പോൾ വെ 4

എന്ന സ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്ന നിലയ്ക്ക് കിഴക്കെ അതിദ്രാശം എന്നു പേരു വരും.

1) ഭൂ-വെ 1 — സൂ=ഇപ്പറയോഗം,
inferior conjunction

3) ഭൂ-സൂ-വെ 3=അപ്പറയോഗം,
superior conjunction

വെ 2
|
2) ഭൂ-സൂ =പടിഞ്ഞാറെ അതിദ്രാശം,
greatest western elongation
4) ഭൂ-സൂ =കിഴക്കെ അതിദ്രാശം,
|
greatest eastern elongation
വെ 4

ഇങ്ങനെയാണ് ഭൂ-വെള്ളി-സൂര്യന്മാരുടെ നാലു നിലകളുടെയും പേരുകൾ. 2-ാമത്തെയും 4-ാമത്തെയും നിലകൾക്ക് പടിഞ്ഞാറനാതി എന്നും കിഴക്കനാതി എന്നും പേരു പറഞ്ഞാലും തരക്കേടില്ല.

ആദ്യകൾ അരയാലിനു പ്രദക്ഷിണം വെക്കുന്നപോലെ ശുക്രൻ (വെള്ളി) സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണീകരിക്കുന്ന വഴിക്ക് കഴിഞ്ഞ മേടം 1-ാം നു ആ ഗ്രഹം പടിഞ്ഞാറൻ അർദ്ധഗോളത്തിലായിട്ട്, അതിൽ പിന്നെ അപ്പറയോഗത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തോടു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ സമയത്ത് ആ നമ്മിൽനിന്ന് അകന്നകന്നുപോകയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാലത്ത് അതിനു പ്രകാശം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരുന്നു. അപ്പറയോഗത്തിൽ വെള്ളി നമ്മിൽനിന്ന് 150 മില്യൻ (million) മൈൽ അകന്നാണു നില്ക്കുന്നത്. മില്യൻ പത്തു ലക്ഷം. അതുകൊണ്ട് 150 മില്യൻ 15 കോടി ആണ്. വെള്ളിയുടെ ഇപ്പറയോഗത്തിൽ നാളും അതും തമ്മിൽ 25 മില്യൻ മൈലേ അകലം കാണും. 25 മില്യൻ 2 കോടി 50 ലക്ഷമാണ്. മുൻപുള്ള അക്ഷരരൂപം നോക്കുക.

ഭൂ-വെ 1 എന്ന അകലമാണ് 25 മില്യൻ മൈൽ (ഇപ്പറയോഗം).

ഭൂ-വെ 3 എന്ന അകലമാണ് 150 മില്യൻ മൈൽ (അപ്പറയോഗം).

ഒന്നു മറ്റേതിന്റെ ആറിരട്ടി എന്നറിയുക.

ചന്ദ്രൻ ഭൂമിക്കു ചുറ്റും പോകുന്നപോലാണല്ലോ വെള്ളി പ്രദക്ഷിണം വെക്കുന്നത്. അതു

കൊണ്ട് ചന്ദ്രനുള്പോലെ വെള്ളിക്കും പൃഥ്വി ക്ഷയങ്ങൾ (വലിപ്പം മുഴുവനാകയും പാതിയാകയും കാണാതാകയും) ഉണ്ടാകണമല്ലോ എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുമായിരിക്കും. ശരി, വെള്ളിക്കും പൃഥ്വിക്ഷയങ്ങൾ (വെട്ടുത്ത വാവും പാതി വാവും കറുത്ത വാവും) ഉണ്ട്. ഒരു കുഴൽക്കണ്ണാടി കിട്ടുമെങ്കിൽ അതിൽക്കൂടെ നോക്കുവിൻ. വളരെ ഭംഗിയുള്ള കാഴ്ച കാണാം. ഏഴെട്ടിഞ്ചു നീളമുള്ള ഇരട്ടക്കുഴൽക്കണ്ണാടി ചിലക്കുണ്ടായിരിക്കും. അതു മതി; വാങ്ങിച്ചു നോക്കണം. ശുക്രന്റെ ഇപ്പറയോഗം ചന്ദ്രന്റെ കറുത്ത വാവിനും, അപ്പറയോഗം വെട്ടുത്ത വാവിനും ഇല്ലായിരിക്കും. ഗാലിലിയോ കുഴൽക്കണ്ണാടി (Optick tube എന്ന പഴയ പേരുള്ള കണ്ണാടി) ഉണ്ടാക്കി 1610-ൽ അതിൽക്കൂടെ ശുക്രന്റെ പൃഥ്വിക്ഷയങ്ങൾ കണ്ടു. ആ സാധിപ്പാണ് അതദ്യമായിട്ടു കണ്ടുപിടിച്ചത്.

ചന്ദ്രൻ സൂര്യനെ മറച്ച് സൂര്യഗ്രഹണം ഉണ്ടാക്കാറുണ്ടല്ലോ അതുപോലെ ശുക്രൻ (വെള്ളി, Venus) സൂര്യനെ അപ്പം മറയ്ക്കുകയല്ലേ? മറയ്ക്കും. ചിലപ്പോഴേ ഉള്ളൂ. അപ്പോൾ സൂര്യഗോളത്തിൽ ഒരു ചെറിയ കറുത്ത പൊട പോലെ മാത്രമേ അതു കാണാറാകൂ. ആ കറുത്ത തിളകം സൂര്യന്റെ തിളങ്ങുന്ന പട്ടത്തിന്റെ ഒരറ്റത്തുകൂടെ കേറി മറ്റേ അറ്റം വരെ നിറങ്ങിച്ചെന്ന് അങ്ങിറങ്ങിപ്പോകും. വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു കാഴ്ചയാണിത്. (ശുക്രന്റെ) വെള്ളിയുടെ നിരക്കും അല്ലെങ്കിൽ ശുക്രതരണം (Transit of Venus) എന്ന് ഇതിനു പേരു കൊടുക്കാം. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ശുക്രതരണങ്ങൾ 1874 ഡിസംബറിലും 1882 ഡിസംബറിലും ആയിരുന്നു. ഇത് ക്രിസ്തുവർഷം 1942. ഇനിയത്തെ നിരക്കും കാണാൻ നിങ്ങൾ കൊച്ചു കുഴൽക്കണ്ണാടിയുകൊണ്ടു കാത്തിരിപ്പിൻ. കാണാൻ ആയുസ്സുണ്ടോ? 2004 ജൂണിലും 2012 ജൂണിലും ആണ് ഇനി ശുക്രൻ സൂര്യമണ്ഡലത്തിൽ കേറി നിറങ്ങുന്നത്. അന്നുവരെ ആരെല്ലാം ജീവിച്ചിരിക്കും?

കുഴൽക്കണ്ണാടിയില്ലാതെ ഈ വെള്ളി നിരക്കും കാണാൻ വയ്യ. അതുകൊണ്ട് പണ്ടത്തെ ആയുർവാദികൾ അറബികളോ ചീനരോ മിസ്രയീമരോ (ഇജിപ്റ്റുകാർ) ശുക്രതരണം കണ്ടിട്ടില്ല. ശുക്രന്റെ പൃഥ്വിക്ഷയങ്ങളും കണ്ടിട്ടില്ല. 1609-ലാണ് കുഴൽക്കണ്ണാടിയുണ്ടാക്കിയത്. അതിൽപിന്നെ 1639 നവംബർ 24-ാംനു ആണ് ആദ്യമായി ഒരു ശുക്രതരണം മനുഷ്യൻ കണ്ടത്. ആ

മനുഷ്യൻ ജറമിയാ ഹോറോക്സ് (Jeremiah Horrox of Lancashire) എന്ന ഒരു പാതിരിയച്ചൻ ആയിരുന്നു. കെപ്ലർ (Kepler) എന്ന പലിയ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രകാരൻ കണക്കുകൂട്ടിപ്പറഞ്ഞത് 1639-ൽ വെള്ളിയുടെ നിരക്കും ഉണ്ടാകയില്ലെന്നാണ്. എന്നാൽ റവറൻഡ് ഹോറോക്സ് കണക്കുകൂട്ടിയാറെ ആയാണ്ടു നവംബർ 24-ാംന- നിരക്കുണ്ടാകും എന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു. ആ അച്ചന് അന്ന് 20 പയസ്സേ ആയുളളു. 22-ാം പയസ്സിൽ അദ്ദേഹം മരിക്കയും ചെയ്തു. “അതിബുദ്ധിപ്പെട്ടവനായിട്ടു.” പിന്നെ 1759 ജൂൺ 3-ാംന- ഒരു ശുക്രതരണം ഉണ്ടായി. അതു കാണാനാണ് പ്രസിദ്ധനായ കാപ്റ്റൻ ക്ലാർക്ക് ആദ്യത്തെ കപ്പൽയാത്ര പോയത്.

ഭൂമി പമ്പരംപോലെ ഒരു അച്ചുതണ്ടിൽ 24 മണിക്കൂറുകൊണ്ട് ഒരു പ്രാവശ്യം കറങ്ങുന്നു (rotate) എന്നറിയാമല്ലോ. ശുക്രനും അങ്ങനെ കറങ്ങുന്നുണ്ട്. അതിനും 24 മണിക്കൂറു മതി എന്നു ചിലർ; പോരാ 30 ദിവസത്തോളം വേണമെന്നു മറ്റു ചിലർ. ശുക്രനെ മുഴുവൻ ഒരു തരം മേഘം പൊതിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. ആ മേഘം നിരാപിയോ പൊടിയോ മറ്റു വല്ലതുമോ എന്ന് ഇതേവരെ തിട്ടമായിട്ടില്ല. ശുക്രന്റെ ഈ മൂടിയിൽ പ്രത്യേകം തിരിച്ചറിയാവുന്ന അടയാളമൊന്നും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് അതിന്റെ കറക്കത്തിന്റെ (rotation) സമയം നിർണ്ണയിക്കാൻ പ്രയാസം പന്നിരിക്കുന്നത്.

സംജ്ഞകൾ

- Rotate : കറങ്ങുക
- Revolve : ചുറ്റുക
- Orbit : ചുറ്റുപാത, പൂത്തപാത
- Inferior planet : അകത്തെ ഗ്രഹം
- Superior planet : പുറത്തെ ഗ്രഹം
- Inferior conjunction : ഇപ്പായോഗം
- Superior conjunction : അപ്പായോഗം
- Greatest western elongation : പടിഞ്ഞാറെ അതിദൂരം, പടിഞ്ഞാറനടുതി
- Greatest eastern elongation : കിഴക്കെ അതിദൂരം, കിഴക്കനടുതി
- Transit of Venus : വെള്ളിയുടെ നിരക്കും, ശുക്രതരണം
- Morning star : ഉഷമിൻ
- Evening star : അന്തിമിൻ
- Phosphorus : പെരുമിൻ, ഉഷവെള്ളി

Hesperus : അന്തിവെള്ളി

* * *

ചില ചെറുമീനുകൾ

പെരുമിൻ പലിയഗ്രഹം; ചെറുമീനുകൾ ചെറിയ ഗ്രഹങ്ങൾ. വെളുപ്പിനു നോക്കിയാൽ പെരുമിനിനു പുറമേ ചില ചെറുമീനുകളെയും കിഴക്കു കാണാം—നേരേ കിഴക്കല്ല, നേരേ കിഴക്കു നിന്നു സ്വല്പം വടക്കോട്ടു മാറി. സൂര്യൻ ഇപ്പോൾ (മിഥുനം 24-ാംന-) ആ ചൊവ്വിന്നു ണല്ലോ ഉദിക്കുന്നത്. സൂര്യൻ എത്തിനോക്കുന്നതിനു മുൻപ് (അഞ്ചുമണിക്കാകട്ടെ) നോക്കുവിൻ. ശനി, വ്യാഴം എന്ന ഗ്രഹങ്ങളെയും പെരുമിനിന്റെ (ശുക്രന്റെ, Venus-ന്റെ) അടുക്കൽ കാണാം. അശ്വതി, കാർത്തിക, രോഹിണി മുതലായ നക്ഷത്രങ്ങളെയും ആ ഭാഗത്തു കാണാം. നിങ്ങൾ മാനത്തു നോക്കാൻ (1117 കുംഭമാസം 3-ാംന-യോ പിറ്റേ നാളുകളിലോ) തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇപ്പറഞ്ഞ നക്ഷത്രങ്ങളും ശനിയും വ്യാഴവും സന്ധ്യയ്ക്ക് മിക്കവാറും തലയ്ക്കുമീതെ ആയിരുന്നല്ലോ. ആ പഴയ മിത്രങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വെളുപ്പിനു കിഴക്കു പന്നിരിക്കുന്നു.

മകരമാസം 20-ാംന- തൊട്ട് ശുക്രനും വെളുപ്പിനു കാണായി. അവനെ ഇപ്പൊഴും വെളുപ്പിനു തന്നെ കാണാമല്ലോ. കുറേ മാസം കൂടെ അവനെ അങ്ങനെ കാണാം. ദിവസവും നോക്കിയില്ലെങ്കിലും ഇനി കൂടക്കൂടെ നോക്കിക്കൊള്ളുവിൻ. ഇന്നു (മിഥുനം 24-ാംന-) വെളുപ്പിന് 5 മണിക്ക് ഈ തിരുവനന്തപുരം റൗണിലെ (ഐസ്തമിയിലെ) ആകാശം തെളിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ ശുക്രനെ നല്ലപോലെ കണ്ടു. രോഹിണിനക്ഷത്രത്തിനടുക്കലാണു കണ്ടത്. രോഹിണി ഇടവം രാശിയിലാണെന്നു മുൻപേ പറിച്ചല്ലോ. കാർത്തികയെ രോഹിണിക്കു പടിഞ്ഞാറു കാണാം. നോക്കുവിൻ. അതും ഇടവം രാശിയിൽ തന്നെ. ശുക്രൻ (വെള്ളി, പെരുമിൻ, Venus) മിഥുനമാസത്തിന്റെ മദ്ധ്യകാലത്താണ് ഇടവം രാശിയിൽ കേറിയത്. കർക്കടകം 7-ാംന- അവൻ മിഥുനം രാശിയിൽ കേറും. നോക്കുവിൻ. അവൻ കിഴക്കോട്ടാണു നിങ്ങുന്നത്. മിഥുനം 20-ാംന- വെളുപ്പിനു വല്ല കുട്ടികളും പെരുമിനിനെ അനേചിച്ചോ? അപ്പോൾ അവനും ശനിയും (Saturn) നന്നാ അടുത്തു നിന്നിരുന്നു. അതൊരു നല്ല കാര്യം

യിരുന്നു. ആരു കണ്ടു? കണ്ടില്ലെങ്കിൽ പുസ നിക്കണ്ടാ, കർക്കടകം 15-ാം-നെയ്യുടത്ത് പെരു മീനും പ്രാഴവും അടുത്തു നില്ക്കും. അതു കുറേക്കൂടെ ഭംഗിയുള്ള കാഴ്ച. അതു കാണാൻ കാത്തിരിപ്പിൻ. ആ തീയതിക്കു മുൻപു ബാലമിത്രം വന്നുവേരും.

ശനിയും ഇപ്പോൾ ഇടവം രാശിയിലാണ്. സൂര്യൻ (മിഥുനം 24-ൽ) മിഥുനം രാശിയുടെ കിഴക്കെ അറ്റത്തെത്തായല്ലോ. മിഥുനം 11-ാം-നെയ്യുടത്ത് പ്രാഴം സൂര്യന്റെ അടുക്കലായി. ഇപ്പോൾ പ്രാഴം അവനിൽനിന്നകന്നുപോകുന്നു. ഇന്നു (24-ാം-നെയ്യുടത്ത്) മുതൽ പ്രാഴത്തെ പെട്ടപ്പിൻ തെളിവാക്കിയാണാം. സൂര്യനോടടുത്തു നിന്നാൽ സൂര്യന്റെ പലിയ പെട്ടിച്ചത്ത് പ്രാഴത്തെ (മറു ഗ്രഹങ്ങളെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയും) വെറും കണ്ണിൻ കാണാൻ പറ്റാ. ഇന്നു (മിഥു

നം 24) മുതൽ ശനിയെയും ശുക്രനെയുംപോലെ പ്രാഴനെയും പെട്ടപ്പിൻ തെളിവാക്കിയാണാം. ഓരോ നാളു ചെല്ലുന്തോറും പ്രാഴൻ നേരത്തേ നേരത്തേ ഉദിക്കും.

കുമാരസത്തിൽ നമ്മൾ കണ്ട ചൊവ്വാ എവിടെയാണിപ്പോൾ? അവൻ ഇപ്പോൾ കർക്കടകം രാശിയിലാണ്. ആ രാശിയെവിടെ? സന്ധ്യയ്ക്കു നോക്കുവിൻ. ഇപ്പോൾ തലയ്ക്കു മുകളിൽ കന്നിരാശി; അതിന്റെ പടിഞ്ഞാറു ചിങ്ങം രാശി; അതിന്നും പടിഞ്ഞാറു കർക്കടകം രാശി. ആ രാശിയിൽ—അതായതു ചിങ്ങം രാശിക്കു പടിഞ്ഞാറും സന്ധ്യയ്ക്കു സൂര്യൻ നില്ക്കുന്ന മിഥുനം രാശിക്കു കിഴക്കുമായി—ചൊവ്വയെക്കാണാം (മേഘമില്ലെങ്കിൽ). മിഥുനം 28-ാം-നെയ്യുടത്ത് ചൊവ്വാ കർക്കടകത്തിൽ നില്ക്കും. പിന്നെ അതു ചിങ്ങം രാശിയിൽ കേറും. തെളിപ്പുള്ളപ്പോൾ നോക്കിക്കൊള്ളുവിൻ.

ഹിന്ദി പാഠമാല

(വൈക്കം എൻ. എസ്സ്. ഫൈ, രാ. ഭാ. വിശ്വരത്ത്)

പാഠം 7.

ഇതുവരെ നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പാഠങ്ങളെ വേണ്ട തരത്തിൽ അഭ്യസിക്കുകയും, ഡൈറക്ടും കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെയും നിങ്ങളുടെ സഹചാരികളുമായി ആലോചിക്കുകയും സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇനി നമുക്കു ചില ക്രിയാപദങ്ങൾ കൂടി അഭ്യസിക്കാം.

വർ, വരിക, വന്നു, വരും, വരുന്നു എന്നിങ്ങനെ കരു ക്രിയാശബ്ദത്തിനു പല രൂപങ്ങൾ ഉണ്ടല്ലോ. ഈ പല രൂപങ്ങൾക്കു അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്ന ശബ്ദം വർ എന്നുള്ളതാണ്. ഇതിനു ക്രിയാധാതു എന്നു പേർ. ധാതുക്കളിൽനിന്നുമാണു ക്രിയാശബ്ദങ്ങൾ പലതായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നത്. ധാതുപരിമുഖ ഹിന്ദിയിലെ ചില ക്രിയാപദങ്ങൾ നോക്കുക.

ആ=വാ
ഖാ=തിന്ന്, ഭക്ഷിക്കു
ഗാ=പാട്ടു
ഛാ=തൊട്
ജാ=പോ
ദോ=കരയ്
ലാ=കൊണ്ടുവാ
സി=തുന്ന്
സോ=ഉറങ്ങു
ഉർ=എഴുന്നേൽക്കു, ഉണർ
കഹ്=പറയ്
വേൽ=കളിക്കു

ചൽ=നടക്കു
ജാഗ്=ഉണർ, ഉറക്കമില്ല
ഡർ=ഭയപ്പെട്
ഡൂബ്=മുങ്ങു
നഹാ=കളിക്കു
പഡ്=കിടക്കു
പഡ്=വായിക്കു
ബൈ=ഇരിക്കു
ബോൽ=സംസാരിക്കു
ഭൂൽ=മറക്കു
മാർ=അടിക്കു, കൊല്ലു
രഖ്=വെയ്ക്കു
രഹ്=താമസിക്കു (live)
ലിഖ്=എഴുതു
സീഖ്=പഠിക്കു
സുൻ=കേൾക്കു
ഹസ്=ചിരിക്കു
പഹിൻ=ധരിക്കു
ഡഗഡ്=പഴക്കിക്കു
റഹർ=താമസിക്കു (wait)
പഹചാൻ=തിരിച്ചറിയ്

ധാതുരൂപങ്ങളുടെ അർത്ഥം നോക്കിയാൽ അവയിൽ ഒരാജ്ഞാശക്തി കൂടിയുണ്ടെന്നു കാണാം. മററുള്ളവരോട് നാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ, ആജ്ഞ, അപേക്ഷ, പ്രാർത്ഥന ഇവ അത്യാവശ്യവുമാണല്ലോ.

ധാതു ക്രിയയായി വരമ്പോർ കത്താവു എപ്പോഴും തു ആയിരിക്കും.

തു ആ.

തു ജാ.

തു വേൽ. എന്നിങ്ങനെ.

തുവിന്റെ പ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ച് നാലാമത്തെ പാഠത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന കുറിപ്പിനുള്ളടെ കാർമ്മയിലുണ്ടല്ലോ. അതനുസരിച്ച് ധാതുരൂപത്തിന്റെ പ്രയോഗം സ്പഷ്ടസാധാരണമല്ല. എങ്കിലും അവ അവശ്യം അഭ്യസിക്കേണ്ടതാണ്.

തു ആം ഖാ=നീ മാങ്ങാ തിന്ന്.

തു ഭാത് ഖാ=നീ ചോറു ഉണ്ണ്.

തു ഏക് അച്ഛാ ഗാൻ ഗാ=നീ ഒരു നല്ല പാട്ടു പാട്.

തു ആജ് ഹിന്ദീ പഡ്=നീ ഇന്നു ഹിന്ദി വായിക്ക്.

തു കോടാ കപ്പഡാ പഹിൻ=നീ ചെറിയ മുണ്ടു ഉടുക്ക്.

മത്=അരുത്

തു മത് ഡർ=നീ ഭയപ്പെടരുത്.

തു പാനി മെ മത് ഡൂബ്=നീ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങരുത്.

തുമ് കത്താവായി വരമ്പോർ ധാതുവിനോടു കാ എന്ന പ്രത്യയം കൂടി ചേരും.

ജാ+കാ=ജാവോ

ഖാ+കാ=ഖാവോ

തുമ് വഹാം ജാവോ=നിങ്ങൾ അവിടെ പോകുക.

തും കൽ ഖഭൂർ മത് ഖാവോ=നിങ്ങൾ നാളെ ഈണപ്പഴം തിന്നരുത്.

തും വർഗ് മെ മത് ബോലോ=നിങ്ങൾ ക്ലാസ്സിൽ സംസാരിക്കരുത്.

തും ബഞ്ച് പർ മത് ബൈറോ=നിങ്ങൾ ബഞ്ചിൽ ഇരിക്കരുത്.

തും കാലാ കപ്പഡാ മത് പഹിനോ=നിങ്ങൾ കറുത്ത വസ്ത്രം ധരിക്കരുത്.

തും അച്ഛീ ഹിന്ദീ ബോലോ=നിങ്ങൾ നല്ല ഹിന്ദി സംസാരിക്കുവിൻ.

തും ആജ് യഹാം റഹറോ=നിങ്ങൾ ഇന്നു ഇവിടെ താമസിക്കുവിൻ.

ആപ് കത്താവായി വരമ്പോർ ധാതുവിനോടു 'ഇയെ' എന്ന പ്രത്യയം ചേർത്തു ക്രിയാരൂപമുണ്ടാക്കിക്കൊള്ളണം.

ആ+ഇയെ=ആയിയെ=വന്നാലും

ഖാ+ഇയെ=ഖായിയെ=കൊണ്ടുവന്നാലും

വേൽ+ഇയെ=വേലിയെ=കളിച്ചാലും

ചൽ+ഇയെ=ചലിയെ=പോയാലും, നടന്നാലും

സുൻ+ഇയെ=സുനിയെ=കേട്ടാലും

ആപ് യഹാം ആയിയെ=അങ്ങു ഇവിടെ വന്നാലും.

ആപ് ഹിന്ദീ കിതാബു സീഖിയെ=താങ്കൾ ഹിന്ദിപ്പുസ്തകം പഠിച്ചാലും.

ആപ് മാതാഭാഷാ ബോലിയെ=അവിടുന്ന് മാതൃഭാഷ സംസാരിക്കുക.

ആപ് യഹ് മത് ഭൂലിയെ=അങ്ങു ഇതു മറക്കരുത്.

ഹമേശാ=സദാ, എല്ലായ്പ്പോഴും

ഡൂബ്=വേണ്ടുവോളം

അഷീതരഹ്=നല്ലതുപോലെ

അനുവാദ്=പരിഭാഷ, തജ്ജമ

സവാൽ=ചോദ്യം

ഉത്തർ=ഉത്തരം

ആപ് ഹമേശാ ഹിന്ദീ അനുവാദ് ലിഖിയെ=താങ്കൾ സദാ ഹിന്ദി തജ്ജമ എഴുതിയാലും.

ആപ് ആജ് ഡൂബ് റൊട്ടീ ഖായിയെ=ഇന്നു അങ്ങു വേണ്ടുവോളം റൊട്ടി തിന്നുക.

ആപ് അച്ഛീ തരഹ് വേലിയെ=താങ്കൾ നല്ലതുപോലെ കളിച്ചാലും.

മുൻകാണിച്ച മൂന്നു രൂപങ്ങളും ഒരു പട്ടികയായി കാണിക്കാം. ഇതുപോലെ നിങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുന്ന മറ്റു ക്രിയാപദങ്ങളും രൂപഭേദം വരുത്തി ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളണം.

കത്താവ്	തു	തും	ആപ്
ആ	ആവോ	ആവോ	ആയിയെ
ജാ	ജാവോ	ജാവോ	ജായിയെ
ഖാ	ഖാവോ	ഖാവോ	ഖായിയെ
ഗാ	ഗാവോ	ഗാവോ	ഗായിയെ
ചൽ	ചലോ	ചലോ	ചലിയെ
ഡർ	ഡരോ	ഡരോ	ഡരിയെ
പഡ്	പഡോ	പഡോ	പഡിയെ
മാർ	മാരോ	മാരോ	മാരിയെ
രഖ്	രഖോ	രഖോ	രഖിയെ
ഹസ്	ഹസോ	ഹസോ	ഹഡിയെ
കഹ്	കഹോ	കഹോ	കഹിയെ
പഹ് ചാൻ	പഹചാനോ	പഹചാനോ	പഹചാനിയെ

ഈ നിയമത്തിനു വ്യത്യാസം ഉള്ളതായി നാലു ധാതുരൂപങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയുടെ പ്രയോഗരീതി പ്രത്യേകം പരിശീലിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പീ=കടിക്കു്

കർ=ചെയ്യു്

ലേ=എടുക്കു്

ഭേ=താ, കൊടുക്കു്

'പീ കർ ലേ ഭേ' എന്ന ഈ ധാതുരൂപങ്ങളെ മനഃപാഠമാക്കിക്കൊള്ളണം.

പീ	പീവോ	പീജിയെ
കർ	കരോ	കീജിയെ
ലേ	ലോ	ലീജിയെ
ഭേ	ഭോ	ഭീജിയെ

തു പാനി പീ=നീ വെള്ളം കുടിക്കു്.

തും യഹ് മലയാളം മെ അനുവാദ് കരോ=നിങ്ങൾ ഇതു മലയാളത്തിലേക്കു തജ്ജമ ചെയ്യുക.

ആപ് ചായ് മത് പീജിയെ=അങ്ങു ചായ കുടിക്കരുത്.

തു ആപ് യഹ് കാം കർ=നീ ഇന്നു ഈ ജോലി ചെയ്യ്.
 തു കൽ വഹ് പുസ്തക് ലേ=നീ നാളെ ആ പുസ്തകം എടുത്തോ.
 തു ഭോ രൂപയാ ഭേ=നീ രണ്ടു രൂപാ താ.
 നീ രണ്ടു രൂപാ കൊടുക്ക്.
 തും ഭോജൻ കരോ=നിങ്ങൾ ഭുജിക്കുക.
 ആപ് ബാലമിത്രം ലീജിയെ=അങ്ങു ബാലമിത്രം എടുത്താലും.
 ആപ് യഹ് കാം അച്ഛി തരഹ് കീജിയെ=അങ്ങു ഈ ജോലി നല്ലവണ്ണം ചെയ്യാലും.
 തും ഏക് ഹൈംസ് ഭോ=നിങ്ങൾ ഒരു ഏതുമയെ തരിക.
 ആപ് ഗാന്ധിജി കാ ചിത്രം ലീജിയെ=അങ്ങു ഗാന്ധി ജിയുടെ ചിത്രം എടുത്താലും.

അദ്ധ്യായം 7.

I. മലയാളത്തിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തുക.

(മലയാളം മെ അനുവാദ് കരോ)

- (1) തു ആ.
- (2) തു യഹാം ബൈ.
- (3) തും ആം ഖാവോ.
- (4) തും ബുരാ ഫൽ മത് ലാവോ.
- (5) ആപ് ഹമേശാ ഹിന്ദി ലിഖിയെ.
- (6) തു ആജ് മത് രോ.
- (7) ആപ് ഗാന്ധിജി കാ ചിത്രം ഭേഖിയെ.
- (8) ആപ് മാതൃഭാഷാ ബോലിയെ.
- (9) തു രാഷ്ട്രഭാഷാ ഹിന്ദി സീഖോ.
- (10) തു ചാനി പീ.

- (11) ആപ് അച്ഛാ കാം കീജിയെ.
- (12) തും ഭോ നാരിയൽ ഭോ.
- (13) ക്യാ യഹ് രാം കീ ഹിന്ദി കിതാബ് ഹൈ?
- (14) ക്യാ അച്ഛെഫൽ യഹാം നഹീ ഹൈ?
- (15) ആപ് അനുവാദ് ലീജിയെ.

II. ഹിന്ദി മെ അനുവാദ് കരോ.

(ഹിന്ദിയിലേക്കു തജ്ജമ ചെയ്യുക.)

- (1) നീ നടക്ക്.
- (2) നിങ്ങൾ പാഠം പഠിക്കുക.
- (3) ഇന്നു അങ്ങു ക്ലാസ്സിൽ പോയാലും.
- (4) ഇവർ നല്ല ആളുകൾ ആകുന്നു.
- (5) അങ്ങു ഒരു കാര്യം ചെയ്യാലും.
- (6) നിങ്ങൾ പത്തു രൂപാ കൊടുക്കുക.
- (7) ഇതു എന്ത്?
- (8) നിങ്ങൾ ഇന്നു പോവുക; നാളെ വരിക.
- (9) അങ്ങു ഈശ്വരനെ ഭയപ്പെട്ടാലും.
- (10) നിങ്ങൾ നല്ല കാര്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുവിൻ.

III. പൂരിപ്പിക്കുക :—

- (1) —ജാ.
- (2) —മത് ഖാവോ.
- (3) —ഏക് രൂപയാ ലീജിയെ.
- (4) ആപ് കാം—.
- (5) തും യഹ്—.
- (6) തും ഹിന്ദി കിതാബ്—.
- (7) തു ബുരാ കാം—കർ.
- (8) ആപ്—പുസ്തക് പഡിയെ.
- (9) —ക്യാ ഹൈ?
- (10) —കോൻ ഹൈ?

റിക്കി-ടിക്കി

(ജോൺ ഹെൻറി ബി. എ.)

1

റിക്കി-ടിക്കി ഏകനായി, ധീരനായി, നടത്തിയ യുദ്ധത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഈ കഥയിൽ പിന്തുരുന്നത്. ഡാർസി എന്ന മഞ്ഞക്കിളി അവനെ സഹായിക്കുകയും, ചാചാണ്ടി എന്ന മൂഷികൻ വിലയേറിയ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകി അവനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, പാമ്പുവത്തിൽ സമരത്താൻറെ ഭയങ്കരതയും വിജയവും അനുഭവിച്ചതു് റിക്കി-ടിക്കി തന്നെയായിരുന്നു.

അവൻ ഒരു കിരീടത്തിലാണ്. ശരീരം മുഴുവനും രോമംകൊണ്ട് മൂടി കണ്ണുകളും നാസാഗ്രവും

നല്ല ചുവന്ന തീക്കട്ടപോലെ ശോഭിപ്പിച്ചു്, ഒരു നിമിഷനേരമെങ്കിലും പെറുതെയിരിക്കാതെ, സഭാ എന്തെങ്കിലും കസ്യതികൾ ചെയ്യു്, പുല്ലുകളുടെ ഇടയിൽ കൂടി “റിക, -ടിക, -റികി-റികി-ചിക” എന്ന പോർഗാനത്തോടെ തപരിതഗമനം ചെയ്യുന്ന ആ കാഴ്ച കാണേണ്ടതുതന്നെയാകുന്നു.

അച്ഛനും അമ്മയും ഒരുമിച്ച് മാതൃത്തിൽ സസുഖം നിവസിക്കുമ്പോൾ ഒരുദിവസം വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽപ്പെട്ടു് അവൻ നിരാധാരനായി നിരത്തിലെ ഒരു ചെളിക്കുണ്ടിൽ ചെന്നിരുന്നു. ചെളിയിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഒരു തടിക്കുണ്ടത്തി

അത് പഠിപ്പിപ്പിച്ചു അവൻ ബോധരഹിതനായി. മോഹാലസ്യത്തിൽനിന്ന് ഉണർന്നപ്പോൾ ഒരു ഉദ്യാനത്തിന്റെ നടവഴിയിൽ വെയിൽ ഏറുകൊണ്ടാണ് അവൻ കിടന്നിരുന്നത്. ഒരു ബാലൻ സമീപംനിന്നു ഇപ്രകാരം പറയുന്നുണ്ട്. “ഇത് ഒരു ചത്ത കീരിയാണെന്നു് തോന്നുന്നു. അതിന്നു് ഒരു ശവസംസ്കാരം വേണ്ടേ?”

അമ്മ മറുപടി നൽകി. “വേണ്ട ഒരുപക്ഷേ, അതു് ചത്തിരിക്കുകയില്ല. നമുക്കു അവനെ എടുത്ത് ശുശ്രൂഷിക്കാം.”

അവൻ അവനെ ഗൃഹാന്തർഭാഗത്തേക്കു എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. അച്ഛൻ അതിനെ വിരലുകൾക്കൊണ്ടു സ്पर्ശിച്ചു. “അവൻ ചത്തു്യില്ല. വെള്ളം നന്നാക്കിട്ടു് ശ്വാസംമുട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ” എന്നു പറഞ്ഞു. വേഗംതന്നെ ബാലൻ ഓടിപ്പോയി ഒരു കരിമ്പടം കൊണ്ടുവന്നു. ആ ജീവിയെ പൊതിഞ്ഞ്, തീച്ചിന്നടുത്തുവെച്ച് ചൂടു് നൽകി. കീരിക്കുട്ടി കണ്ണു തുറന്ന് ചുറ്റുപാടും പകർച്ചു് നോക്കി.

“അവനെ പേടിപ്പിക്കരുതു്. അവൻ എന്താണ് ചെയ്യുവാൻ വട്ടം കൂട്ടുന്നതു് എന്നു നമുക്കു നോക്കാം.”

ഒരു കീരിയെ ഭിത്തിപ്പെടുത്തുക എന്നതു് ലോകത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രയാസമേറിയ ഒരു സംഗതിയാണ്. നഖശിഖാന്തം ജിജ്ഞാസയാകുന്നു അവനിൽ കളിയാടുന്നതു്. കീരിവംശത്തിലെ മുറ്റാവാക്യം “ഓടിപ്പോ” അന്വേഷിക്കുക” എന്നാണ്. ആ കാഴ്ചയിൽ, കിരിക്കുട്ടത്തിലെ ബഹുപുഷ്പമായ പ്രകൃതിരൂപം അവൻ ഇതുവരെ നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അവൻ കരിമ്പടം പരിശോധിച്ചു അതു ഭക്ഷിക്കുവാൻ ഉതകിയതല്ലെന്നു് കണ്ടുപിടിച്ച്. മേശയ്ക്കു ചുറ്റും ഓടി, രോമം എല്ലാം കുടഞ്ഞ് പൂത്തിയാക്കിയതിനുശേഷം അവൻ ബാലന്റെ തോളിലേക്കു ചാടി.

അച്ഛൻ പറഞ്ഞു. “കൊച്ചാ, നീ പേടിക്കേണ്ട. അവൻ ഉപദ്രവിക്കുകയൊന്നുമില്ല.”

“ആവു—കഴുത്തിന്റെ പിൻപശത്തുകുടി നടക്കുമ്പോൾ കിഴിളിയാകുന്നു.” റിക്കി-ടിക്കി കൊച്ചന്റെ ഷർട്ടിനീടയിൽകുടി തല കുടത്തി, മുടിയുടെ അന്തർഭാഗത്തെ രഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി നിലത്തേക്കു ചാടി.

“അതു ഒരു കാട്ടുജന്തു ആണ്. എന്നിട്ടും നമ്മൾ കുറച്ച് സ്നേഹത്തോടുകൂടി പെരുമാറിയപ്പോൾ അതു എത്രവേഗം ഇണങ്ങുന്നു” എന്നു കൊച്ചന്റെ അമ്മയും പറഞ്ഞു.

അച്ഛൻ—“കീരികളെല്ലാം അങ്ങിനെയാണ്. കൊച്ചൻ അവനെ ഉപദ്രവിക്കുകയോ, കൂട്ടിപ്പിടു് അടയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ അവൻ സന്തോഷത്തോടെ എല്ലായിടത്തും ഓടിനടക്കും. അവൻ തിന്നാൻ വല്ലതു് കൊടുക്കാം.”

ഒരു മാംസക്കഷണം അവർ റിക്കി-ടിക്കിയുടെ മുമ്പിലേക്കു എറിഞ്ഞു. അരനിമിഷംകൊണ്ട് അതു ഭക്ഷിച്ചതിനുശേഷം അങ്കണത്തിലേക്കു ഓടി, സൂര്യരശ്മി ഏറ്റവും അവൻ ചിന്താമഗ്നനായി കുറെനേരം കിടന്നു. ശരീരത്തിന്റെ നന്നായ് വിട്ടപ്പോൾ ഉത്സാഹവും ഉന്മേഷവും വർദ്ധിച്ചു അവൻ സ്വയം പറഞ്ഞു:—

“എന്റെ വംശജക്കു അവരുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ പരിശോധിക്കാൻ മാത്രം സ്ഥലങ്ങളും സൗകര്യങ്ങളും ഇവിടെ ഉണ്ട്. സാധധാനത്തിൽ പരിശോധന തുടങ്ങാം.”

ആ ദിവസം മുഴുവൻ അവൻ വീട്ടിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി അലഞ്ഞു നടന്നു. വെള്ളപ്പാത്രങ്ങളിൽ മുങ്ങി, മഷിക്കപ്പിയിൽ തലയിട്ടു്, അഗ്നിനാളത്തിൽ നാസാഗ്രം പൊള്ളിച്ചു്, അവൻ സംഭവബഹുലമായ പരിപാടി പൂർത്തിയാക്കി. വിളക്കുകൾ തെളിയിക്കുന്നതു എപ്രകാരമാണെന്നു് അറിയുവാൻ സമ്പ്രദായമയത്തു അവൻ കൊച്ചന്റെ മുറിയിൽ എത്തി. കൊച്ചൻ ഉറങ്ങുവാൻ കിടന്നപ്പോൾ അവനും കിടക്കയിലേക്കു ചാടിക്കയറി. രാത്രിസമയത്തു് എവിടെയെങ്കിലും, എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായാൽ അതിന്റെ കാരണം അന്വേഷിച്ചു ഗൃഹപരിസരങ്ങൾ മുഴുവൻ അവൻ അലയും. അച്ഛനും അമ്മയും അവർ ഉറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പു് കൊച്ചന്റെ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ റിക്കി-ടിക്കി തലയിണയിൽ കയറിയിരുന്ന് രാത്രിയിലേക്കുള്ള ‘പ്ലാന’കൾ നിർമ്മിക്കുകയായിരുന്നു.

അമ്മ പറഞ്ഞു. “എനിക്കു അതു് അത്ര പിടിക്കുന്നില്ല. കൊച്ചനെ അതു കടിക്കുമോ ആവോ?”

അച്ഛൻ—“അതൊന്നും പേടിക്കാനില്ല. ഒരു പാമ്പു് ഇഴങ്ങുവരികയാണെങ്കിൽ കൊച്ചനെ രക്ഷിക്കാൻ ആദ്യം ഇറങ്ങുക ഇതു കീരിയായിരിക്കും.”

ആ ഭയങ്കര സംഭവം ഉണ്ടാകരുതേ എന്ന് അമ്മ മനസ്സിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അതിരാവിലെ കൊച്ചന്റെകൂടെ റിക്കി-ടിക്കിയും ഉണർന്നു്, കൊച്ചന്റെ തോളിൽ സവാരി ചെയ്തു് ചായ കുടിക്കുവാൻ ചെന്നു. റിക്കി-ടിക്കിക്ക് അതു ഒരു മൃഷ്ടാനഭോജനമായിരുന്നു. വാഴ

പ്രഭുവും അപ്പുവും അവൻ ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് തിന്നുകഴിഞ്ഞു. മനുഷ്യരോട്, വിശേഷിച്ച് സ്നേഹവും ഭയവും കാണിക്കുന്ന മനുഷ്യരോട് എപ്രകാരമാണു പെരുമാറേണ്ടതെന്നു, റിക്കി-ടിക്കിയുടെ അമ്മ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ അവനു പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നു. അവൻ അച്ഛനേയും, അമ്മയുടേയും, കൊച്ചുനേരയും ഓരോരുത്തരുടെ മടിയിൽ മാറി മാറി ഇരുന്ന് സ്നേഹസൂചകങ്ങളായ ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ച് എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിച്ചു.

2

ആരാമത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് അതിന്റെ ഏകദേശസ്വരൂപം അവൻ ഒരുദിവസംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കി. അതു വളരെ വിസ്താരമുള്ള ഒരു തോട്ടമായിരുന്നു ; കുറെ ഭാഗമെല്ലാം കാടുപിടിച്ചുകിടക്കുന്നുണ്ട്. മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ സുരഭിലങ്ങളായ മലരുകൾ പരിശോഭിക്കുന്നു. വിവിധ വണ്ണങ്ങളോടുകൂടിയ ചെടികളും പച്ചപിടിച്ച ലതകളും വളരുന്ന ആ ഉദ്യാനം റിക്കി-ടിക്കിയുടെ വിഹാരത്തിനു് അത്യന്തം യോജിച്ചതായിരുന്നു. റിക്കി-ടിക്കി തന്റെ ചുണ്ടു നനച്ചു. “തമാശയ്ക്കും വേട്ടയ്ക്കും പററിയ സ്ഥലം!” ആ വിചാരത്തോടൊപ്പം അവന്റെ ദേഹപ്രകൃതിയും നേത്രങ്ങളിലെ ഭീഷ്മിയാ ആകമാനം ഒന്നു മാറി. ഇര അന്വേഷിച്ച് സപ്പ മാടങ്ങളും മൊത്തുകളും അവൻ പരിശോധിച്ചു. പെട്ടെന്ന് ഒരു ഭയനീയസ്വപനം അവന്റെ കണ്ണങ്ങളിൽ പതിച്ചു.

ഒരു കുറിക്കാട്ടിൽനിന്നായിരുന്നു അതു ഉയർന്നത്. ഡാർസിയും അവന്റെ ഭാര്യയും (മഞ്ഞക്കിളികൾ) രാപ്പകൽ അഡ്വാനിച്ച് വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു കൂട്ട് നിമ്നിച്ചിരുന്നു. രണ്ടു വലിയ ഇലകൾ കൂട്ടിത്തൂണി, പഞ്ഞിയും മിനുസമുള്ള തൂവലുകളും അതിന്നകത്തു നിറച്ചു അതിമനോഹരമായി പ്രശോഭിക്കുന്ന കൂടിന്റെ മീതെ അവ ചിറകിട്ടുകിടന്നുവോൾ, കൂട്ട് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ആടുന്നുണ്ട് അവയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടു് ആർദ്രചിത്തനായ റിക്കി-ടിക്കി ചോദിച്ചു “എന്തൊന്നാണ് നിങ്ങളെ വ്യാകുലപ്പെടുത്തുന്നത്?”

ഡാർസി. “ഞങ്ങൾ വലിയ കഷ്ടത്തിലായിരിക്കുന്നു. ഇന്നലെ ഒരു പക്ഷിക്കുഞ്ഞ് കൂട്ടിൽനിന്ന് നിലത്തു വീണു. അപ്പോഴെങ്കിലും നാഗൻ, —നിഷ്കണ്ടകൻ, ഗ്രോഹി—ഇഴഞ്ഞുവന്ന് ആ പൊന്നോമനയെ തിന്നുകഴിഞ്ഞു.”

റിക്കി-ടിക്കി. “ഉം. വളരെ പരിതാപകരം

തന്നെ! ഞാൻ ഈ ദിക്കിൽ ഒരപരിചിതനാണ്. അല്ലാ, ആരാണ് ഈ നാഗൻ?”

ഡാർസിയും പത്നിയും പൂങ്കുപ്പങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒളിച്ചു നിശ്ശബ്ദരായി ഇരുന്നു. കുറിക്കാടിന്റെ മധ്യത്തിൽ നിന്ന് ഇതാ “സ്സ്—” എന്ന ഒരു ശബ്ദം. ഭയങ്കരമായ ഈ ശബ്ദശ്രവണമാത്രയിൽ റിക്കി ടിക്കി രണ്ടടി പിന്നോക്കം ചാടി. പുല്ലുകളുടെ ഇടയിൽ കൂടി ഇഴഞ്ഞ് നാഗൻ തന്റെ പത്നി ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു. ഫണം മുതൽ പുഷ്പാഗ്രംവരെ അഞ്ചടി നീളമുള്ള ഉഗ്രനായ കൃഷ്ണ സപ്പം !!

ശരീരത്തിന്റെ മുന്നിൽ ഒരു ഭാഗം നിലത്തു നിന്ന് ഉയർത്തി, ചായ്ക്കാതിരിക്കാൻ ഫണം വിടർത്തി നിന്നിമേഘനേത്രങ്ങളാൽ അവൻ റിക്കി-ടിക്കിയെ ഉറ്റുനോക്കി.

“നാഗൻ ആരാണെന്നോ ? ഞാൻ തന്നെയാണ് നാഗൻ. സുഖസുഷുപ്തിയിൽ ലയിച്ചിരുന്ന ബ്രഹ്മാവിനെ ആദ്യസപ്പം എന്ന് സൂര്യന്റെ ഉജ്ജ്വലകിരണങ്ങളിൽ നിന്നു തന്റെ ഫണം വിടർത്തിരക്ഷിച്ചുപോ, അന്നു മുതൽ ഞങ്ങൾ ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഉത്തമ മിത്രങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഫണത്തിന്മേലുള്ള അടയാളം നോക്കി ഭയപ്പെടുവിൻ !”

അവൻ തന്റെ പത്നി കൂടുതൽ വലുതാക്കി. അതിലെ ഓരോ അടയാളവും കീറി നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു. നിമിഷനേരത്തേക്ക് അവൻ ഭയപരവശനായി. അധികസമയം തുടച്ചുയായി ഭീതിതനായി ജീവിക്കുവാൻ ഒരു കീരിക്കും സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ. റിക്കി-ടിക്കി, ജീവനുള്ള സപ്പത്തെ ഇതിന്നു മുമ്പു കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും യുദ്ധത്തിൽ പരാജിതരായ അനേകം സപ്പങ്ങളെ അമ്മയോടൊരുമിച്ചു ഭക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരു കീരിയുടെ ജീവിതോദ്ദേശ്യം തന്നെ ഉരഗങ്ങളെ കൊന്നു ഭക്ഷിക്കുക എന്നതാണ്. നാഗനും ഈ വസ്തുത അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവന്റെ അന്തരംഗത്തിലും ഭീതി ഉദിക്കാതിരുന്നില്ല.

വാല് ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു റിക്കി ടിക്കി ചോദിച്ചു. “ബ്രഹ്മാവിന്റെ അടയാളമുണ്ടെങ്കിലും ശരി, ഇല്ലെങ്കിലും ശരി, പക്ഷിക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊന്നു തിന്നുന്നതു ന്യായമാണോ?”

നാഗൻ സ്വപ്നസമയം ആലോചനാനിമഗ്നനായി ഇരുന്നു. കിരീടങ്ങളുടെ സൈദ്ധ്യഹാരം തന്റെയും കുടുംബത്തിന്റേയും നാശമാണ്. എങ്ങിനെയെങ്കിലും അവനെ അകറ്റണം. നിന്ന

യാതിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അവനെ ആക്രമിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. സൗമ്യനായി ഫണം ചുരുക്കി അവൻ സാക്ഷാൽ തുടർന്നു.

“നമുക്കു അന്യോന്യം കാര്യങ്ങൾ തുടർന്നു പോയാം. നീ പക്ഷിയുടെ മുട്ടകൾ തിന്നുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് എന്നിങ്ങനെ പക്ഷികളെത്തുടങ്ങിയ ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ?”

മരക്കൊമ്പിൽ ഇരുന്നു ഡാർസിയുടെ പത്നി പാടി. “ഇതാ പിന്നിലേക്കു കണ്ണോടിക്കൂ! പിന്നിലേക്കു നോക്കൂ!”

സംശയാലു പക്ഷി നല്ലൊരു റിക്കിടിക്കി മേല്പോട്ടേക്കു ഒരു ചാട്ടം. അപ്പോഴേക്കും നാഗന്റെ പത്നി, നാഗി, റിക്കി-ടിക്കിയുടെ സമീപത്തു ഇഴഞ്ഞുചെന്നിരുന്നു. ഭർത്താവിനോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കീരിപ്രപരന്റെ കഥ കഴിക്കാം എന്നു വിചാരിച്ചാണ് നാഗി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്. പക്ഷിയുടെ മുന്നറിയിപ്പു കേട്ടു ചാടിയതു മൂലം അവൻ മൃത്യുവക്ത്രത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപെട്ടു. റിക്കി-ടിക്കി അവളുടെ മർദ്ദനത്തിന്നു സമീപമായിരുന്നു ചാടി വീണത്. ലോകപരിചയം ലഭിച്ചിരുന്ന കീരിയായിരുന്നു അവനെക്കീഴിൽ തക്കസമയം അതാണെന്നു ഗ്രഹിച്ചു നാഗിയുടെ കഥ അപ്പോൾ കഴിക്കുമായിരുന്നു. സപ്തദശനത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചപ്പോൾ അവൻ ഭയചകിതനായി. പക്ഷെ അവനും പെരുതെയിരുന്നില്ല. നാഗിയെ ചേർന്നിപ്പിക്കുവാനും, രോഷംകൊണ്ട് ഒരു പിശാചാക്കുവാനും മാത്രമേ വാലിന്മേലുള്ള കടി പര്യാപ്തമായുള്ളൂ.

തന്നാൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം ഉയരത്തിൽ പക്ഷിക്കൂടിന്റെ നേക്കു ചാടി നാഗൻ ഇപ്രകാരം കോപസപരത്തിൽ ഗജ്ജിച്ചു. “ഡാർസി! ഞാൻ ഇതിനെല്ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്! സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ള!!” ഡാർസിയുടെ കൂടു സപ്തത്തിന്റെ ആക്രമണപരിധിയിൽനിന്ന് അകലെയായിരുന്നു. കാറ്റിൽ അതു അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ചാഞ്ചാടി.

റിക്കി-ടിക്കിയുടെ അക്ഷികൾ അരുണവർണ്ണങ്ങളായി. പിൻകാലുകളിന്മേൽ ഇരുന്നു ചുറ്റുപാടും നോക്കി നാഗനേയും പത്നിയേയും വെറുതെ വീഴുകയില്ലെന്നു അവൻ ശപഥം ചെയ്തു. നാഗനും നാഗിയും കുറിക്കാടിനുള്ളിൽ മറഞ്ഞു. രണ്ടുപേരെയും ഒരേ സമയത്തു എതിരിടുവാൻ തനിക്കു പ്രാപ്തിയില്ലെന്നു നിനച്ചു റിക്കി ടിക്കി അവരെ പിന്തുടർന്നില്ല. ഭവനത്തിന്നു സമീപമുള്ള പാതയിൽ ഇരുന്നു അവൻ ആലോചിച്ചു.

ഗൗരവമേറിയ ആലോചനതന്നെയായിരുന്നു അത്.

റിക്കി-ടിക്കിക്ക് അറിയാമായിരുന്നു അവൻ ഒരു കീരിക്കൂട്ടി മാത്രമാണെന്ന്. അവിചാരിതമായ ആക്രമണത്തിൽനിന്നു താൻ രക്ഷപെട്ടു എന്നു ജ്ഞാനംതന്നെ അവനെ സന്തുഷ്ടനാക്കി. സ്വശക്തിയിൽ ഒരു വിശ്വാസം അവനിൽ ഉദിച്ചു. കൊച്ചൻ ആ പാതയിൽ കൂടി ഓടി വന്നപ്പോൾ സന്തോഷത്തോടെ അവൻ കൊച്ചന്റെ പരിലാളനങ്ങൾക്കു സ്വാഗതം നല്കി.

കൊച്ചൻ കുനിഞ്ഞുനിന്നു അവനെ തലോട്ടുമ്പോൾ മണലിൽ ഒരു ചലനമുണ്ടായി. നേരിയ ഒരു ശബ്ദം. “സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ള! ഞാൻ മരണമാകുന്നു.” സപ്തദശനംപോലെ അപായകരമാണ്, പൂഴിയിൽ പതുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പൂഴിപ്പുളയന്റെ കടിയും കാഴ്ചയ്ക്കു അതിനിസ്സാരമായതുകൊണ്ട് ആരും അവനെ പകപെക്കാറില്ല. ആ കാരണംകൊണ്ടു തന്നെ അവൻ അധികം ആപത്തു ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

റിക്കി-ടിക്കിയുടെ നേത്രങ്ങൾ വീണ്ടും ചുവന്നു. പരമ്പരാഗതമായ ശരീരലാഘവത്തോടെ അവൻ ശത്രുവിനെ സമീപിച്ചു. ഭരതനാട്ടുകാരനെപ്പോലും അതിശയിക്കുന്ന അവന്റെ ദേഹചലനം അതിമനോഹരമായിരുന്നു. സപ്തദശനമുള്ള മല്ലൂയുദ്ധത്തിൽ അത് ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്. ഏതു വഴിക്കു പോണമെങ്കിലും അവന്നു ചാടാം ; ഓടാം ; ആക്രമിക്കാം. സപ്തത്തിനോടെതിരിടുന്നതിനേക്കാൾ അപായകരമാണ് പൂഴിപ്പുളയനോടു ഏറ്റുമുട്ടുന്നതെന്നു റിക്കിടിക്കിക്ക് മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. കരുതലോടുകൂടി നിന്നില്ലെങ്കിൽ ആ ചെറിയ പാമ്പ് കൺമുനിൽനിന്നു മറയുകയും, പെട്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു മുറിവേല്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

കണ്ണുകൾ കൂടുതൽ ചുവന്നു ; പിടികൂടുവാൻ നല്ല സ്ഥാനം അന്വേഷിച്ചു അവൻ നിലത്തു കിടന്നു ആടി. അധികസമയം നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ പൂഴിപ്പുളയൻ ആക്രമം ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ റിക്കി പിന്നോക്കം ചാടി. രണ്ടാമത്തെ ആക്രമണവും നിമിഷനേരത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. റിക്കി ഒരു ഭാഗത്തേക്കു ചരിഞ്ഞു ചാടിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ചരിത്രം ഇവിടെ അവസാനിക്കുമായിരുന്നു.

കൊച്ചൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. “അമ്മോ! അമ്മോ! ഇതാ കീരി ഒരു പാമ്പിനെ പിടിക്കുന്നു.” കൊച്ചന്റെ അമ്മ പേടിച്ചു നിലപിളിച്ചു. അ

മുൻ ഒരു വടിയുകൊണ്ടു ഓടി എത്തി. അപ്പോഴേക്കും റിക്കി പിന്മാറ്റം അവസാനിപ്പിച്ചു ആക്രമണം ആരംഭിച്ചിരുന്നു ; റിക്കി ചാടി, പാമ്പിന്റെ തലയുടെ പിൻവശത്തു പിടിച്ചു, രണ്ടുപേരും കിടന്നു ഉരുണ്ടു.

പുഴിപ്പുളയൻ അവശനായി നിലംപതിച്ചു. തന്റെ ശത്രുവിനെ ഭക്ഷിക്കുവാൻ റിക്കി ടിക്കി തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു പുതിയ വിചാരം അവന്റെ മനസ്സിൽ ഉയർന്നു. വയറു അധികം നിറഞ്ഞാൽ ഉറങ്ങുവാനല്ലാതെ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. വിശേഷിച്ചു ഇതു സപ്പുണ്ടുളള രാജ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു എപ്പോഴും കരുതലുള്ളവനായിരിക്കണം. ചത്ത പാമ്പിനെ കൊച്ചന്റെ അച്ഛൻ തല്ലിക്കൊണ്ടു

രിക്കുമ്പോൾ റിക്കി ടിക്കി പുല്ലിൽ കൂടി ഓടുകയായിരുന്നു.

“അല്ല—എന്താ ഈ ചത്ത പാമ്പിനെ തല്ലുന്നതിന്റെ ആവശ്യം? ഞാൻ അവന്റെ കഥ കഴിച്ചതല്ലേ?” ഇപ്രകാരം വിചാരിച്ചു റിക്കി ഇരിക്കുമ്പോൾ കൊച്ചന്റെ അമ്മ അവനെ എടുത്തു ലാളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. “നീയാണ് ഇന്നു കൊച്ചന്റെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചത്.” അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കു തന്നെ പറഞ്ഞു. ഇതെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ കൊച്ചന്റെ കണ്ണുകൾ വിസ്മയവും ഭീതിയും കൊണ്ടു വികസിതങ്ങളായി. റിക്കിക്ക് ഇതൊന്നും മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും നല്ല തമാശയായി തോന്നി. (തുടരും)

ചില ജാലവിദ്യകൾ

(ആർ. മാധവപ്പെട്ട, തുറവൂർ)

10. മററൊരു ചീട്ടുവിദ്യ.

നിങ്ങളുടെ സ്റ്റേഫിതൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു ചീട്ട് മനസ്സിൽ ഓർത്താൽ അയാളോടു ചോദിച്ച റിയാതെ തന്നെ അതേതന്നെ എടുത്തു കാണിക്കുവാൻ നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു സാധിക്കുമോ? ഒരു ചെറിയ വിദ്യകൊണ്ടു സാധിക്കാം.

ചിട്ടകത്തിൽനിന്നും ഏതെങ്കിലും 21 ചീട്ടുകൾ എടുക്കുക. ആ 21 ചിട്ടകളേയും നന്നായി കശക്കി സ്റ്റേഫിതന്റെ കയ്യിൽ കൊടുക്കുകയും അതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ചീട്ട് മനസ്സിൽ കരുതിയശേഷം വീണ്ടും നന്നായി കശക്കിത്തരുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുക. അങ്ങനെ 21 ചീട്ടുകളും അടങ്ങിയ അടുക്ക് തിരിച്ചു പാങ്ങിയശേഷം ആ 21 ചീട്ടുകളും മൂന്നു പരിയായി താഴെ വയ്ക്കുക. അതിൽ ഏതു പരിയിലാണ് ഉദ്ദേശിച്ച ചീട്ടുള്ളതെന്ന് സ്റ്റേഫിതനോടു ചോദിക്കണം. അന്നുതന്നെ ചിട്ടകൾ തുറന്നു നോക്കാതെ തന്നെ മൂന്നു അടുക്കുകളും കയ്യിൽ കൂട്ടിയെടുക്കുക. ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു കാൽസൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചീട്ടുകളുടെ മൂന്ന് അടുക്കുകൾ ഉള്ളതിൽ സ്റ്റേഫിതൻ ഉദ്ദേശിച്ച ചീട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ അടുക്ക് മറ്റു രണ്ടു അടുക്കുകളുടേയും മദ്ധ്യത്തിലായി വരണം. ആദ്യം പേരെ ഏതെങ്കിലും അടുക്കും പിന്നീട് ഈ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട അടുക്കും അവസാനം ബാക്കി ശേഷിച്ച അടുക്കും ആയി പേരെ കൈയിൽ എടുക്കുവാൻ.

വീണ്ടും ചീട്ടുകളെ മൂന്നു പരിയായി താഴെ അടുക്കുക.

1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21

എന്നിത്രമത്തിനായിരിക്കണം ചിട്ടകൾ താഴെയിട്ടുക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴും താൻ ഉദ്ദേശിച്ച ചീട്ട് ഏതു അടുക്കിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്ന് സ്റ്റേഫിതനോടു ചോദിക്കണം. മറുപടി കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ മുൻപോലെ ഒരിക്കൽ കൂടി കൈയിൽ അടുക്കിയെടുക്കുകയും വീണ്ടും പഴയപടി മൂന്നടുക്കായി താഴെ നിറത്തുകയും ചെയ്യണം. ഈ അവസരത്തിലും മുൻപോലെ ചോദിക്കണം. ഇപ്പോൾ സ്റ്റേഫിതൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന അടുക്കേതോ ആ അടുക്കിൽ നാലാമതായിരിക്കുന്ന ചീട്ടാണ് സ്റ്റേഫിതൻ ഉദ്ദേശിച്ച ചീട്ടെന്നു നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്.

മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം സ്റ്റേഫിതൻ അടുക്കു നിർദ്ദേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ നാലാമത്തെ ചീട്ടെടുത്തു കാണിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കയില്ല. അടുക്കുകൾ മൂന്നുകൂടി കൈയിലെടുത്തശേഷം

എന്തോ ഒക്കെ ആലോചിക്കുകയോ ധ്യാനിക്കുകയോ ഒക്കെ ചെയ്യുന്നതായി ഭാവിക്കുകയും 21 ചിട്ടകളും ഓരോന്നായി പിരിച്ചു നോക്കുകയും

ചെയ്യശേഷം മാത്രം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ചിട്ട എടുത്തു കാണിക്കുന്നതായിരിക്കും കാണികളെ കൂടുതലായി മയക്കുവാൻ പാറിയ മാർഗ്ഗം.

സിനിമാ

നിങ്ങൾ എല്ലാവരും സിനിമാ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളും സന്മാർഗ്ഗ നടപടികൾ യോജിച്ച കഥകളും ഉള്ള പടങ്ങൾ കാണുന്നതു നല്ലതാണ് എങ്കിലും “സിനിമാ ഭ്രാന്ത” കട്ടികൾക്കു നന്നല്ല.

സിനിമാ കാണുന്ന അപസരത്തിൽ അനങ്ങുന്ന ചിത്രങ്ങൾ എങ്ങനെ സാധ്യമാകുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നാൽ ഒന്നുകൂടെ രസമായിരിക്കും. സിനിമയുടെ പ്രവർത്തനം മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ കണ്ണിന്റെ ചില പ്രത്യേകതകൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു വിളക്കു കത്തിച്ചുമ്പിൽ പെച്ച അതിൽ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുക. പെട്ടെന്നു അതു കെട്ടത്തുക. കെട്ടത്തി കഴിഞ്ഞശേഷവും അതു സ്വപ്നനേരത്തേക്ക് അവിടെ കാണാമെന്നു തോന്നിക്കുന്നു. ഇതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു അറിയാമോ? നാം ഏതെങ്കിലും വസ്തു കാണുന്നത് ആ വസ്തുവിന്റെ ചായ നമ്മുടെ കണ്ണിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ “റെറ്റിനാ” എന്ന ഭാഗത്തിൽ പതിയുന്നതിനാലത്രേ. ഈ റെറ്റിനായ്ക്ക് ആ ചായ കുറച്ചു സമയം അവിടെ നിറുത്തിക്കൊണ്ടു നില്ക്കാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്. ഈ ശക്തിക്ക് “ഓസ്നേപ്രസക്തി” എന്നോ മറ്റോ പേരുകൊടുക്കാം. ഈ ശക്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവാണു് ചലനപടങ്ങളുടെ കണ്ടുപിടുത്തത്തിനു് ആധാരമായതു്.

സിനിമായുടെ ഉത്ഭവം നിസ്സാരമായ ഒരു ചെറു കളിപ്പാട്ടമത്രേ. നിങ്ങൾ ഒരു കഷണം കട്ടിക്കടലാസ് എടുത്തു് അതു ഭംഗിയായി പൂത്താകാത്തതിൽ മുറിക്കുക. അതിന്റെ ഒരു വശത്തു് ഒരു കിളിക്കൂടിന്റെ പടം വരയ്ക്കുക. മറുവശത്തു് ആ കൂട്ടിൽ ഇരിക്കുവാൻ തക്ക വലിപ്പമുള്ള ഒരു കിളിയുടെ പടവും വരച്ചുണ്ടാക്കുക. അതിന്റെ ശേഷം കടലാസിന്റെ രണ്ടു ചിളമ്പിലും ഓരോ ദ്വാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി അതിൽ സാമാന്യം ഘനമുള്ള ചരടു കെട്ടുക. ഈ ചരടു് ഓരോ കയ്യിൽ പിടിച്ചു പിരലുകൾകൊണ്ടു തിരിച്ചുകറക്കുക. അങ്ങനെ വേഗത്തിൽ കറക്കുമ്പോൾ ഈ പടങ്ങൾ ഏതും ഒന്നായി തീർന്നതായി തോന്നും; അതായ

തു കൂടിന്റെ ഉള്ളിൽ കിളി ഇരിക്കുന്നതായി തോന്നും. കിളിക്കൂടിന്റെ രൂപം കണ്ണിൽനിന്നു മറയുന്നതിനു മുമ്പു കിളിയുടെ രൂപം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വരികയും അതു മൂലം കിളിക്കൂട്ടിൽ ഒരു കിളിയിരിക്കുന്നതായി നാം കാണുകയും ചെയ്യും.

ഈ ചെറിയ ഉത്ഭവത്തിൽനിന്നും സിനിമാ എങ്ങനെ വളർന്നുവന്നു എന്നു നോക്കാം. ഏകദേശം ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു മുൻപു രസകരമായ ഒരു കളിപ്പാട്ടം കൂടി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിനു ഇംഗ്ലീഷിൽ “ഫൻറാസ്കോപ്പ്” എന്നായിരുന്നു പേര്. പൂത്താട്ടുതിയിൽ ഒരു കട്ടിക്കടലാസിപ്പോ, ഒരു തകരക്കഷണത്തിപ്പോ, ഒരാളിന്റെയോ ഒരു ജന്തുവിന്റെയോ പടം വരയ്ക്കുക. ഓടുന്ന ഒരു പട്ടിയുടെ പടമാണെങ്കിൽ ഒന്നാമത്തേ പടം അതിന്റെ ഓട്ടം തുടങ്ങുന്ന സ്ഥിതിയിലുള്ളതും പുറകെ വരുന്ന പടങ്ങൾ ഓരോന്നും ഓട്ടത്തിന്റെ അനന്തരസ്ഥിതികൾ കാണിക്കുന്ന പടങ്ങളും ആയിരിക്കണം. ഈ പടങ്ങളുടെ അടുത്തു ഓരോ വിടവുകളും ഈ പൂത്തത്തിൽ ഭംഗിയായി ഉണ്ടാക്കണം. പിന്നീടു ഒരു കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിൽ അതിനു അഭിമുഖമായി പടം വരത്തക്ക വിധത്തിൽ അതു പെച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ കറക്കണം.

പടങ്ങളുടെ അടുത്തുള്ള വിടവിൽ കൂടി കണ്ണാടിയിലേക്കു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുക. ഓരോ പടങ്ങളും നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കൂടി പോകും. എന്നാൽ ഓരോ പടങ്ങൾ പെച്ചേറയായി കാണാതെ, ഒരു പട്ടി ഓടുന്നതായി നാം കാണും. ഇതു ഒന്നുകൂടി പരിഷ്കരിച്ചു വേറെ ചില കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ കൂടെ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. ഇവയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പടങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ വരച്ചുണ്ടാക്കേണ്ടതായി ഫന്നുകൂടി. ഇപ്പോഴത്തേപ്പോലെ അതിശീഘ്രം അനങ്ങുന്ന വസ്തുക്കളുടെ പടം എടുക്കുന്നതിനു ഒത്ത കാമറാ അന്നു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏകദേശം ഇരുപതു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു് അനങ്ങുന്ന വസ്തുക്കളുടെ പടം എടുക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ഉള്ള കാമറാകൾ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. അന്ന് ഫുഡ് പർഡ് പൈഗ്രിഡ്സ് എന്ന ഒ

നാൾ ഓടിപ്പോകുന്ന ഒരു കുതിരയുടെ പല അവസ്ഥയിൽ പടം എടുക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. അതിനായി അയാൾ ഇരുപത്തിനാല് കാമറാ കുതിര ഓടേണ്ടതായ പഴിയുടെ രണ്ടു വശത്തായി നിരത്തിവെച്ചു അതിൽനിന്നും വഴിക്കു വിലങ്ങിൽ ചരടുകെട്ടി അവയുടെ അഗ്രം കാമറായിൽ ഘടിപ്പിച്ചു. ഓടുന്ന കുതിര ചരടിൽ തട്ടിയാൽ ഉടൻ തന്നെ കാമറാ തുറന്നു പടം എടുക്കുക നടക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഇണക്കിവെച്ചു കുതിരയേ വഴിയിൽ കൂടി ഓടിപ്പിച്ചു. ഓട്ടം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു അതിന്റെ പല അവസ്ഥകളിലും ഉള്ള പടങ്ങൾ എടുത്തു കഴിഞ്ഞു. ഈ പടങ്ങൾ വളരെ രസകരമായിരുന്നു എന്നുവരികിലും ഒരു ചലച്ചിത്രം അതുമൂലം ഉണ്ടായില്ല. മുമ്പു വരാച്ചുണ്ടാക്കിയ പടങ്ങൾ ഒരു കാമറാമൂലം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു എന്നു മാത്രം. കുറച്ചു കാലത്തേക്കു ഈ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ ആ നിലയിൽ തന്നെ ഇരുന്നു.

1884-ൽ ജോജ്സ് ഇന്ത്യൻമാൻ എന്ന അമേരിക്കക്കാരൻ അന്നുവരെ പടം എടുക്കുന്നതിനു ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കണ്ണാടിക്കു പകരം സെല്ലുലോയിഡ് എന്നു പറയുന്ന സാധനംകൊണ്ടുള്ള ഫിലിം ഉണ്ടാക്കി. ഇതു ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തം പേരുത്തിൽ സാധിച്ചിട്ടു.

തുടരെ, അതിവേഗത്തിൽ പടം എടുക്കത്തക്ക ഒരു കാമറായും അങ്ങനെ എടുക്കുന്ന പടം ഒരു മറയിൽ കൊണ്ടുവരത്തക്ക ഒരു “പ്രൊജക്ടറും” കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു.

വിലും ശ്രീസിഗ്രീൻ എന്നയാൾ കാമറായും,

റോബർട്ട് പോൾ പ്രൊജക്ടറും കണ്ടു പിടിച്ചു. ഒരു ദിവസം വെള്ളപ്പിറ മൂന്നു മണിക്കാണു ഈ യന്ത്രം അതിന്റെ ജോലി ആരംഭിച്ചതു. പോൾ അയാളുടെ പ്രൊജക്ടർ വളരെ പണിപ്പെട്ടു പൂർത്തിയാക്കി. കുറച്ചു സ്റ്റേജിതരേയും കൊണ്ടു മുറിയിൽ കയറി അതു പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അവർ ഈ അത്ഭുതം കണ്ടു സന്തോഷാധികൃത്താൽ കൂടുപിടി തുടങ്ങി. വഴിയിൽ കൂടി നടന്നുപോയ ഒരു പോലീസുകാരൻ അസമയത്തു ഈ യന്ത്രത്തേക്കു കോപത്തോടെ എന്തു എന്നറിവാൻ കരകിറു തട്ടി. അകത്തുള്ളവർ അയാളെയും ഉള്ളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അയാളും കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്ന് ആത്തുവിളിച്ചു. ഇതാണ് ആദ്യമായി ഒരു മറയിൽ പതിഞ്ഞ ചലനചിത്രം. ഇതു 1895 ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ ആയിരുന്നു. ആ പടം ഇപ്പോൾ കണ്ടാൽ പല്ലാതെ വിറയലുള്ള ഒരു പടമായി നാം പരിഗണിക്കും. എന്നിരുന്നാലും അന്നുള്ളവർ അതു ഒരു മഹാ അത്ഭുതംതന്നെ ആയിരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം ശബ്ദവും കൂടെ ഇതോടു ചേർത്തു 1928-ൽ “റോക്കി” ഫിലിം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ നാം സാധാരണ കാണുന്ന “റോക്കി” യുടെ വളച്ചു ഇങ്ങനെയത്രെ. ഇനിയും ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന അത്ഭുതം ഒരു വളർച്ചയെ നില്ക്കുന്ന മനുഷ്യർ ദൂരെയായിട്ടും, അടുത്തുനില്ക്കുന്നവർ അടുത്തും, സാധനങ്ങളുടെ ഘനവും കൂടെ അറിയത്തക്ക നിലയിൽ ഉള്ള പടങ്ങൾ ആയേക്കാം.

M. O. I.

മൽസരപരീക്ഷ

“അവധിക്കാലം എങ്ങനെ കഴിക്കണം?” എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി എട്ടു പേർ ഉപന്യാസങ്ങൾ എഴുതിയെച്ചിരുന്നു. അവയിൽ ഒന്നാമതു നിൽക്കുന്നവ എൻ. പി. അലക്സാണ്ടറിന്റെയും പി. എൻ. വറുഗീസിന്റെയും ഉപന്യാസങ്ങളാണ്.

ഒരു ഉപന്യാസം എഴുതുന്നതിനു നാം ആഭിക്ഷമ്പോൾ തന്നെ തന്നിരിക്കുന്ന വിഷയം നന്നാണെന്നു സൂക്ഷമായി മനസ്സിലാക്കുകയാണു് ചെയ്യേണ്ടതു്. ഇവിടെ കിട്ടിയ ഉപന്യാസങ്ങളിൽ പലതിലും വിഷയം തന്നെ തെറ്റിച്ചാണ് എഴുതിയിരുന്നതു്. ഉദാഹരണമായി ഒരു കുട്ടി

“അവധിക്കാലം കഴിയുന്നവിധം” എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചാണ് പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നതു്. “അവധിക്കാലം എങ്ങനെ കഴിക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും ഉപയോഗപ്രദമായി എങ്ങനെ അവധിക്കാലം കഴിക്കണം എന്നാണ് അർത്ഥം. അതും, അവധിക്കാലം കഴിക്കുന്ന വിധം, എന്നുവെച്ചാൽ, നാം സാധാരണയായി അവധിക്കാലം എങ്ങനെയെല്ലാമാണ് കഴിക്കുന്നതു എന്നുള്ള വിഷയവും തമ്മിൽ അർത്ഥത്തിനു കൂടെ പ്രത്യാസമുണ്ടല്ലോ. വിഷയം തെറ്റിദ്ധരിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു വളർച്ച ആ കുട്ടി പ്രഥമസ്ഥാനത്തിന് അർഹനായേനെ. വിഷയം നാം

മകരണം തന്നിരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ തന്നെ ചെയ്യാൻ ഉപന്യാസകർത്താക്കൾ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണം.

ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് എന്തെല്ലാം അറിയാമെന്ന് ഓർത്തു നോക്കണം. അതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതലായി അറിവു കിട്ടാൻ ശ്രമിക്കണം. ഇങ്ങനെ ലഭിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ എല്ലാം ഒന്നു കുറിച്ചിടുന്നതും നല്ലതാണ്.

ഒരു മുഖപുരയോടുകൂടി ആയിരിക്കണം ഉപന്യാസം തുടങ്ങുന്നത്. മുഖപുര ഉപന്യാസത്തിന്റെ മുഖ്യഭാഗത്തേക്കു നമ്മെ നയിക്കുന്നതുമായിരിക്കണം. വിഷയത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളെയോ വശങ്ങളെയോ കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണല്ലോ മുഖ്യഭാഗമായ മദ്ധ്യഭാഗം. അതു കഴിഞ്ഞിട്ട് ഒരു ഉപസംഹാരവും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ഇവിടെ കിട്ടിയ ഉപന്യാസങ്ങളിൽ എൻ. പി. അലക്സാണ്ടറിന്റെയും, എ. പി. ജോർജിന്റെയും മുഖപുര സാമാന്യം നന്നായിരിക്കുന്നു. ജോർജ് ഇങ്ങനെ തുടങ്ങുന്നു.

“പതുരെനാൾ മനസ്സുകൊണ്ടും ദേഹംകൊണ്ടും അഡ്വാനം ചെയ്യുകഴിഞ്ഞു വിശ്രമത്തിനായി നമുക്കു കിട്ടുന്നതാണ്” അപധി. അതുകൊണ്ട് ഈ സമയത്തു മനസ്സിന് ഒരു പുതിയ ഉന്മേഷം വരുന്നതിനും ദേഹത്തിന് ആരോഗ്യം ഉണ്ടാകുന്നതിനും സ്കൂൾകുട്ടികളാകുന്ന നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.”

ഒരു ചെറിയ ഉപന്യാസം എഴുതാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മുഖപുര ചുരുങ്ങിയിരിക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം ശേഷം ഭാഗം എഴുതി തിരക്കുന്നതിനു സ്ഥലവും സമയവും ഇല്ലാതെ പോകും. കെ. എ. പോൾ എഴുതിയ ഉപന്യാസത്തിന്റെ മുഖപുര നീണ്ടുപോയി. രണ്ടു പുറത്തിൽ എഴുതുന്ന ഒരു ഉപന്യാസത്തിന്റെ മുഖപുര തന്നെ ഒരു പുറം നീണ്ടുപോകുന്നതു ശരിയാണോ?

ശ്രീമതി കെ. വേദാന്തചാരി, എം. പി. ഏബ്രഹാം, തോമസ് ചാക്കോ എന്നിവരുടെ മുഖപുരകൾ ഉപന്യാസത്തിന്റെ ശേഷംഭാഗത്തോടു ചേർത്തു തന്നെയാണ് എഴുതിയിരുന്നത്. മുഖപുര ഒരു പ്രത്യേക ഖണ്ഡികയാക്കുകയാണ് നല്ലത്.

ഉപന്യാസത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്താണ് വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പറയാനുള്ള പര്യായമേയ്ക്ക്. അതു മുഴുവൻ ഈ ഭാഗത്തു വരുത്തണം. ഈ ഭാ

ഗം പലേ ഖണ്ഡികകളായി തിരിച്ചിരിക്കണം. ഒരു ഖണ്ഡികയിൽ ഒരു സംഗതി മാത്രമേ പറയാവൂ. അടുത്തടുത്ത ഖണ്ഡികകൾ തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അലക്സാണ്ടർ, ജോർജ്, പരമേശ്വർ എന്നിവർ ഈ നിയമം സാമാന്യം നന്നായി പാലിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പേരെ ചിലർ ഒരു ഖണ്ഡികയിൽ പലേ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു ചേർത്തഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ എഴുതിയാൽ നിങ്ങളുടെ ഉപന്യാസം വായിക്കുന്നവർക്കു നിങ്ങൾ എന്താണ് പറയുന്നതെന്നു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാകയില്ല.

വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കുള്ള ആശയങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും മുഴുവൻ ഉപന്യാസത്തിൽ ചേർക്കാൻ ബദ്ധപ്പെടരുത്. നിങ്ങൾക്ക് അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നവയെ മാത്രം തിരഞ്ഞെടുത്തു ചേർക്കണം.

വായനക്കാർക്ക് അറിവു മാത്രം പോര രസവും സുഖവും കൂടി പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനും ഉപന്യാസകർത്താവു ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

തത്വങ്ങളേയും ആശയങ്ങളേയും പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ അപയെ പ്രായോഗികമാക്കേണ്ടത് എങ്ങനെയാണെന്നുകൂടി പറയണം. “ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്കും മറ്റും വില കൂടിയിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു നമ്മളാൽ കഴിയുന്ന സഹായം സാധുക്കൾക്കു ചെയ്യേണ്ടതാണ്” എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടായില്ല. ഏതെല്ലാം വിധത്തിലാണ് സാധുക്കളെ സഹായിക്കേണ്ടത് എന്നുകൂടി കാണിക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപന്യാസത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ ഭാഗം ഉപസംഹാരമാണ്. ഉപസംഹാരത്തിന് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ടായിരിക്കണം. എൻ. പി. അലക്സാണ്ടറുടെ ഉപന്യാസത്തിനു ശരിയായ ഉപസംഹാരമില്ല. എങ്കിലും മറ്റൊരു രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും നന്നായിട്ടുണ്ട്.

മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ഉപന്യാസം എഴുതുന്നതിനു മുമ്പ് അതിന്റെ ഒരു പ്ലാൻ ഉണ്ടാക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അലക്സാണ്ടറിന്റെ ഉപന്യാസത്തിന്റെ പ്ലാൻ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

(1) മുഖപുര. വിദ്യാർത്ഥികളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രശ്നം. അവർക്കു വിശ്രമം അത്യാവശ്യമാണ്.

വിശ്രമം എന്നാൽ എന്ത്?

(2) മദ്ധ്യഭാഗം.

1. വായിക്കുക.

2. വാസനയുള്ള കലകൾ അഭ്യസിക്കുക.
 3. സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുക.
 4. പായാമം.
 5. യോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടുകയോ, നാടകങ്ങൾ അഭിനയിക്കുകയോ ചെയ്യുക.
 6. ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ നൂതനതയുണ്ടെങ്കിൽ അതു പരിഹരിക്കുക.
- (3) ഉപസംഹാരം (വിട്ടുപോയി.)
- നിങ്ങളുടെ ഭാഷ ലളിതമായിരിക്കണം. വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവം അനുസരിച്ച് പ്രൗഢവും ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. കുറച്ചു വാക്കുകൾ

കൊണ്ടു കൂടുതൽ ആശയം വ്യക്തമാക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കണം.

സമാനാർഹങ്ങളായ രണ്ടുപന്ത്രാസങ്ങളും ഈ ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

അടുത്ത പ്രാവശ്യം “കേരളത്തിലെ വർക്കലം” എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു വിവരണമാണ് എഴുതേണ്ടത്. രണ്ടു പുറംസ്തംഭങ്ങളിലായി കൂടുതൽ കടലാസിന്റെ രണ്ടു വശത്തും എഴുതാം. ചിങ്ങം പത്താംതീയതിക്കകം ഉപന്യാസങ്ങൾ ഇവിടെ കിട്ടണം.

അവധിക്കാലം എങ്ങനെ കഴിക്കണം?

അവധിക്കാലം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആനന്ദപ്രദമായ ഒരു അവസരമാണല്ലോ. എല്ലാ കുട്ടികളും വിശ്രമലബ്ധി ഉദ്ദേശിച്ച് അവധി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കാണാം. അലസൻ അധ്യയനവിവരങ്ങളിലും യഥേഷ്ടം വിശ്രമം അനുഭവിക്കാമെന്നുള്ളതും അവൻ കുറേക്കൂടി സമയവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ലഭിക്കുന്നു. ഉത്തമവിദ്യാർത്ഥിയാവട്ടെ, പ്രയോജനകരങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിലാണ് അവധി വിനിയോഗിക്കുന്നത്.

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ കുട്ടികൾ അവധിക്കാലത്തു നഗരങ്ങളിലെ മലിനമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്നും പിന്മാറി പ്രകൃതിരമണീയമായ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും കടലോരങ്ങളിലും സുഖവാസം ചെയ്തു പതിവാണ്. അവിടെ അനേകം കുട്ടികൾ കൂടി സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തും. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്ഥാനത്തായിരുന്നു ഇന്ന് വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ ബാലശാസ്ത്രജ്ഞാസംഘം ഉൽഭവമായത്.

അവധി ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അതു ഗുണകരവും വിനോദപ്രദവുമായ വിധത്തിൽ പൂയം ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം ഒരു പരിപാടി രൂപീകരിക്കണം. ക്രമമായ പരിപാടിയോടും കൃത്യനിഷ്ഠയോടും കൂടി നടത്തുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിജയകരങ്ങളായിരിക്കും.

ലഘുപായ തൊഴിലുകൾ അഭ്യസിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ഉത്തമമായിരിക്കും. കയർ, നൂൽ ഇവ പിരിക്കുക, തേനിച്ച വളർത്തുക, വിവിധ തരച്ചുരുട്ടി ആദിയായി അവരവർക്കു വാസനയുള്ള കലകളെ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തേണ്ടതും അവധിക്കാലത്താണ്. ചിത്രമെഴുത്ത്, കൊത്തുപണി

ഇവയിൽ അഭിരുചിയും പാടവവും ഉള്ള കുട്ടികൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ധാരാളം ഉണ്ട്.

സ്നാനുകൂൽ, ചിത്രങ്ങൾ ഇവയ്ക്കു ഗണ്യമായ പ്രതിഫലം ഉള്ളതിനാൽ അവ സംഭരിച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും. ഒന്നാന്തരം കോഴികളെ ശാസ്ത്രീയരീതിയിൽ വളർത്തുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾക്ക് ഒരു നല്ല തുക സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിയും. യൂറോപ്പിലും മറ്റും നിൽപനായ ബാലികാബാലന്മാർ അവധിക്കാലത്തു തൊഴിലുകൾ ചെയ്ത് അടുത്ത വർഷത്തെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചെലവിലേക്കു പണം സമ്പാദിക്കുന്നത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.

മദ്ധ്യപേനൽ ഒഴിവുകാലത്തിനിടയ്ക്കു മീനം, മേടം മാസങ്ങളിലാണല്ലോ കൃഷിയിറക്കുക. അന്നു നമ്മാൽ കഴിയുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്യണം. ഭക്ഷണോല്പാദനത്തിൽ നാം പങ്കെടുക്കുന്ന ഭാഗം ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു രാജ്യസേവനമായിരിക്കും. ആധുനികകൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങൾ പ്രായോഗികമാക്കുക.

കുട്ടികളുടെ വകയായി ഫണ്ടുകൾ ശേഖരിച്ചു യുദ്ധസഹായപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏല്പടണം. ദുരിതനിവാരണ യത്നങ്ങളിൽ സഹകരിക്കണം.

സൈനികയുദ്ധങ്ങളിൽ വിനോദയാത്രകൾ നടത്താനുള്ള സമയം അവധിക്കാലം തന്നെയാണ്. അവ അറിവിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഈ യാത്രകളിലേക്കായി നിങ്ങൾ സ്വന്തമായി സമ്പാദിക്കുന്ന പണം വിനിയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

കൃഷ്ണകളിലും മറ്റും സംബന്ധിച്ച സമ്മേളനങ്ങളും ഗ്രാമോദ്ധാരണപ്രസ്ഥാനങ്ങളും നടത്തണം. ഐക്യപ്രവർത്തനപ്രിയവും, പ്രഭാഷ

ണകലാപാടവവും അതിന്റെ സൽഫലങ്ങളാണ്.

നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് അനവധി പുസ്തകാലയങ്ങളും വായനശാലകളും സ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഒഴിവുദിവസങ്ങളിൽ കുട്ടികൾക്കു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്തു വിജ്ഞാനം സമാജ്ഞിക്കുവാൻ കൂടുതൽ സമയവും സൗകര്യവുമുണ്ട്.

പത്രങ്ങൾ വായിച്ചു, ലോകവാർത്തകൾ ഗ്രഹിച്ചു, ജ്ഞാനസമ്പന്നരാകുന്നതിനും സാധിക്കും.

ഇതുകൂടാതെ, പേദപാരായണം ഇവ എപ്പോഴും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കണം.

ക്ലാസ്സുപാഠങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചുകൂടയാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതത്രെ. മോശമായ വിഷയങ്ങൾ അവധിക്കാലത്തു പഠിച്ചെടുത്ത് അവയിൽ സമർത്ഥനാകാം. ഒരാൾ കണക്കിനാണ് പിന്നോക്കമെങ്കിൽ അയാൾ അനല്പ്രയത്നദിവസങ്ങളിൽ കണക്കു ചെയ്യട്ടെ. ഇങ്ങനെയാണു്

ചെയ്യാതെ മടിയനായി ഇരിക്കുന്നവനാണ് സ്കൂൾവർഷാരംഭത്തിൽ എല്ലാം പുത്തരിയായി തോന്നുന്നത്. പുതിയ വർഷത്തിലേക്കോ ടേർമിലേക്കോ തയ്യാറാകാനുള്ള സന്ദർഭം അതാതിനു മുമ്പുള്ള അവധിദിവസങ്ങളായിരിക്കും. ആരോ ഗൃഹപരിപാലനാർത്ഥം പൂജാമണ്ഡപം ചെയ്തതും പോഷണകരമായ ആഹാരം കഴിക്കുകയും വേണം. കൂടാതെ ഉറങ്ങുന്നതിനും മുൻപറഞ്ഞതിനും അവധിക്കാലത്തു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കാം. നിശാപാഠശാലകളിൽ സഹായിക്കുകയും ലോകവാർത്തകൾ, ആരോഗ്യപാഠങ്ങൾ ഇവ അജ്ഞരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യൂ. ഇപ്രകാരം അവധിക്കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതായാൽ നിങ്ങളുടെ വിദ്യാർത്ഥിജീവിതം അനുഗൃഹീതമായി തീരും.

പി. എൻ. വറുഗീസ്,

ഫാറം V,

സി. എം. എസ്സ്. ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ,

മല്ലപ്പള്ളി.

അവധിക്കാലം ചിലവിടേണ്ട വിധം

‘അവധിക്കാലം എങ്ങനെ കഴിക്കണം?’ എന്ന ചോദ്യത്തിൽനിന്നും വിദ്യാർത്ഥികളെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു പ്രശ്നമാണ് അതു് എന്നു് നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നവല്ലോ. പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തീവ്രയത്നം ചെയ്യുകഴിഞ്ഞിട്ടു് ഒരു വിശ്രമം അത്യാവശ്യമാണ്. എന്നാൽ വിശ്രമം എന്നു പറയുന്നതു സകല ജോലികളിൽനിന്നും വിരമിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിനല്ലല്ലോ. പുതുതായ ജോലികൾ ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് വിശ്രമം.

അവധിക്കാലത്തു ചെയ്യാവുന്ന കൃത്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതു ‘വായന’ ആണ്. പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളാൽ രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിനാൽ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ നമുക്കു വെളിപ്പെടുന്നു. വായന ഏതു സമയത്തും ചെയ്യാവുന്ന സൗകര്യമായ ഒരു വിനോദംകൂടിയാണ്.

അവധിക്കാലത്തു ചെയ്യേണ്ട മറ്റൊരു കൃത്യം നമുക്കു വാസനയുള്ള കലകൾ അഭ്യസിക്കുക എന്നതു് ആണ്. സംഗീതം, ചിത്രമെഴുത്ത് ഇവ പരിശീലിക്കുക, കളിമൺ മാതൃകകൾ ഉണ്ടാക്കുക, തച്ചുപണി ചെയ്യുക, പുസ്തകങ്ങളും മരക്കുരികളും ഉള്ള ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടാക്കുക, പലവിധത്തിലുള്ള നാണയങ്ങൾ, സ്റ്റാമ്പ്, ചിത്രങ്ങൾ ഇവ

ശേഖരിക്കുക, തേനിച്ചു, കോഴി ഇവയെ വളർത്തുക, എന്നിവയും അവധിക്കാലത്തു ചെയ്യാൻ കൂടുതൽ സൗകര്യമുണ്ട്.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതും ചരിത്രപരമായോ, മില്ലുകൾ ഫാക്ടറികൾ തുറുവുപ്രകൃതിരമണീയത ഇവയ്ക്കായിട്ടോ, പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ പലവിധത്തിലുള്ള അറിവു നമുക്കു കിട്ടുന്നതാണ് എന്നു തന്നെയല്ല, അതു നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെ വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ സമയത്തു പൂജാമണിയിട്ടു കൂടുതൽ സമയം ചിലവിടേണ്ടതാണ്. “ആരോഗ്യമുള്ള ഒരു ശരീരത്തിൽ സന്തോഷമുള്ള ഒരു മനസ്സ്” എന്നാണല്ലോ ആപ്തവാക്യം. അവധിക്കാലത്തു യോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടുക, നാടകങ്ങൾ അഭിനയിക്കുക ഇവയും ചെയ്യാവുന്നവയാണ്. കൂടാതെ ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ നൂതന ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു തീർക്കാൻ ഏറ്റവും പാഠ്യ സമയവും അവധിക്കാലമാണ്.

എൻ. പി. അലക്സാണ്ടർ

ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ,

കായംകുളം.

മഹത്തരമായ ജീവിതം

(മൂന്നു കഥകൾ)

(മിസ്സസ് ചിന്നമ്മ വറുഗീസ്.)

മനുഷ്യൻ ലോകത്തിൽ നയിക്കാവുന്നതിലേക്കും മഹത്തരമായ ജീവിതം എന്താണ് എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കൽ ഒരു മത്സരപരീക്ഷ നടത്തുകയുണ്ടായി. പലരും ഈ പരീക്ഷയിൽ ചേർന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ പതിന്നാലു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. മഹത്തരമായ ജീവിതം എന്ത് എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അവൾ മൂന്നു ചെറു കഥകൾ എഴുതി.

ഒന്നാമത്തെ കഥ ഇതായിരുന്നു.

സാധുക്കളായ ഒരു ഭാര്യയും ഭർത്താവും ഉദ്യോഗസ്ഥസ്വഭാവമായി ഒരു വലിയ പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു പാക്കേണ്ടതായി വന്നു. ആ പട്ടണത്തിലെ രീതിയനുസരിച്ച്, പാടക കൂട്ടലുള്ള ഒരു കെട്ടിടം എടുത്തു താമസിക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിവില്ലായിരുന്നു. അവർ പല വീടുകളും അന്വേഷിച്ചിട്ടും, കൂലി കൂടുതലായിരുന്നതിനാൽ എടുക്കുന്നതിന് സാധിച്ചില്ല. അങ്ങനെ അവർ അന്വേഷിച്ചു നടന്ന് ഒടുവിൽ ആർക്കും വേണ്ടതെങ്കിലെന്ന ഒരു കെട്ടിടം കാണുന്നതിനിടയായി.

അതിന്റെ അടുത്തു പണികളെ പൂർത്തിയാക്കേണ്ടിരുന്നതിനാൽ, അതിൽനിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന ട്രൂട്ട് ഡംകൊണ്ട് ഈ വീട്ടിലെ താമസം അസാധ്യമായി വന്നു. പക്ഷേ! സാധുക്കളായ ഈ ദമ്പതികൾക്ക് ഇതരമാർഗ്ഗം ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നതിനാൽ ഈ വീട്ടിൽ പാക്കുവാൻ തന്നെ അവർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അവിടത്തെ താമസം വളരെ അസൗകര്യപ്രദമാണെന്നു പലരും ഗുണഭോക്താക്കൾ എങ്കിലും, അസൗകര്യമധ്യത്തിൽ സൗകര്യങ്ങളുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ് ജീവിതത്തിന്റെ ആദർശമെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.

ആ ഭാര്യയും ഭർത്താവും അവിടെതന്നെ താമസമാക്കി. പണികൂട്ടത്തിൽനിന്നും അടിച്ചുവന്ന ട്രൂട്ട് ഡം അസഹനീയമായിരുന്നു, എങ്കിലും അവർ നിരാശാഭരിതരായില്ല. ട്രൂട്ട് ഡം അടിച്ചുവരുന്ന ആ ഭാര്യയെ നല്ല വാസനാപുഷ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരുവരി റോസാച്ചെടികൾ അവർ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചു. റോസകൾ വളർന്നു, പുതു പുഷ്പങ്ങൾ അതിൽനിന്നും മനോഹരമായ സുഗന്ധം ഉണ്ടായി. പക്ഷേ! ആ സുഗന്ധത്തെയും ഇല്ലായ്മചെയ്തതുകൊണ്ട് പണികൂട്ടിലെ ട്രൂട്ട് ഡം അത്ര വലുതായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടും അവർ നിരാശപ്പെട്ടില്ല. വീണ്ടും ഒരുവരി റോസാച്ചെടികൾ കൂടി അവർ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചു. അവ വളർന്നു പൂക്കൾ ഉണ്ടായി. എന്നിട്ടും ട്രൂട്ട് ഡം ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നതിനു പര്യാപ്തമായില്ല. യാതൊരു നിരാശാഭാവവും കൂടാതെ അവർ ഒരുവരി മുല്ലച്ചെടികൾ കൂടി വെച്ചു പിടിപ്പിച്ചു. ചെടികൾ പൂക്കുവിട്ടു. അതിന്റെ സുഗന്ധം അവിടമെല്ലാം ചുറ്റി വീശി. ട്രൂട്ട് ഡം ഇല്ലാതെയായി. പരിശ്രമംകൊണ്ട്, അസൗകര്യമധ്യത്തിൽ സൗകര്യങ്ങളുണ്ടാക്കി സംതുപ്പി നേടുകയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ജീവിതമഹത്വം എന്ന് ആ പെൺകുട്ടി എഴുതി.

രണ്ടാമത്തെ കഥ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

നല്ലതുപോലെ സംസാരിക്കുകയും, പാടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ചെറുകിട്ടിയെ ഒരു വീട്ടിൽ വെച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഭക്ഷണത്തിനു ശേഷം വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവരും കൂടിയിരിക്കുന്ന മനോഹരവും വിശാലവുമായ മുറിയിലാണ് അതിനെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നത്. ആ ചെറുകിട്ടി വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവരേയും വാത്സല്യപാത്രമായിരുന്നു. അതിന്റെ മധുരസംഗീതം ആസ്വദിച്ചു അവർ പലപ്പോഴും സംതുപ്പി നേടിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയിരിക്കെ പെട്ടെന്നു ഒരു ചെറിയ അത്യാഹിതത്തിൽ പെട്ടു ആ കിട്ടിയുടെ ഒരു കാൽ മുടന്തിപ്പോയി. മുടന്തിയും, നീരംകൊണ്ടു ഭൂഷിതയായി തിന്ന് കിട്ടി പാട്ടുപാടാതെയായി. അതിന്റെ മുഖത്തു എപ്പോഴും ഒരു ഭൂഷമായ ദർശനമായിരുന്നു. സന്തോഷത്തിനു പകരം ദുഃഖം കാണപ്പെട്ടു. സന്തോഷമുള്ളവർക്കു മാത്രമേ മറുത്തുവരെ സന്തോഷിച്ചിരുന്നതിനു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഭൂഷിതയുടെ സഹവാസം ദുഃഖം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. പ്രയോജനരഹിതയായിത്തീർന്നുപോയ ഈ കിട്ടിയെ അവിടെനിന്നും വിട്ടുകൊടുക്കാം എന്ന് ആ വീട്ടുകാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതിനായിട്ടു അവർ അടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ, ആ മുടന്തിയ കാൽ മെല്ലെ ഇഴച്ചു മാറി കൂടിന്റെ വശത്തേക്കു ചേർത്തുവെച്ചുകൊണ്ടു, അതിന്റെ സ്വതസിദ്ധമായ മധുര സ്വരത്തിൽ ആ കിട്ടി പാട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. എത്രയും വേഗം കേൾക്കുന്നവർക്കു ഗാനപിരയം വേദന

രണ്ടാമത്തെ കഥ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

നല്ലതുപോലെ സംസാരിക്കുകയും, പാടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ചെറുകിട്ടിയെ ഒരു വീട്ടിൽ വെച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഭക്ഷണത്തിനു ശേഷം വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവരും കൂടിയിരിക്കുന്ന മനോഹരവും വിശാലവുമായ മുറിയിലാണ് അതിനെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നത്. ആ ചെറുകിട്ടി വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവരേയും വാത്സല്യപാത്രമായിരുന്നു. അതിന്റെ മധുരസംഗീതം ആസ്വദിച്ചു അവർ പലപ്പോഴും സംതുപ്പി നേടിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയിരിക്കെ പെട്ടെന്നു ഒരു ചെറിയ അത്യാഹിതത്തിൽ പെട്ടു ആ കിട്ടിയുടെ ഒരു കാൽ മുടന്തിപ്പോയി. മുടന്തിയും, നീരംകൊണ്ടു ഭൂഷിതയായി തിന്ന് കിട്ടി പാട്ടുപാടാതെയായി. അതിന്റെ മുഖത്തു എപ്പോഴും ഒരു ഭൂഷമായ ദർശനമായിരുന്നു. സന്തോഷത്തിനു പകരം ദുഃഖം കാണപ്പെട്ടു. സന്തോഷമുള്ളവർക്കു മാത്രമേ മറുത്തുവരെ സന്തോഷിച്ചിരുന്നതിനു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഭൂഷിതയുടെ സഹവാസം ദുഃഖം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. പ്രയോജനരഹിതയായിത്തീർന്നുപോയ ഈ കിട്ടിയെ അവിടെനിന്നും വിട്ടുകൊടുക്കാം എന്ന് ആ വീട്ടുകാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതിനായിട്ടു അവർ അടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ, ആ മുടന്തിയ കാൽ മെല്ലെ ഇഴച്ചു മാറി കൂടിന്റെ വശത്തേക്കു ചേർത്തുവെച്ചുകൊണ്ടു, അതിന്റെ സ്വതസിദ്ധമായ മധുര സ്വരത്തിൽ ആ കിട്ടി പാട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. എത്രയും വേഗം കേൾക്കുന്നവർക്കു ഗാനപിരയം വേദന

യുടെയും, കഷ്ടതയുടെയും മദ്ധ്യത്തിൽ പാട്ടുവാൻ സാധിക്കുന്ന ജീവിതം മാത്രമേ മഹത്വകരമായ ജീവിതം എന്ന പേരിന് അർഹമായിത്തീരുന്നുള്ളൂ.

ആ പെൺകുട്ടി എഴുതിയ മൂന്നാമത്തെ കഥ ഇതായിരുന്നു.

ഒരിടത്തു സാധുവായ ഒരു പൂഡസ്ത്രീ താമസിച്ചിരുന്നു. ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസം അവരുടെ മുപ്പിഞ്ഞു പന്ത്രണ്ടാം എല്ലാം അലക്കി പൂത്തിയാക്കി തേച്ചു ശരിപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു. പതിവു പോലെ തന്റെ പന്ത്രണ്ടുപോലും അലക്കി പൂത്തിയാക്കി ഉണക്കുവാനായി ഒരു കയറിന്മേൽ ഇട്ടതിനു ശേഷം സ്വല്പം വിശ്രമിക്കുന്നതിനായി പൂഡ വീട്ടിലേക്കു പോയി. തിരികെ വന്നു നോക്കിയപ്പോൾ, മുണ്ടല്ലാം കയർ പൊട്ടി താഴെ ചെട്ടിയിൽ വീണു പൂത്തികേടായിരിക്കുന്നതാണു കണ്ടത്. യാതൊരു സങ്കോചവും കൂടാതെ പൂഡ ചെട്ടിപുറത്തു കിടന്ന പന്ത്രണ്ടുപോലും പെറുക്കി എടുത്തു വീണ്ടും അടിച്ചു നന്നായി ശരിപ്പെടുത്തി. മുൻപേപ്പോലെ കയറിവിട്ടാൽ താഴെ വീണു അഴുകുകമെന്നു ഭയന്നു തുണികൾ

താഴെ പുല്ലിൽതന്നെ വിരിച്ചു. അതിനുശേഷം അല്പം ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനായി പൂഡ വീട്ടിനുളിലേക്കു പോയി. ആ തക്കം നോക്കി വെട്ടിയിൽ അഴുകിപ്പോയി ചാടിയ ഒരു പട്ടി വിരിച്ചിരുന്ന തുണിയുടെ പുറത്തു കൂടി നടന്നു അതു മുഴുവൻ പൂത്തികേടാക്കി. പൂഡ ഇറങ്ങിനോക്കിയപ്പോൾ പന്ത്രണ്ടുപോലും ചെട്ടിപുറത്തു ചിതയായി കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. അവരുടെ മുഖത്തു യാതൊരു ഭാവഭേദവും ഉണ്ടായില്ല. “മിടുക്കൻപട്ടി തന്നെ. ഓറ മുണ്ടുപോലും വിടാതെ എല്ലാറ്റിന്റെയും പുറത്തു കൂടി അവൻ നടന്നു കളഞ്ഞല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൾ പന്ത്രണ്ടുപോലും പെറുക്കി എടുത്തു. വീണ്ടും ആ പൂഡ അവൾക്കു അലക്കിപ്പെടുപ്പിച്ചു.

പരാജയങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ക്ഷീണിച്ചു പോകാതെ ശക്തിയുക്തം പ്രവർത്തിച്ചു ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യസിദ്ധി വരുത്തുകയാണ് യഥാർത്ഥ ജീവിതമഹത്വം എന്ന് ആ പെൺകുട്ടി എഴുതി.

യഥാർത്ഥ ജീവിതമഹത്വം എന്താണെന്ന് തെളിവാക്കി കാണിച്ച ഈ കഥകൾക്കാണ് പരീക്ഷകന്മാർ ഒന്നാം സമ്മാനം നൽകിയത്.

കൊച്ചു കുരങ്ങുകൾ ചന്ദ്രനെ പിടിച്ച കഥ

(ആർ. മാധവപ്പിള്ള, തുറവൂർ)

ഒരു കാട്ടിൽ കുരങ്ങുകളുടെ ഒരു കൂട്ടം പാർത്തുവന്നു. കുട്ടികുരങ്ങുകൾ ഒരിക്കൽ അച്ഛനമ്മമാരുമായി കലഹിച്ചു. കിഴവന്മാരായ അച്ഛനമ്മമാരെക്കാൾ തങ്ങളാണ് കൂടുതൽ ബുദ്ധിയുള്ളവർ എന്നായിരുന്നു കൊച്ചുകുരങ്ങുകളുടെ ഭാവം. തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ഓടിച്ചാടിക്കളിച്ചുനടക്കുവാൻ അച്ഛനമ്മമാർ സമ്മതിക്കാത്തതിൽ കൊച്ചുകുരങ്ങുകൾക്കു വളരെ വിരോധം തോന്നി. കൊച്ചുകുരങ്ങുകളെല്ലാം ഒരു കൂട്ടമായിക്കൂടി. തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നും ഒരുവനെ പ്രമാണിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ട് അവർ അച്ഛനമ്മമാരെ കൂട്ടാക്കാതെ ഇഷ്ടംപോലെ സഞ്ചരിച്ചു തുടങ്ങി.

അന്നു വെളുത്തചാവു ആയിരുന്നു. ചന്ദ്രൻ ഏറ്റവും ശോഭയോടുകൂടി ആകാശത്തിൽ ഉദിച്ചുയർന്നു. കുരങ്ങുകൾ പാർത്തിരുന്ന കാട്ടിൽ നിന്നു അരുവിയുണ്ടായിരുന്നു. അരുവിയിലെ ജലത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നന്നായി പ്രതിബിംബിച്ചു. കുട്ടികുരങ്ങുകളുടെ രലവൻ അരുവിയിൽ പ്രതിബിം

ബിച്ച ചന്ദ്രബിംബത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നിരുന്നു പെട്ടെന്ന് ഒരു കാറ്റു വീശി. അരുവിയിലെ വെള്ളത്തിൽ ഓളമുണ്ടായി. ജലത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ചിരുന്ന ചന്ദ്രൻ ആടിയുലഞ്ഞു തുടങ്ങി. മരക്കൊമ്പിലിരുന്ന് ഇതെല്ലാം നോക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന കൊച്ചുകുരങ്ങൻ ഉടനെ കൂട്ടുകാരെയെല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി. “അതാ! നോക്കുവിൻ ചന്ദ്രൻ അരുവിയിൽ വീണുപോയി. അതിൽനിന്നും രക്ഷപെടുവാൻ അത് അവിടെ കിടന്നു പാടുപെടുകയാണ്. വെള്ളം കുടിച്ചു ചത്തുപോകാനിടയാകാതെ അതിനെ വല്ലവധത്തിലും വെള്ളത്തിൽനിന്നും എടുത്തു പൊക്കി വിട്ടാൽ അത് ആകാശത്തേക്കു പറന്നുപോകുമുള്ളൂ. നമ്മുടെ മൃഗീയമാർക്കുണ്ടാവാനാ പെരുമയും പ്രസിദ്ധിയും നമുക്കു സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും” എന്ന് അവൻ കൂട്ടുകൾക്കു രോടു പറഞ്ഞു.

കൊച്ചുകുരങ്ങുകളെല്ലാം ഇപ്രകാരംപോലെ തന്നെ ബുദ്ധികേതവയായിരുന്നു. ആകാശത്തിൽ ചന്ദ്രനുണ്ടോ എന്നു നോക്കുവാൻ ഒരു പാൾ

യത്തിച്ചില്ല. “നല്ല കാര്യം. ഉടനെ വേണ്ടതു ചെയ്യണം” എന്ന് അവയെല്ലാം ഒരേ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. “നമുക്കു നമ്മുടെ സാമന്ത്രി കാണിക്കാം. കിഴവന്മാർ ഇളിക്കട്ടെ” എന്ന് അവ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.

വെള്ളത്തിൽനിന്നും ചന്ദ്രനെ രക്ഷിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നായി അടുത്ത ആലോചന. കുറേനേരം ഗംഭീരമായ ആലോചന നടന്നു. അരുവിയുടെ ഒരു കരയിൽനിന്നും മറുകരയിലേക്കു കടക്കുവാൻ, മുതിന്ന് കുരങ്ങുകൾ നിമ്മിക്കാറുള്ള പാലത്തെപ്പറ്റി അവൻ ഓർത്തു. അതുപോലൊരു “കുരങ്ങുചങ്ങല” നിമ്മിക്കാമെന്ന് അവർ അവസാനമായി തീരുമാനിച്ചു.

പ്രമാണിയായ കൊച്ചുകുരങ്ങൻ ഇരുന്നിരുന്ന കൊമ്പുതന്നെയാണ് ചങ്ങലയ്ക്ക് അപലംബമായി അവർ നിശ്ചയിച്ചത്. കൂട്ടത്തിൽ തടിയനായ ഒരുവൻ ആ കൊമ്പിന്മേൽ വാൽ ചുറ്റിക്കൊണ്ടു ഞാൻ കിടന്നു. മറ്റൊരുവൻ ചെന്ന് അവന്റെ കഴുത്തിന്മേൽ വാൽ ചുറ്റിക്കൊണ്ടു തുങ്ങി. ഇങ്ങനെ ക്രമത്തിൽ ഞാൻ ഞാൻ വെള്ളത്തിൽ തൊട്ടുമെന്നുള്ള ഘട്ടമായി. ചങ്ങലയിലെ ഒടുവിലത്തെ കണ്ണിയായി തലവനും ഞാൻ കിടപ്പായി. ചന്ദ്രനെ പിടിപ്പാനായി അവൻ വെള്ളത്തിനടിയിലേക്കു കൈ നീട്ടി. വെള്ളത്തിനു ചലനമുണ്ടായി. അതിൽ പ്രതിബിംബിച്ചിരുന്ന ചന്ദ്രബിംബം അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ആടി. അതിന്നനുസരസമായി തലവനായ കുട്ടിക്കുരങ്ങും അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ആടിത്തുടങ്ങി. ക്രമേണ “കുരങ്ങുചങ്ങല” മുഴുവനും ആഞ്ഞ് ആടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആട്ടം മുറുകിവന്നതോടുകൂടി “കറ, കറ” എന്നൊരു ശബ്ദം കേട്ടു. കുരങ്ങുകൾ തുങ്ങിക്കിടന്ന മരക്കൊമ്പു മുറിഞ്ഞ് ആറ്റിൽ വീണു. ചങ്ങലയായി ചമഞ്ഞിരുന്ന കൊച്ചു കുരങ്ങുകൾ ആറ്റിൽ വീണു.

പൂപ്പികന്മാർക്കു കിട്ടാത്ത പ്രശസ്തി പെട്ടെന്നു കൈക്കലാക്കണമെന്നുള്ള മോഹത്തോടുകൂടി കുരങ്ങുചങ്ങല നിമ്മിക്കാൻ പുറപ്പെട്ട കൊച്ചുകുരങ്ങുകൾ, ബലമുള്ള മരക്കൊമ്പിൽ വേണം തുങ്ങിക്കിടക്കുവാൻ എന്നുള്ള സംഗതി തീരെ വിസ്മയിച്ചുകൂടാത്തു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് അവയെല്ലാം ആറ്റിൽ വീഴുവാൻ ഇടയായത്. വെള്ളത്തിൽ കിടന്ന് അവ പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം ഒച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ ബഹളം കേട്ട് പലിയ കുരങ്ങുകൾ അവിടെ ഓടിയെത്തി ഒരുപിധത്തിൽ കൊച്ചുകുരങ്ങുകളെയെല്ലാം വെള്ളത്തിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചെടുത്തു. പക്ഷെ, തലവനായ കുട്ടിക്കുരങ്ങിനെ കണ്ടുകിട്ടിയതേ ഇല്ല. അവൻ മുങ്ങിച്ചത്തുപോയിരിക്കണം.

“മറയനായ പ്രമാണിയുടെ കീഴിലുള്ള മറയന്മാരായ അനുചരന്മാർക്ക് ഇത്തരം അനുഭവങ്ങളേ ഉണ്ടാവൂ” എന്നു പറഞ്ഞ് പലിയ കുരങ്ങുകൾ കുട്ടിക്കുരങ്ങുകളെ ശാസിച്ചു.

ഞങ്ങൾ അണകാണാൻ പോയത്

ഞങ്ങൾ മുല്ലപ്പെരിയാർ അണ കാണാൻ പോകാൻ ഒരാഴ്ചയ്ക്കുമുമ്പേ തീരുമാനിച്ചു. എന്റെ കൂട്ടുകാർക്കും മലഞ്ചെരിവിൽ കൂടിയുള്ള വഴി അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. എനിക്കു വഴി അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ആന മുതലായ മൃഗങ്ങൾ പടിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ പരിചയമുള്ളതുകൊണ്ടും അവർ എന്നെത്തന്നെ അവരുടെ നായകനായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഞങ്ങൾ മെയ് മാസത്തിൽ ഒരു ശനിയാഴ്ച ഏഴുമണിക്കു പുറപ്പെടണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

ശനിയാഴ്ച ആറര ആയപ്പോൾ കൂട്ടുകാർ എന്റെ വീട്ടിൽ ഹാജരായി ഞങ്ങൾ ആകെ പതിനൊന്നുപേരുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ കൂട്ടുകാർ വഴിക്കു തിന്നാനുള്ള കുറെ പഴവും, റൊട്ടിയും, കുറേ ചായയും കൊണ്ടുവന്നിരുന്നതിനാൽ എനിക്കു പ്രത്യേകിച്ച് ഒന്നും എടുക്കേണ്ടിയതായി

വന്നില്ല. ഞങ്ങൾ കൂട്ടം ഏഴു മണിയായപ്പോൾ യാത്ര തിരിച്ചു.

ഞങ്ങൾ ഇഞ്ചിക്കാട്ടുതോട്ടം, തങ്കമലത്തോട്ടം മുതലായവ കടന്ന്, സാപധാനത്തിൽ മലയിലേക്കു കയറാൻ ആരംഭിച്ചു. മലയിൽ കയറുന്നതുവരെ, കൂട്ടുകാർ എന്റെ മുമ്പേ വേഗം നടന്നു. മലയിൽ കയറിയപ്പോൾ ഓരോരുത്തർ ഓരോരുത്തർ എന്റെ പിറകിലായി. മല കയറുകയറാനുണ്ടായതുകൊണ്ടു ഞാൻ വേഗത്തിൽ നടന്നു. മറ്റുള്ളവർ ക്ഷീണിച്ചു കുറെ പുറകിലായി. ഞാൻ സധൈയ്യം നടന്ന്, കുറച്ചു ദൂരം ചെന്നപ്പോൾ, ഒരു പക്ഷി അടുത്ത് പൂല്ലിൻകൂട്ടത്തിൽ നിന്നും പറന്നു കണ്ട് ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു വന്നവഴിയെ തിരിഞ്ഞോടി. ഞാൻ ചെന്നപ്പോൾ കൂട്ടുകാർ ഒരിടത്തു സ്വസ്ഥരായിരുന്നു കൊണ്ടുവന്ന കടലക്കു തിന്നുകയായിരുന്നു. അ

പ്രോപ്പോസിഷൻ എനിക്ക് എന്റെ മണ്ടത്തരം ഓർമ്മയിൽ വന്നത്. പക്ഷെ ഓർമ്മയ്ക്കൊക്കെയൊന്നു പ്രയോജനം. ചിലരുടെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു ഞാനും വാങ്ങി കൊതിയടക്കി. എന്നാൽ ഇതിനു പകരം വീട്ടണമെന്നു കരുതി റവിയും വാങ്ങിക്കൊണ്ട് ഞാനും ഓടി. അവർ പുറകേ ഓടിവന്നെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല. ഞാൻ കുറച്ചു കുടിച്ചപ്പോൾ എന്റെ ഒരു കൂട്ടുകാരൻ വന്നു, അവനും കുടിച്ചു. വേറെ രണ്ടുപേർ കൂടി കുടിച്ചപ്പോൾ റവിയുടെ കാര്യം തീർന്നു.

ഞങ്ങൾ സുഖമായി പിണ്ടും നടന്നു. ഒരു ചെറു അരുവിയുടെ സമീപം വന്നപ്പോൾ റവീ കിട്ടാത്തവർ വെള്ളം കുടിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടു. ഞങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഓടി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആന വസിക്കുന്ന സ്ഥലമാണെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ശബ്ദം കേട്ട് ഒരു കേഴയോട് ഞങ്ങൾക്കുമുമ്പേ ഓടി. ഞങ്ങളും പിട്ടില്ല. പുറകേ ഓടി. പക്ഷെ ഞങ്ങളുടെ ഓട്ടം ഉണ്ടോ അതിന്റേതിനോടു പററുന്നു. കൂടാതെ തളിർപ്പോൾ അതു ഓടി ഒരു കാട്ടിലേക്കു പോയി. ഞങ്ങൾ അവിടെ ചുറ്റിപ്പറ്റി നിന്നു. കാട്ടിലേക്കു കയറാൻ സ്വപ്നം ഭയമുണ്ട്. ഒടുവിൽ കുറുകൻ മുന്തിരിങ്ങാ കൈക്കുന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞുപോയതുപോലെ ഞങ്ങൾ അതിനെ കൊണ്ടുപോകാൻ വിഷമമാണെന്നു പറഞ്ഞു നടന്നു. ഞങ്ങൾ വേറെ എങ്ങുതന്നെ വിശ്രമിച്ചില്ല. പുല്ലു വളരെ വളർന്നതിനാൽ യാതൊന്നും കാണാൻ പാടില്ലാതെയായി. കൂടാതെ പുല്ലു കാലിലും കയ്യിലും കൊണ്ടു മുറിഞ്ഞ് നീർവാൻ തുടങ്ങി. ഒരുപ്രകാരത്തിൽ കുനിഞ്ഞോ കുനിയായതെയോ രണ്ടുമൂന്നു ഫർപ്പോങ്ങു നടന്നു. ഞങ്ങൾ നടന്ന് നടന്ന് പുല്ലു വളരെ ഉള്ളിടത്തോട്ടു പോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഒടുവിൽ ചെന്നു ഒരു പേരയുടെ ചുവട്ടിൽ ഇറങ്ങി മുകളിലോട്ടു നോക്കിയപ്പോൾ, ഹാ! എന്തൊരു ശാസനം. മഞ്ഞനിറത്തിൽ, മഞ്ഞ ബൾബുകൾ കെട്ടിത്തൂക്കിയിരിക്കയാണോ എന്നു തോന്നത്തക്ക വിധത്തിൽ കിടന്ന പേരക്കാകളെ പയറുന്നിയെ അല്ലെങ്കിലും കുറെ തിന്നു. അവിടെനിന്നും തപ്പിപ്പിടിച്ച് നല്ല പഴിയിൽ വന്നുചേർന്നു. അപ്പോൾ മണി ഒന്നായി. ഞങ്ങൾ നടന്ന് അണയിൽ വന്നപ്പോൾ മണി ഒന്നേകാലായി. ഓഹംകൊണ്ടു നാക്കുകൾ വരണ്ടു. അണയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നു. അപ്പോൾ അവിടെ പയസ്സുചെ

ന്ന ഒരു സ്ത്രീ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആ സ്ത്രീയോടു കുടിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും കൊണ്ടുവരണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ കുറച്ചു കഞ്ഞിവെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു. ഒരുമാതിരി പൂളിയും, നല്ല തണുപ്പുമായിരുന്നു അതിന്റെ പ്രധാന ഗുണങ്ങൾ. ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇരണ്ടും മുമ്മൂന്നും ഗ്ലാസുകൾ കുടിച്ചു. അതു ചെന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായ സുഖം! അയ്യോ! പണ്ണിക്കാൻ പ്രയാസം. അതു ഒരിക്കലും മറക്കുകയില്ല. അവരോടുള്ള നന്ദി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താൻ വിഷമം തോന്നി.

അവിടെനിന്നും കുറച്ചുകഴിഞ്ഞ് അണ എല്ലാം ചുറ്റിക്കാണാൻ ഇറങ്ങി. ഞങ്ങൾ എല്ലായിടവും ചുറ്റിനടന്നു കണ്ടു. അണ കെട്ടിപ്പൊക്കിയിരിക്കുന്നതു ഒന്നു കാണണമെന്നു തോന്നി. ഞങ്ങൾ അവിടെ ഒരു മാവിന്റെ തണലിൽ ഇരുന്ന്, കൊണ്ടുവന്ന റൊട്ടിയും പഴവും മെല്ലാം ഭക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ റവിയുടെ കാര്യം ഓർത്തു. ഓർത്തുകൊണ്ടു പ്രയോജനം വല്ലതു മണ്ടോ? അതുകഴിഞ്ഞ് കുറച്ചു വെള്ളവും കുടിച്ചു. ഞങ്ങൾ സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന കുട്ടയിൽ പഴുത്ത പേരക്കു പറിച്ച് പയറുന്നിയെ തിന്നുകയും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നും വീട്ടിലേക്കു യാത്ര തിരിച്ചു.

മണി മൂന്നായപ്പോൾ ഞങ്ങൾ യാത്ര തിരിച്ചു. ആദ്യം നല്ല പഴി കണ്ടു എങ്കിലും പിന്നെയും പുല്ലിൻകൂട്ടത്തിൽ ചെന്നുകയറി. എങ്കിലും പുല്ലിൽനിന്നു രക്ഷപെട്ടു. ഞങ്ങൾ ഒരു കാട്ടുപോത്തിനെ പഴിക്കു കണ്ടു. അതിന്റെ ആ ഭയങ്കര നോട്ടം കണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ജീവൻ പകുതി പോയി. ഏതായാലും അത് ആറിന്റെ അക്കരയും ഞങ്ങൾ ഇക്കരയുമായിരുന്നു. കൂട്ടുകാർ ഓട്ടം തുടങ്ങി. എനിക്ക് ഓടാതിരിക്കുവാൻ നിപുണിയില്ലായിരുന്നു. ഞാനും ഓടി. കുറച്ചു ദൂരം ചെന്നപ്പോൾ ആനയുടെ മണവും, ക്രമവും ഒക്കെ കേട്ടു. ഇതുകൂടി ആയപ്പോൾ സകലവും തീർന്നു. ഞങ്ങൾ കാട്ടിലേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ പത്തുപതിനഞ്ചോളം കുട്ടികൾസമേതം നിന്ന് തീർന്നിരുന്നതായി കണ്ടു. ആ കാട്ടു ഞങ്ങളുടെ കേഴയോട് കയറിപ്പോയ കാടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിൽ ഭയമുണ്ടെങ്കിലും കേഴയാടിനെയും ആനയേയും വിചാരിച്ചു കുറച്ചു നേരം അവിടെനിന്നു. മണി അഞ്ചായി. ഞങ്ങൾ ഓടി. ഞങ്ങൾ പഴിക്കു കുറെ മന്നാമ്പരെ (കാട്ടുജാതിക്കാർ) കണ്ടു. അവരിൽനിന്നും ആന മുൻപേ പോയിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി.

ഞങ്ങൾ സാധാരണത്തിൽ നടന്നു. ആന മാം സഭക്കല്ലെങ്കിലും കൊല്ലമല്ലോ എന്നോർത്തു ഭയപ്പെട്ടു. ഞങ്ങൾ ആനയെ കണ്ടില്ല. സാധാരണത്തിൽ നടന്നു തക്കമലത്തോട്ടത്തിൽ വന്നു. ഞങ്ങളുടെ നടപ്പിന്റെ വേഗത വിമാനത്തിന്റെ വേഗതയേക്കാൾ കൂടുതലായിരുന്നു. ഞാൻ ഇങ്ങിനെയൊന്നും കൂട്ടുകാർ പെരിയാറ്റിനും പോയി.

ഒരുപ്രകാരത്തിൽ വിട്ടിൽ പന്നുചേർന്നു.

മണി ആറായി. കുളികഴിഞ്ഞു കിടന്നു. രാവിലെ എണീറ്റപ്പോൾ സൂര്യൻ എന്ന നോക്കി ഹസിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. ഇപ്രകാരം എന്റെ അണ കാണാൻപോകു അവസാനിച്ചു.

Mathen C. George.

ബുദ്ധിമാനായ തേനീച്ച

രാമൻ അതിരാവിലെ ഉണർന്നു കന്നുകാലികളെ മേയിക്കുന്നതിനായി വനത്തിലേക്കു യാത്രതിരിച്ചു. ആദ്യം അവൻ തിരുന്നതിനായി നാലു പശുക്കൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ക്രമേണ കന്നുകാലികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. മുല്ലയ്ക്കൽനിന്നു നാലു പശുക്കളും, കല്ലങ്കൽനിന്നു മൂന്നു പശുക്കളും, രണ്ടു കിടാക്കളും, ഇങ്ങനെ ആകപ്പാടെ അവൻ പതിനൊന്നു പശുക്കളും രണ്ടു കിടാക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

എല്ലാവരിടേയും മുൻപിൽ രാമൻ ഏറ്റവും പ്രിയമുള്ള കണ്ണമ്മ എന്ന പശുവുണ്ടായിരുന്നു. കണ്ണമ്മയുടെ കഴുത്തിൽ ഒരു മണിയും രാമൻ കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

പശുക്കളെ എല്ലാം അടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നവഴിയ്ക്കു പെട്ടെന്നു വഴിയരികിൽ നെല്ലു കൃഷിചെയ്യുന്ന ഒരു പാടത്തിലേയ്ക്കു കണ്ണമ്മ കടന്നു. കണ്ണമ്മയുടെ പുറകേ ശേഷം പശുക്കളെല്ലാംകൂടി പാടത്തു കയറി നെല്ലു തിന്നുന്നതിന് ആരംഭിച്ചു. രാമൻ വേഗം പാടത്തു ഇറങ്ങി അവയെ എല്ലാം അടിച്ചു പാടത്തിനു വെളിയിൽ ഇറക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ കന്നുകാലികൾ എല്ലാം അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഓടിയതല്ലാതെ ഒന്നും വയലിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയില്ല.

രാമൻ വിഷമിച്ചു. “കഷ്ടം! ഞാൻ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്?” എന്നു പറഞ്ഞ് അവൻ അവിടെ ഇരുന്നു കരഞ്ഞു.

അങ്ങനെ രാമൻ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഒരു ആട്ട് ആ വഴിയേ വന്നു.

“ചങ്ങാതി നീ എന്തിനാണു കരയുന്നതു്?” എന്ന് ആട്ടു രാമനോടു ചോദിച്ചു.

“എന്റെ കന്നുകാലികൾ എല്ലാം പാടത്തു ഇറങ്ങി നെല്ലെല്ലാം തിന്നുന്നു. ഞാൻ എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചിട്ടും അടിച്ചു മാറ്റുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല” എന്നു രാമൻ പറഞ്ഞു.

“അതിനാണോ ബുദ്ധിമുട്ടു്? ഞാൻ അവയെ എല്ലാം ഓടിച്ചു വയലിനു വെളിയിലിറക്കാമല്ലോ” എന്ന് ആട്ടു പറഞ്ഞു.

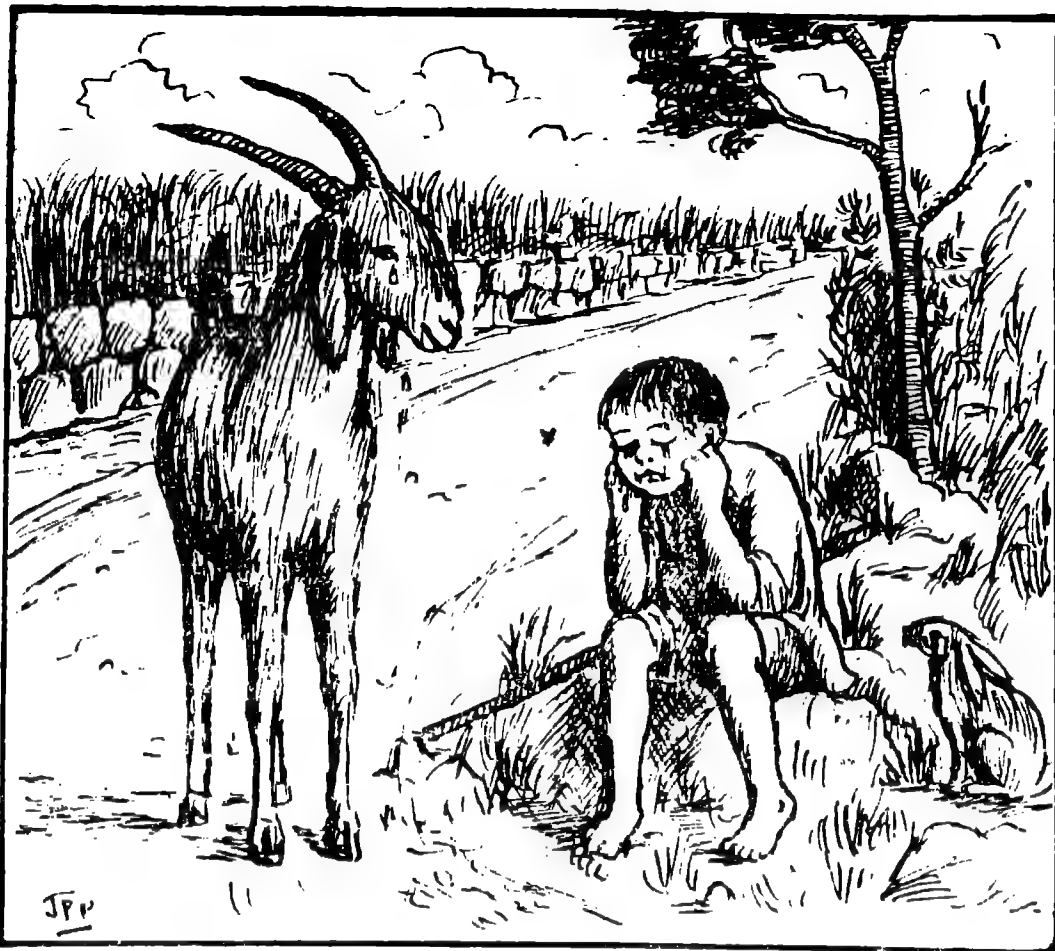
ആട്ടു വയലിൽ കടന്നു കന്നുകാലികളുടെ മുൻപിൽകൂടി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഓടി. കന്നുകാലികൾ വിരണ്ടു പാടത്തിനു നാദാഗത്തും ചിതറിയതല്ലാതെ ഒന്നും വയലിനു വെളിയിൽ ഇറങ്ങിയില്ല.

ആട്ടും വിഷമിച്ചു. “ഞാൻ എന്താണു ഇനിയും ചെയ്യേണ്ടതു്?” എന്നു വിചാരിച്ച് ആട്ടും രാമന്റെ സമീപത്തു വന്നിരുന്നു കരയുന്നതിന് ആരംഭിച്ചു.

അപ്പോൾ ഒരു മുയൽ ആ വഴിയേ വന്നു. “സ്നേഹിതാ! നീ എന്തിനാണു കരയുന്നതു്?” എന്നു മുയൽ ആടിനോടു ചോദിച്ചു.

“രാമൻ കരയുന്നതുകൊണ്ടാണു ഞാനും കരയുന്നതു്” എന്ന് ആട്ടു മറുപടി പറഞ്ഞു.

“സ്നേഹിതാ! നീ എന്തിനാണു കരയുന്നതു്?” എന്ന് മുയൽ രാമനോടു ചോദിച്ചു.

“എന്റെ കന്നുകാലികളെല്ലാം പാടത്തു ഇറങ്ങി നെല്ലു തിന്നുന്നു. ഞാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടെങ്കിലും അവയെ അടിച്ചുമാറ്റുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല” എന്നു രാമൻ പറഞ്ഞു.

“അതിനാണോ പ്രയാസം? ഞാൻ അവയെ എല്ലാം വയലിൽ വെളിയിൽ ഇറക്കാമല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മയൽ കന്നുകാലികളുടെ മുൻപിൽചെന്നു അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ചാടി അവയെ വെരുട്ടി. പക്ഷേ പശുക്കൾ എല്ലാം വെരുട്ടുവയലിന്റെ നാനാഭാഗത്തും ചിതറിയതല്ലാതെ ഒന്നും അതിനു വെളിയിൽ കടന്നില്ല.

മയലും വിഷമിച്ചു. “ഇനിയും എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്?” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മയലും രാമന്റെ സമീപം വന്നിരുന്നു കരഞ്ഞു.

കറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ “മൂ” “മൂ” എന്നു മുളിക്കൊണ്ടു ഒരു തേനീച്ച ആ വഴിക്കു വന്നു.

“സ്നേഹിതാ നീ എന്തിനാണു കരയുന്നത്?” എന്നു തേനീച്ച മയലിനോടു ചോദിച്ചു.

“ആടു കരയുന്നതുകൊണ്ടാണു ഞാൻ കരയുന്നത്” എന്നു മയൽ മറുപടി പറഞ്ഞു.

“സ്നേഹിതാ നീ എന്തിനാണു കരയുന്നത്?” എന്നു തേനീച്ച ആടിനോടു ചോദിച്ചു.

“രാമൻ കരയുന്നതുകൊണ്ടാണു ഞാൻ കരയുന്നത്” എന്ന് ആടു മറുപടി പറഞ്ഞു.

“സ്നേഹിതാ നീ എന്തിനാണു കരയുന്നത്?” എന്നു തേനീച്ച രാമനോടു ചോദിച്ചു.

“എന്റെ കന്നുകാലികൾ എല്ലാം വയലിൽ കടന്നു നെല്ലെല്ലാം തിന്നുന്നു. ഞാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടെങ്കിലും അവയെ അടിച്ചുമാറ്റുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല” എന്നു രാമൻ പറഞ്ഞു.

“അതിനാണോ ബുദ്ധിമുട്ട്? ഞാൻ അവയെ എല്ലാം ഓടിച്ചു പാടത്തിനു പുറത്താക്കാമല്ലോ” എന്നു തേനീച്ച പറഞ്ഞു.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന രാമനും, ആടും, മയലും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു പോയി.

“ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത സംഗതിനിസ്സാരനായ നീയാണോ ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്?” എന്ന് അവർ തേനീച്ചയോടു ചോദിച്ചു.

“നിങ്ങൾ കണ്ടുതന്നെ നിശ്ചയിച്ചുകൊൾവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തേനീച്ച വയലിൽ കയറി കണ്ണുക്കുപ്പശുവിന്റെ ചെവിയിൽചെന്നു “മൂ, മൂ” എന്നു ശബ്ദിച്ചു. കണ്ണുക്കു വെരുട്ടു പാടത്തിനു നാനാഭാഗത്തും ഓടിയതല്ലാതെ വെളിയിൽ ഇറങ്ങിയില്ല. എങ്കിലും തേനീച്ച നിരാശപ്പെടാതെ ശ്രമം തുടർന്നു. തേനീച്ച മറ്റൊരു ചെവിയിൽകൂടി കടന്നു “മൂ, മൂ” എന്നു ശബ്ദിച്ചു. തേനീച്ച കണ്ണുക്കുയെ

വയലിൽനിന്ന് ഇറക്കിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞുല്ലോ. കണ്ണമ്മ മണിയുംകിലുക്കിക്കൊണ്ടു വയലിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ മറ്റു പശുക്കൾ എല്ലാം അതിനെ പിന്തുടന്നു.

അങ്ങനെ തേനിച്ചു കന്നുകാലികളെ

എല്ലാം വയലിനു വെളിയിൽ ഇറക്കി.

രാമനു സന്തോഷമായി. “സ്പെഹിതാ! നീ പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ പ്രവർത്തിച്ചുല്ലോ. നിസ്സാരന്മാർ എന്നു തോന്നുന്ന ചിലർ ആയിരിക്കാം യഥാർത്ഥത്തിൽ ബുദ്ധിമാന്മാർ” എന്നു രാമൻ പറഞ്ഞു.

കാട്ടുപോത്തു്

അഥവാ

ഒരു സിങ്കക്കാരന്റെ പ്രവചനം

റോബർട്ട് സാംസൺ, ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു തിരിച്ചു ചെന്നു്, രണ്ടു പക്ഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു തരണിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഈ നവദമ്പതികൾ അടുത്തതായി വന്ന അവധിക്കാലം കഴിക്കുവാനായി, യോക്സ്‌യാറിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു.

മി സാംസൺന്റെ ആത്മമിത്രവും ഇൻഡ്യയിൽ പട്ടുരുകാലം ഉദ്യോഗം വഹിച്ച ദേഹവുമായിരുന്ന കണ്ണൽ തോംപ്സൺ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു് പിരമിച്ച് യോക്സ്‌യാറിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വേട്ടയിൽ പലിയ പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹവും മി. സാംസൺ, ഇൻഡ്യൻ കാടുകളിൽ വേട്ടയാടുവാനായി, പല തവണ പോയിരുന്നു. പട്ടുരുന്നാളത്തെ ഇൻഡ്യയിലെ പാസം മൂലം, കണ്ണലിൻ്റെ പമ്പിച്ച ഇൻഡ്യൻ കാടുകളെപ്പറ്റിയും, കാഷ്മീർ ആദിയായ മനോഹര പ്രദേശങ്ങളെപ്പറ്റിയും, ടാജ്‌മഹാൾ ആദിയായ സ്ഥാപനങ്ങളെപ്പറ്റിയും, മരിപ്പും അവയോടു് ഇഷ്ടവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

യോക്സ്‌യാറിലെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വസതി ചെറുതായിരുന്നെങ്കിലും, മനോഹരവും ഭംഗിയേറിയ തോട്ടങ്ങളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടതുമായിരുന്നു. ഈ വസതിയിൽ, തന്റെ ഭൂതനായ രത്നാൽ എന്ന ഇൻഡ്യാക്കാരന്റെ കൂടെ ശാന്തമേറിയ ജീവിതം കണ്ണൽ നയിച്ചിരുന്നു. ഇവിടെയാണു് മി. സാംസൺ പത്നിയായ മേരിയും അവധിക്കാലം കഴിക്കുവാനായി ചെന്നിരുന്നതു്.

പുപ്പമിത്രത്തെ യഥോചിതം സങ്കീർത്തിച്ചിട്ടു്, കണ്ണലും, മി. സാംസൺ, അവരുടെ ഇൻഡ്യയിലെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി പറക്കയുണ്ടായി. സംഭാഷണമദ്ധ്യേ അവർ ഇൻഡ്യയിലെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. സംഭാഷണമദ്ധ്യേ അവർ ഇൻഡ്യയിലെ സിങ്കക്കാരായ കൈനോട്ടക്കാരെപ്പറ്റിയും പറക്കയുണ്ടായി. ഉടനെ മേരി പറഞ്ഞു: “ഹൈ! എനിക്ക് ഈ സിങ്ക് കൈനോട്ടക്കാരെപ്പറ്റി ഒരു വിശ്വാസവുമില്ല. അവർ നമ്മളുടെ കൈയെ നോക്കി എന്തു പ്രവചിക്കുവാൻ കഴിയും? പിന്നെ അവർ ഉറപ്പിച്ചു ചിലതു പറക്കയും നമ്മളെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻ കളം പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.” ഇതു കേട്ടപ്പോൾ മി. സാംസൺ കണ്ണലും പൊട്ടിച്ചിരിക്കുകയും, അവർ ഇൻഡ്യയിലായിരുന്നപ്പോൾ, ജബൽപൂരിൽപച്ച് ഒരു സിങ്കക്കാരൻ കണ്ണലിന്റെ കൈ നോക്കി പറഞ്ഞതു് ഏകദേശം ശരിയായി വന്നതു് ഓർക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടൻ കണ്ണൽ മേരിയോടായിട്ടു പറഞ്ഞു. “അങ്ങനെയല്ല, പണ്ടു ഞാനും മി. സാംസൺ ജബൽപൂരിലായിരുന്നപ്പോൾ ഒരുദിവസം സായാഹ്നത്തിൽ ദേഹമാസകലം ഭസ്മം പൂശിയും, താടിമീശ മുട്ടററം പൂർത്തിയും, ഒരു ദണ്ഡു കൈയിലേന്തിയും ഒരു സിങ്കസന്യാസി അവിടെ വന്നു ഞങ്ങളുടെ കൈ നോക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. ആദ്യമായി മി. സാംസൺന്റെ കൈ നോക്കിയ ശേഷം, എന്റെ കൈ നോക്കിക്കൊണ്ടു് അയാൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. ‘സാഹേബിനു ധന

സമൃദ്ധിയും, ആരോഗ്യസമ്പത്തും മേൽക്കുമേലുണ്ടാകും. എന്നാൽ സാഹേബിന്റെ മരണം ഒരു വലിയ കാട്ടുപോത്തുമുലമായിരിക്കും. ഈ മരണം ആ സാഹേബ് (മി. സാംസൺ) കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും.' ഈ അവസാനവാചകം കേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അല്പമൊന്നു ഞെട്ടി. ഞങ്ങൾ ഒരു രൂപാ കൊടുത്തു സന്യാസിയെ യാത്രയാക്കി. പോകുന്ന സമയം ആ സന്യാസി എന്നോടായിട്ടു പറഞ്ഞു, 'ഞങ്ങളു കാട്ടുപോത്തിനെ എപ്പോഴും സൂക്ഷിക്കണമെ'. ഈ പ്രവചനം ഏകദേശം ശരിയായെങ്കിലും ഞങ്ങൾ അതിനെ തോല്പിച്ചു." ഉടൻ മേരി ചോദിച്ചു, "അത് എങ്ങിനെയാണ്?" കണ്ണിൽ ഒരു സിഗ്നൽ കത്തിച്ചുകൊണ്ടു തുടർന്നു. "പറയാം! എനിക്ക് ഈ തരം പ്രവചനങ്ങളിൽ വിശ്വാസമില്ലാതിരുന്നിട്ടും സന്യാസിയുടെ പ്രവചനത്തിൽ അല്പം സംശയം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏതായാലും ഞാനും മി. സാംസണുംകൂടി രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞു ഗോദാവരിയുടെ തീരത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന റാമ്പൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു വേട്ടയാടുവാൻ പോകുവാനായി നിശ്ചയിച്ചു. ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ച സ്ഥലം പ്രകൃതിരമണീയകരയ്ക്കു് ഒരുത്തമ ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നു. അവിടെ ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞ ഒരു ഹിന്ദുക്ഷേത്രവും ആ സ്ഥിതിയിൽത്തന്നെയുള്ള ഒരു കോട്ടയുമുണ്ടായിരുന്നു. പരിസരങ്ങളിൽ നിന്നും പണ്ടു അവിടം പിണ്ഡാദികളുടെ ഒരു പ്രധാനപട്ടണം ആയിരുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കാം. റാമ്പൂരിനടുത്തുള്ള വനങ്ങളിൽ കാട്ടുപോത്തും കരടികളും അധിവസിച്ചിരുന്നു. ഞാനും മി. സാംസണും, ഭൂതൻ രത്നാലംകൂടെ ഒരു കൂട്ടം പുല്ലിന്റെ ഇടയിൽ തോക്കുമായി ഒളിച്ചിരുന്നു. വെള്ളം കുടിക്കുവാനായി പോകുന്ന പന്നികളുടെ 'ഗ്രോ'—'ഗ്രോ' ശബ്ദവും, കൂട്ടംകൂടിയ കുരുന്നുകളുടെ ശബ്ദവും ഞങ്ങൾ കൂടെക്കൂടെ കേട്ടു. എന്നാൽ ഇതൊന്നും ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചില്ല." ഉടനെ മേരി ചോദിച്ചു, "കാട്ടുപോത്തിന്റെ കാഴ്ച എന്തായി?" കണ്ണിൽ തുടർന്നു. "ക്ഷമിക്കണം. ഉടൻ രത്നാൽ ഒരു

പറന്ന കാട്ടുപോത്തുകൾ വരുന്നതായി ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചു. ഈ പറത്തിൽ ഒരു വലിയ ഉററൻ കാട്ടുപോത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഇവൻ പറത്തിന്റെ മുഖിലായിരുന്നു വന്നിരുന്നത്. ഞങ്ങൾ തോക്കെല്ലാം ശരിയാക്കി. 'ക്ലിക്ക്', 'ക്ലിക്ക്'. എന്റെ തോക്കിൽനിന്നും രണ്ടു വെടി പൊട്ടി. പറമെല്ലാം തിരികെ ഓടി. എന്നാൽ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ മുഖിൽ വന്ന കാട്ടുപോത്തിനു വെടി കൊണ്ടില്ല. അത് എന്റെ നേരെ പാഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഞാൻ ആ സിങ്കാർന്റെ പ്രവചനം ഓർത്തു. സാംസണം കൂടെ ഉണ്ടല്ലോ! പെട്ടെന്നു് സാംസൺ ഒരു വെടി വെക്കുകയും അത് കാട്ടുപോത്തിനു കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. വെടിയേറത്തോടുകൂടി ആ മൃഗം അവിടെ പിഴുകയും മൃതിയടയുകയും ചെയ്തു. ഞങ്ങൾ അതിനെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു വീട്ടിൽവന്നു. ഇതാ! അതിന്റെ തല." എന്നു പറഞ്ഞു കണ്ണിൽ ഇരുന്നതിന്റെ നേരെ മുകളിൽ തൂങ്ങിക്കിടന്ന തല കണ്ണിൽ മേരിയെ കാണിച്ചു. ആ മൃഗത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ അപ്പോഴും നിഷ്പൂരമായി തോന്നി. ആ തലയ്ക്കു ജീവനുളളതുപോലെതോന്നി. മേരി ആ മൃഗത്തിന്റെ തല കണ്ടുപല്ലാതെ ഒന്നു ഞെട്ടി. "ഏതായാലും ആ പ്രവചനം തെറ്റി ഒഴിഞ്ഞുവല്ലോ!" മേരി പറഞ്ഞു. കണ്ണിൽ—"അതേ! ആ പ്രവചനം തെറ്റി ഒഴിഞ്ഞു."

ഒരു ചലനം! 'ടാ'! ആ തല കെട്ടിത്തൂക്കിയിരുന്ന ചരടു പൊട്ടി. കാട്ടുപോത്തിന്റെ തല കണ്ണലിന്റെ ദേഹത്തിൽ പതിച്ചു. അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ ഒന്ന് കണ്ണലിന്റെ ചക്കിൽ കൂടി അകത്തേക്കു കയറി. അദ്ദേഹം ബോധരഹിതനായി പുറകോട്ടു മലച്ചു. ഒരു ദീപ്തശാസം! കണ്ണലിന്റെ ജീവൻ അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു. ഈ മരണം സാംസൺ കണ്ടുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്നു! ആ ദമ്പതികൾ വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചു. സാംസൺ പറഞ്ഞു, "അതേ! ആ സിങ്കാർന്റെ പ്രവചനം നിപുത്തിയായി."

Samuel Kuruvilla

ഇതു ഒരു യഥാർത്ഥകഥയായി ഞങ്ങളുടെ വായനക്കാർ ഗണിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.—പത്രാധിപർ.

കൊച്ചുക്കുഞ്ഞിനു വായിക്കാൻ മൂന്നു ആട്ടിൻകുട്ടികൾ

ഒരിടത്തു മൂന്നു ആട്ടിൻകുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവർ മൂന്നുപേരും കൂടി കാട്ടിലേക്കു പോയി.

ഒന്നാമൻ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ വളരെ മുൻപിലായിട്ടാണ് നടന്നുപോയത്. അവൻ നടന്നു നടന്നു ചെന്നപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു കെട്ട് കച്ചിയുമായി വരുന്നതു കണ്ടു.

“ഓഹോ! ചേട്ടാ! എനിക്ക് ഒരു വീടുപണിയുവാൻ കുറച്ചു കച്ചി തരമോ?” എന്ന് ആട്ടിൻകുട്ടി ചോദിച്ചു.

“ഓഹോ! അതിനാണോ പ്രയാസം, ഞാൻ തരാമല്ലോ,” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ആ മനുഷ്യൻ ആട്ടിൻകുട്ടിക്കു ആവശ്യമുള്ളതൊക്കെയും കച്ചികൊടുത്തു. ആട്ടിൻകുട്ടിക്കു വലിയ സന്തോഷമായി. അവൻ അതും എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി ഒരു വീടു പണിതു.

രാത്രിയായപ്പോൾ ആ കാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെന്നാ അവിടെ എത്തി. “ആട്ടിൻകുട്ടി! ആട്ടിൻകുട്ടി! ഇറങ്ങി വന്നാട്ടെ. നല്ല നിലാവുണ്ടല്ലോ. കളിക്കുവാൻ നല്ല സൗകര്യമുണ്ടല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു. ആട്ടിൻകുട്ടിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. “എന്റെ താടിയിലേ മൂന്നു മീശയാണെ, ഞാൻ ഒരിക്കലും വരികയില്ല” എന്ന് ആട്ടിൻകുട്ടി പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ ഞാൻ ആന്തിയും മാനിയും നിന്റെ വീടു താഴെ ഇടം” എന്നു ചെന്നാ പറഞ്ഞു.

ചെന്നാ കച്ചികൊണ്ടുള്ള ആ വീടു അവന്റെ നഖംകൊണ്ടു മാനി മാനി പൊളിച്ചു. അതിന്റെശേഷം ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെമേൽ ചാടിക്കയറി അതിനെ കടിച്ചുകൊന്നു തിന്നു.

രണ്ടാമത്തെ ആട്ടിൻകുട്ടി നടന്നു നടന്നു ചെന്നപ്പോൾ ഒരുത്തൻ ഒരു കെട്ടു ചുളിലുമായി വരുന്നതു കണ്ടു.

“ഓഹോ! ചേട്ടാ! എനിക്ക് വീടുപണിയുവാൻ കുറച്ചു ചുളില് തരമോ?” എന്ന് ആട്ടിൻകുട്ടി ചോദിച്ചു.

“ഓഹോ! അതിനാണോ പ്രയാസം? നിനക്ക് ആവശ്യമുള്ളതൊക്കെയും തരാമല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞ് അയാൾ ആട്ടിൻകുട്ടിക്കു ആവശ്യമുള്ളതൊക്കെയും ചുളിൽ കൊടുത്തു.

“ആട്ടിൻകുട്ടിക്കു വലിയ തൃപ്തിയായി. അവൻ അതും എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി ഒരു വീടുപണിതു.

രാത്രിയായപ്പോൾ നമ്മുടെ പഴയ സ്നേഹിതൻ ചെന്നാ അവിടെ ചെന്നു. വലിയ സ്നേഹഭാവത്തിൽ “ആട്ടിൻകുട്ടി! ആട്ടിൻകുട്ടി! ഇറങ്ങി വന്നാട്ടെ. നമുക്കു കളിക്കുവാൻ നല്ല നിലാവുണ്ടല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു. ആട്ടിൻകുട്ടിയ്ക്കു ചെന്നായുടെ ഉദ്ദേശം ശരിയായി മനസ്സിലായി. “എന്റെ താടിയിലേ മൂന്നു മീശയാണെ, ഞാൻ ഒരിക്കലും വരികയില്ല,” എന്ന് ആട്ടിൻകുട്ടി മറുപടി പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ ആന്തിയും മാനിയും നിന്റെ വീടു ഞാൻ താഴെ ഇടം” എന്നു ചെന്നാ പറഞ്ഞു.

അവൻ, അവന്റെ നഖംകൊണ്ടു ആന്തി ആന്തി ചുളിൽകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കിയ ആ വീടു പൊളിച്ചു. ഉടൻതന്നെ ചെന്നാ പാവപ്പെട്ട ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ പുറത്തു ചാടിക്കുറി അതിനെ വലിച്ചുകീറി ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

മൂന്നാമത്തെ ആട്ടിൻകുട്ടി നടന്നു നടന്നു ചെന്നപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ കുറച്ചു ഇഷ്ടികയുമായി വരുന്നതു കണ്ടു.

“ഓഹോ! ചേട്ടാ! എനിക്ക് ഒരു വീടു പണിയുവാൻ കുറച്ചു ഇഷ്ടിക തരമോ?” എന്ന് ആട്ടിൻകുട്ടി ചോദിച്ചു.

“ഓഹോ! അതിനാണോ പ്രയാസം.” എന്ന് പറഞ്ഞ് അയാൾ, ആട്ടിൻകുട്ടിക്ക് ആവശ്യമുള്ളടത്തോളം ഇഷ്ടിക കൊടുത്തു. ആട്ടിൻകുട്ടിയ്ക്ക് വലിയ സന്തോഷമായി. അതും എടുത്തുകൊണ്ടു പോയി ഒരു വീടു പണിതു.

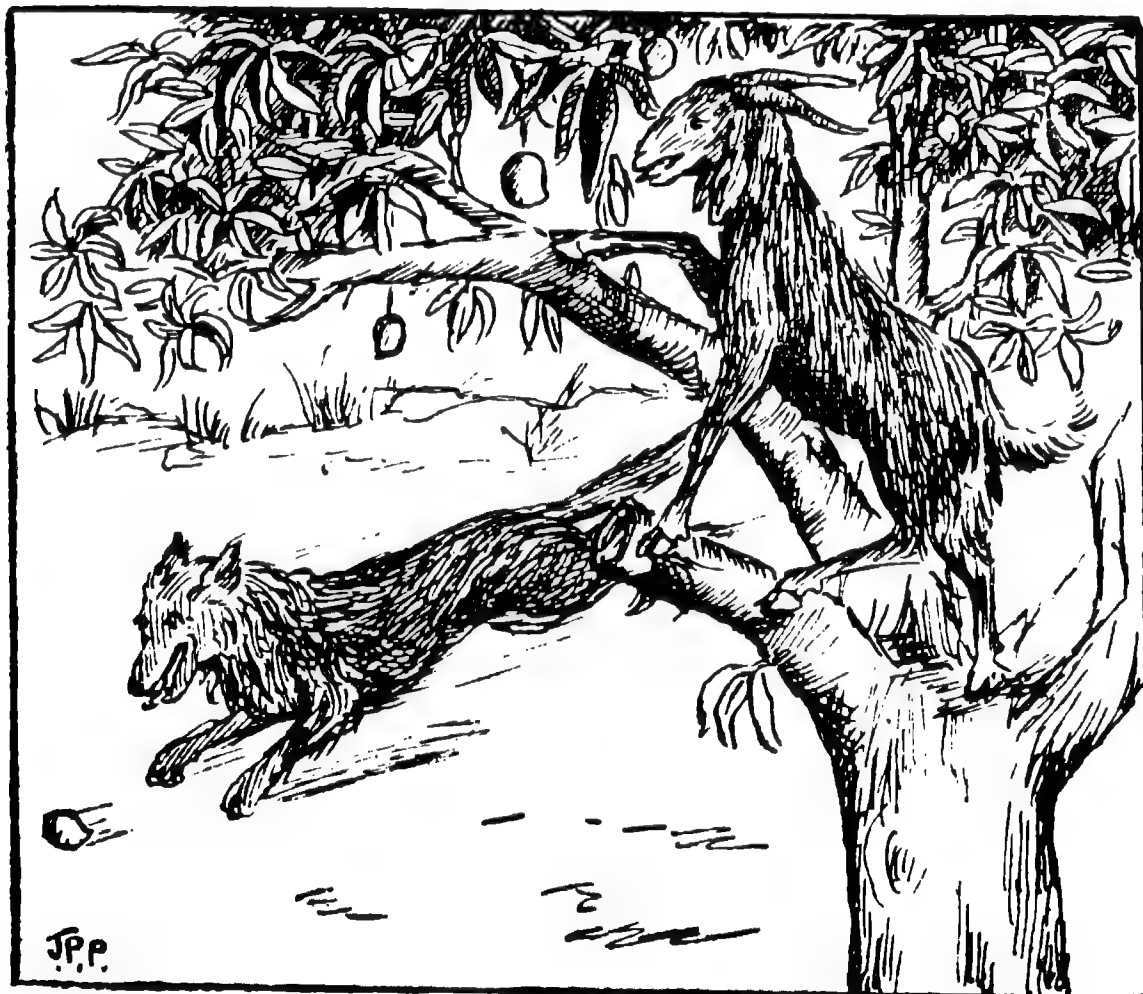
രാത്രിയായപ്പോൾ പതിവുപോലെ ചെന്നു അടുത്തുകൂടി. “ആട്ടിൻകുട്ടി! ആട്ടിൻകുട്ടി! വെളിയിൽ ഇറങ്ങി വന്നാട്ടെ. എത്ര നല്ല രാത്രി. കളിക്കുവാൻ ഇത്ര പറ്റിയ അവസരം വേറെ കിട്ടുകയില്ല” എന്നു ചെന്നു പറഞ്ഞു.

പരിചുപണി പതിനേട്ടം പ്രയോഗിച്ചു. എന്നിട്ടും സാധിച്ചില്ല.

ഇനിയും എന്താണു പണി! എന്നു ചെന്നു ആലോചിച്ചു.

“ആട്ടിൻകുട്ടി! ഇതിനടുത്ത് ഒരു സ്ഥലത്തു നല്ല ഒരു മാന്ത്യാട്ടം ഉണ്ട്. നാളെ എന്റെ കൂടെ വന്നാൽ ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം” എന്നു പറഞ്ഞ് പറഞ്ഞു.

“ഓഹോ, എന്നാൽ അങ്ങനെയൊട്ടെ” എന്ന് ആട്ടിൻകുട്ടി മറുപടി പറഞ്ഞു. ആട്ടിൻകുട്ടിയെ ചതിക്കുവാൻ തക്ക അവസരം പിറേറദിവസം കിട്ടുമല്ലോ എന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു ചെന്നു അവന്റെ വഴിക്കു പോകുകയും ചെയ്തു.

“ഒരിക്കലും വരികയില്ല. എന്റെ താടിയിലേ മൂന്നു മിശയാണെ, ഞാൻ വരികയില്ല,” എന്ന് ആട്ടിൻകുട്ടി പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ ഞാൻ ആന്തിയും മാനിയും നിന്റെ വീടു പൊളിക്കും” എന്നു ചെന്നു പറഞ്ഞു. ചെന്നു അതു പൊളിക്കുവാൻ

ആട്ടിൻകുട്ടി പിറേറദിവസം അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റു അടുത്തുള്ള മാന്ത്യാട്ടത്തിലേക്കു പോയി. ചെന്നു വരുന്നതു ഭൂതമെന്ന് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു മാവിൽ കയറി ഇരുന്നു. ചെന്നു ആ മാവിന്റെ സമീപത്ത് എത്തിയപ്പോൾ “ഇതാ

ഒന്നാത്തരം ഒരു മാങ്ങാ" എന്നുപറഞ്ഞ് ആട്ടിൻകുട്ടി ഒരു മാങ്ങായെടുത്ത് അല്പം ഭുജിയായി എറിഞ്ഞുകൊടുത്തു.

ചെന്നു അതെടുക്കുന്നതിനായി പോയപ്പോൾ, ആട്ടിൻകുട്ടി പതുക്കെ മാവിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വീട്ടിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു.

ചെന്നു നിരാശാഭരിതനായി എങ്കിലും ആട്ടിൻകുട്ടിയെ തോല്പിക്കണമെന്നുതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു.

രാത്രിയായപ്പോൾ ചെന്നു പിന്നെയും ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ വീടിനു വെളിയിൽ ചെന്നുനിന്നു. "ആട്ടിൻകുട്ടി, ആട്ടിൻകുട്ടി, നാളെ ചന്തയിൽ പോകുവാൻ വരുന്നോ? വരുന്നെങ്കിൽ നമുക്കു രണ്ടുപേർക്കുംകൂടി ഒരു മിച്ചു പോകാമല്ലോ. നാളെ ഉച്ചതിരിഞ്ഞു മൂന്നുമണിക്കു പോകുവാൻ തയ്യാറായിക്കൊള്ളുക" എന്നു ചെന്നു പറഞ്ഞു.

"ഓഹോ, എന്നാൽ അങ്ങനെയാവട്ടെ" എന്ന് ആട്ടിൻകുട്ടി മറുപടി പറഞ്ഞു.

പിറ്റേദിവസം ഉച്ചയ്ക്കു ഒരു മണിക്കു ആട്ടിൻകുട്ടി ചന്തയിലേക്കു യാത്രയായി. അവിടെ ചെന്ന് ഒരു വീപ്പു വാങ്ങിച്ചു. അതും ഉരുട്ടിക്കൊണ്ട് ഏകദേശം രണ്ടര മണിയായപ്പോൾ ആട്ടിൻകുട്ടി വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു.

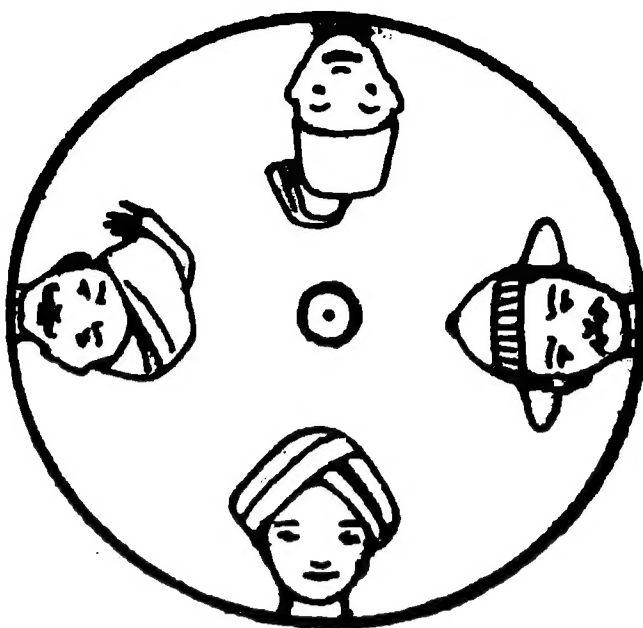
ഒരു കുന്നിനുമുകളിലായപ്പോൾ ഭൂരെ ചെന്നു വരുന്നതു കണ്ടു. വേഗം ആട്ടിൻകുട്ടി ആ വീപ്പയ്ക്കു കത്തു കയറി, വീപ്പു താഴയോട്ടു ഉരുട്ടി. വീപ്പു അതിശിശ്രൂഷിൽ താഴെ വന്നു. ആട്ടിൻകുട്ടി വേഗം അവന്റെ വീട്ടിൽ കയറി ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചെന്നു അവിടെ എത്തി. "എടാ! ഇന്നു ഞാൻ നിന്നെ വിളിക്കുന്നതിനായി ഇങ്ങോട്ടു വന്നപ്പോൾ ഭയങ്കരമായ ഒരു കാഴ്ച കണ്ടു. ഏതാണ്ട്, ഒരു വലിയ സാധനം കീഴ്പോട്ട്, താനേ അതിശിശ്രൂഷിൽ ഉരുണ്ടുവരുന്നതു കണ്ടു. അതു കണ്ടു ഞാൻ ഭയന്നു ഓടിപ്പോകേണ്ടിവന്നു."

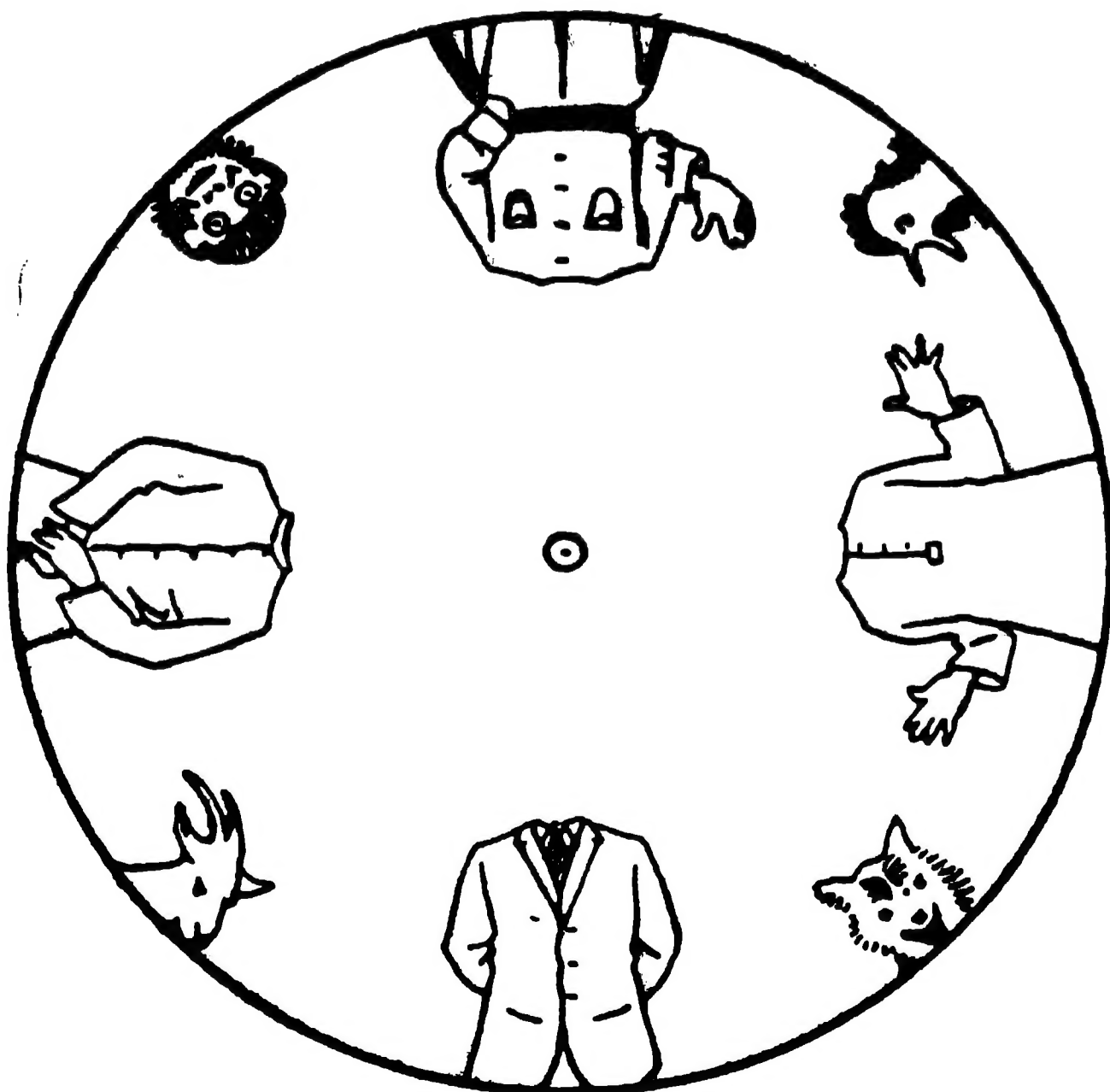
"അതിൽ ഞാനാണ് ഇരുന്നത്. നിന്നെ ഭൂരെ കണ്ടതുകൊണ്ടു ഞാൻ അതിൽ കയറി ഇരുന്നിട്ടു താഴയോട്ട് ഉരുട്ടിയതാണ്." ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ചെന്നായുടെ കോപം വളരെ വർദ്ധിച്ചു. 'എന്നാൽ ഞാൻ നിന്റെ വീടു തീച്ചയായിട്ടും പൊളിക്കുന്നുണ്ട്' എന്നു പറഞ്ഞ്, അവൻ പുരയുടെ മുകളിൽ കയറി ഇഷ്ടിക ഓരോന്നു ഓരോന്നായി എടുക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ ആട്ടിൻകുട്ടി വീട്ടിനകത്തു ധാരാളം തീകത്തിച്ച് അവനെ പുകച്ചു. ചെന്നു ശ്വാസം മുട്ടി ചത്തുപോയി.

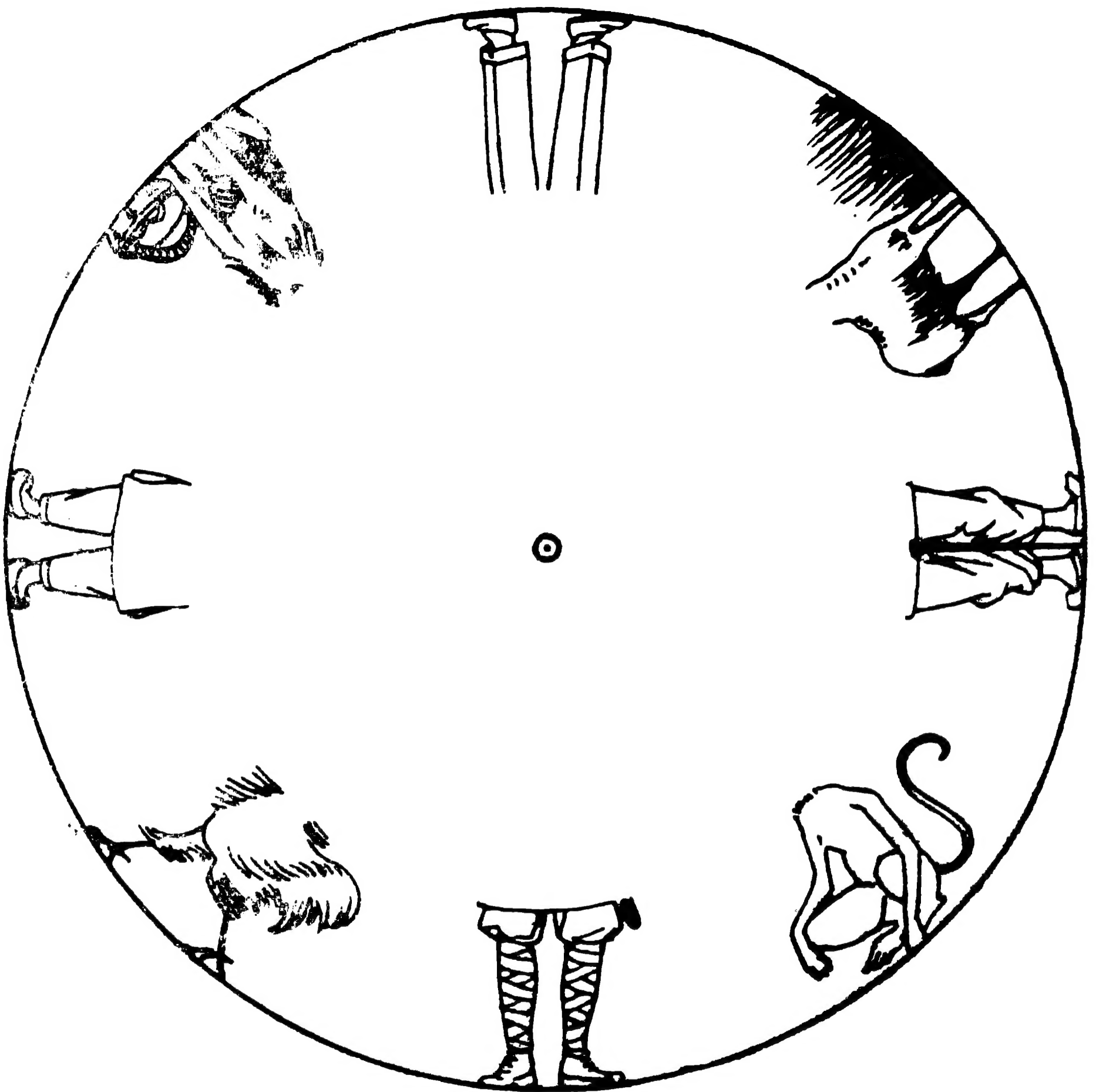
ഒരു കളിപ്പാട്ടം

ചിത്രം 1

ചിത്രം 2

ചിത്രം 3

ഈ മൂന്നു ചിത്രങ്ങളും കനം കുറഞ്ഞ കടലാസിൽ പകർത്തി എടുക്കുക. പിന്നീട് അവയെ ഓരോന്നിനേയും സാമാന്യം കട്ടിയുള്ള കടലാസിൽ ഒട്ടിച്ചു പൂത്തത്തിൽ വെട്ടിയെടുക്കുക. ഓരോന്നിന്റെയും മധ്യത്തിൽ ഓരോ ഭാഗമുണ്ടാക്കി, 3, 2, 1 ഈ ക്രമത്തിൽ ഒരു മൊട്ടുസൂ ചിയിലോ ചെറിയ തൂണിയിലോ കോർക്കുക. ഓരോ കട്ടിക്കടലാസും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും കിരിച്ചു മറിച്ചിരുത്തുക ഓരോന്നും മറുവനാക്കുക.

പത്രാധിപരുടെ എഴുത്ത്

എന്റെ പ്രിയ കുട്ടികളേ,

കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമൂന്നു മാസങ്ങളായി ബാലമിത്രം കൂമത്തിനു പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അത് ഏതാണ്ടു പരിഹരിക്കാനായിട്ടാണ് കഴിഞ്ഞത് ഒരു ഇരട്ടലക്കമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. അതുകൊണ്ടും ആയില്ല. ഇനിയും നാം ഒരു മാസം പുറകിലാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ ലക്കവും ഏഴും, എട്ടും ലക്കങ്ങൾ ചേർത്ത് ഒരു ഇരട്ട ലക്കമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. ഭൂലൈ, ഓഗസ്റ്റ് (മിഥുനം, കർക്കടകം) ഈ ലക്കങ്ങളായി ഇതിനെ ഗണിക്കണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു ശരിയല്ലെന്ന് അഭിപ്രായമുള്ളവരുണ്ട്. ചിലർ ആ വിവരം ഇവിടെ എഴുതി അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കുറഞ്ഞുപോയ 15 പേജ് ഒന്നു രണ്ട് അടുത്ത ലക്കങ്ങളിലായി ഞങ്ങൾ പരിഹരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

24 പേജുള്ള ഒരു മാസിക ഇത്രയും ഭംഗിയായി അച്ചടിച്ചു പന്ത്രണ്ടു മാസം കിട്ടുമ്പോൾ ഒരു രൂപയെ വരിക്കാർ കൊടുക്കുന്നുള്ളു എന്നുള്ള കാര്യം ചിലപ്പോഴെങ്കിലും അവർ ഓർമ്മപ്പെടുത്തണമെന്നു പേക്ഷിക്കുന്നു. ബാലമിത്രം തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഡെമി 15 പേജ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അന്നും വില ഒരു രൂപ ആയിരുന്നു.

നമ്മുടെ 'മിത്ര'ത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ലേഖനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങളുടെ ചെറിയ വായനക്കാരുടെ അഭിപ്രായം അറിയിക്കണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമുള്ളതെന്നു തോന്നുന്ന ലേഖനങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ അല്പം മനസ്സിൽ പായിച്ചാൽ എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്.

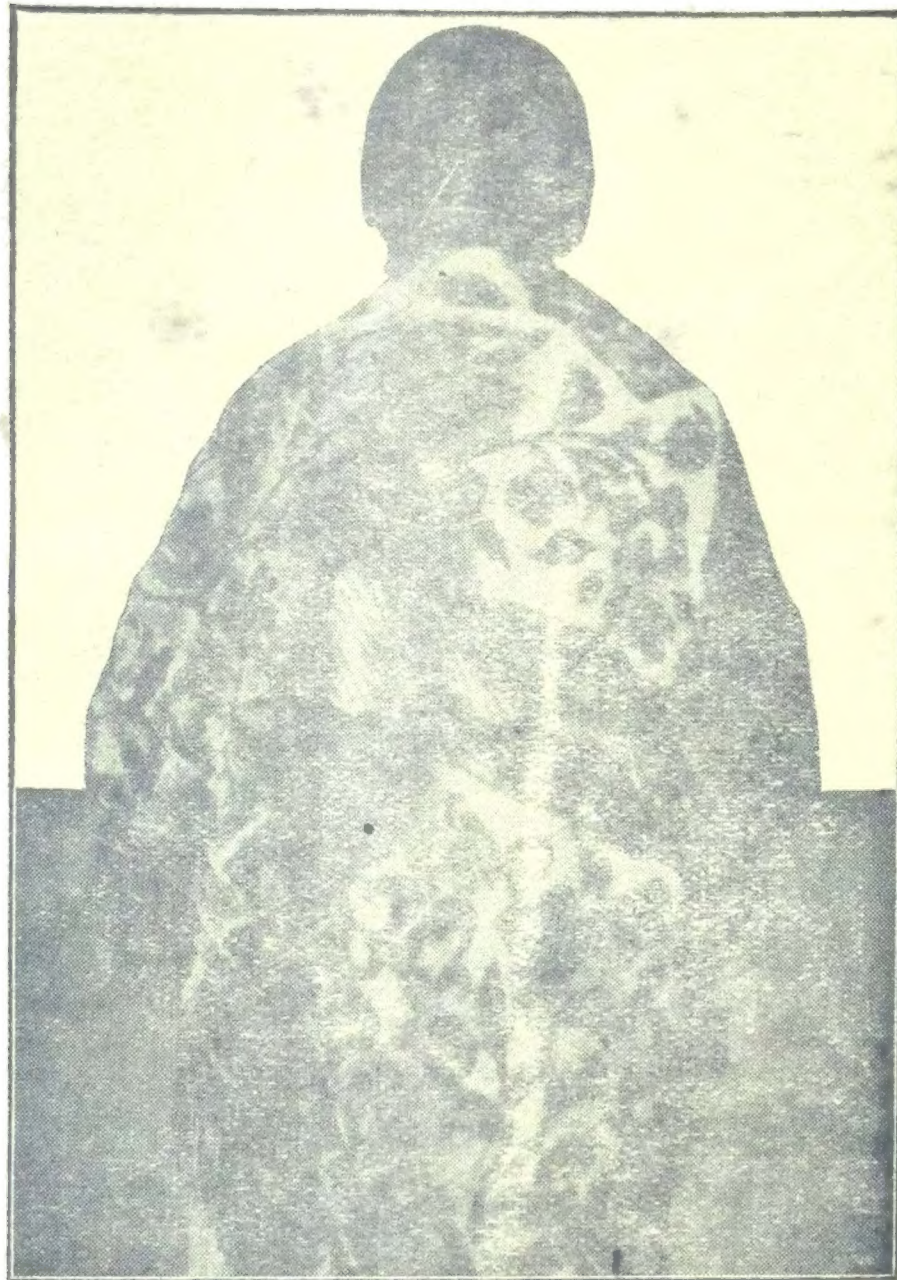
മിത്രത്തെ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതൻ്റെ പരിചയപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുക.

എന്ന്

നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതൻ
പത്രാധിപർ.

Postal Reg. No. 1786.

Reg. No. T. 67.

ഈ നാട്ടിൽ തന്നെ നെയ്യങ്ങാടി മനോഹരമായി ചി
ത്രപേലകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള സാരി ധരിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കു
ന്ന ഒരു സ്ത്രീ.